

ÇOCUK YAZARLARLA RENKLİ DÜNYALARA YOLCULUK

Renkli dünyalarımıza yolculuk
yapmaya ne dersiniz?

GÜLSEN MUSTAFA MUZURI İLKOKULU

Bu kitap, Gülsen Mustafa Muzuri İlkokulu öğrenci, öğretmen ve velilerinin üstün gayretleriyle pandemi döneminde hazırlanmıştır.

ÇOCUK YAZARLARLA RENKLİ DÜNYALARA YOLCULUK

YAZAN VE RESİMLEYEN

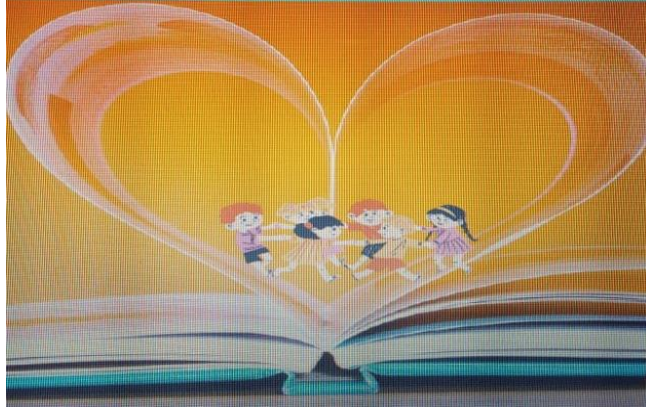
GÜLSEN MUSTAFA MUZURİ İLKOKULU ÖĞRENCİLERİ

KİTAP KOMİSYONU

Okul Müdürü : Erol YALÇIN
Müdür Yardımcısı : Murat DEPMECİ
2/B Sınıf Öğretmeni: Gonca N.TİRYAKIOĞLU
3/A Sınıf Öğretmeni: Keziban Y. CENGİZ
4/A Sınıf Öğretmeni : Menderes ÜLGEN

Kapak Tasarım: Ayşe ÇEKAL

Mart 2021

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	4
2/B SINIFI.....	5 - 25
• GÜNEŞ	
• KAYRA İLE ARAS MACERA PEŞİNDE	
• ARI	
• YAĞMURLU GÜN	
• ÖZLEDİM ÖĞRETMENİM	
• ZOKİ VE ELMAS PRENSES	
• CANIM OKULUM	
• ÇİTLOŞUN YAZ TATİLİ	
• CODYİNİN MACERALARI	
• GÖKKUŞAĞI	
• GÜNEŞ	
• BALIK GÖZLÜ PRENSES	
• İNSANLARIN HAYATI	
• BENİM KÖPEK BALIĞIM	
2/C SINIFI.....	26 - 29
• KUŞLAR	
• DİKENLİ	
• KÜÇÜK KIZ KAVİN	
• PARS'IN MUTLU GÜNÜ	
3/A SINIFI	30 - 36
• DOĞA	
• DENİZİN MACERASI	
• EN DEĞERLİ ANIM	
• TATLI SOS	
3/B SINIFI.....	37 -52
• BABAANNEMİN HOROZU	
• KÖY MACERASI	
• CÜNEYT AMCANIN YILANI	
• TATİL MACERASI	
• BENİM BABAM BİR SİHİRBAZ	

• DÜNYANIN YEŞİLİ AĞAÇLAR	
• GEMİ YOLCULUĞU	
• HAYALİME İLKADIM	
• CORONA	
• KRİSTAL YILDIZ	
• BİLİM İNSANI OLMA YOLU	
• SİHİRBAZ KIZ	
• İBRAHİM TATLI CADI	
• CAN AHMET'İN İYİLİK KUMBARASI	
3/C SINIFI.....	53 - 56
• ROBOT VE ÇOCUK	
• CEMRELERİN PERİSİ	
3/D SINIFI.....	57 - 59
• DAYIMIN ÇİFTLİĞİ	
• SÖMESTR TATİLİ	
• SAĞLIKLI HAYAT	
4/A SINIFI.....	60 -83
• ARKADAŞIM ALP	
• URASIN GÖZÜNDEN	
• ÖYLE BİRİ DÜNYA DÜŞÜN	
• YILDIZLAR	
• ÇOCUĞUZ	
• MIRMIR VE PONPON	
• SELİN'İN HAYALLERİ	
• OKULUM	
• KIŞ MEVSİMİ	
• BİR ÇİÇEK VAR	
• HAYVANLAR	
• BURCU VE AK SAKALLI DEDE	
• MERT'İN KARDEŞ SEVİNCİ	
• CORONA	
• ALİ'NİN ÖYKÜSÜ	
• OYUN	
• ŞAIRLER	
• DOĞANIN GÜZELLİĞİ	
• TAVŞAN	
• SEVGİ	
4/B SINIFI.....	84 - 94
• İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ	
• DEĞERLİ YUVAMIZ	
• BİR BİSİKLET BİR DÜNYA	
• KÜRESEL ISINMA	
• İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ	
• DÜNYAMIZI KORUYALIM	
• DOĞAYI KORUYALIM	
• DUMANIN YUVASI	
• İŞTE BENİM HAYALLERİM	

4/C SINIFI.....95 - 100

- HUYLU HUYUNDAN VAZGEÇMEZ
- DANS EDEN AĞAÇLAR
- GHOST

4/D SINIFI.....101- 108

- TEKNOLOJİ OLMASAYDI
- TANIMADIKLARINA GÜVENME
- MİRA'NIN HİKAYESİ
- KIŞ MEVSİMİ
- YENİ ARKADAŞIM
- KAR
- CANIM AİLEM

4/E SINIFI.....109 -122

- ALİ'NİN GEZİSİ
- HOŞÇAKAL ÖĞRETMENİM
- PİKNIK FACİASI
- COVID 19
- ÜZÜCÜ BİR DERS
- GÖKKUŞAĞINI ARAYAN ÇOCUK
- MEVSİMLERİN SESİ
- UNİCORN VE BUNNYCORN'UN ARKADAŞLIĞI
- CORONA DÖNEMİ
- CORONA
- MUHABBET KUŞUM
- CORONA

4/F SINIFI.....123 - 141

- ÖĞRETMENİM
- BİTKİLER
- PARKTA BİR GÜN
- AŞI
- BEN BİR RÜYA GÖRDÜM
- ATAM
- ÖZGÜR OLMAK
- KAR YAĞIYOR
- MEVSİMLER
- KIŞ
- OKULUM VE ÖĞRETMENİM
- AĞAÇ
- DOĞA İLE İÇ İÇE
- SEVCAN'IN HATASI
- ECE'NİN KÖY MACERASI
- KÖPEĞİM
- ÖĞRETMENİM
- KEDİLER
- ORMAN

Sevgili Çocuklar,

Minicik ellerinizle hem yazdınız hem resimlediniz; duygularınızı, umutlarınızı, hayallerinizi paylaştınız bizlerle. Renkli dünyalarınızın kapılarını açıp dışarıya bir de çocuk gözüyle bakmamızı sağladınız. Her zaman büyük mutluluk ve heyecanla hatırlayacağımız güzel bir eser armağan ettiğiniz için Gülsen Mustafa Muzuri İlkokulu ailesi olarak sizlerle gurur duyuyoruz.

Şişli ilçe Milli Eğitim Müdürlüğü'nün rehberliğinde yürütülen Çocuk Yazarlar Projesi'nde katkısı bulunan tüm öğretmenlerimize, velilerimize ve öğrencilerimize teşekkür ederim.

Erol YALÇIN

Okul Müdürü

GÜNEŞ

Havada bir güneş var.
Güneş havada sarı
Ben burada ten rengiyim.
Ama güneşle siyahlaşıyorum.

Güneş açar sabah.
Güneş batar akşam .
Güneş batarken izlerim.
O da bana selam verir.

Feyza POLAT

2/B

KAYRA İLE ARAS MACERA PEŞİNDE

Merhaba arkadaşlar, ben Kayra size biraz kendimden ve kardeşimden bahsetmek istiyorum, 7 yaşındayım, 2. sınıfa gidiyorum ve şarkı dinlemeyi çok seviyorum. Kardeşimin adı Aras , 5 yaşında ve anasınıfına gidiyor. Kardeşimde şarkı dinlemeyi benim gibi çok seviyor. Birlikte vakit geçirmekten çok hoşlanıyoruz.

Bugün sizlere parkada neler yaşadığımızı anlatacağım.

Ben ve Aras öğlen yemeğimizi yedikten sonra parka gitmeye karar verdik. Yemeğimizi yedikten sonra parka doğru yola çıktık. Parka geldiğimizde, parkın karşısındaki bankanın olduğu yerden sesler geliyordu. İnsanların ve polislerin olduğu bir kalabalık gördük. Ne olduğunu anlamak için bankanın yanına geldiğimizde bankanın camı kırılmıştı. Bizde burada bir soygun olduğunu anladık.

Parka doğru giderken ağacın arkasında birisi olduğunu fark ettik. Elinde paralar vardı. Onu sessizce takip ettik. Parkın ilerisindeki kulübenin içine girdiğini gördük. Hemen bankanın önündeki polislerin yanına gittik.

- Sanırım kimi aradığınızı bulduk.
- Aradığınız hırsız parkın ilerisindeki kulübede gizleniyor.
- İsterseniz sizi oraya götürebiliriz. Ama biraz acele etmemiz gerekiyor. Elinizden kaçırmak istemezsiniz.

Polis;

- Hemen bizi kulübenin oraya götürü müsünüz? Dedi.

Kulübenin önüne geldiğimizde ,

Polis;

- Siz bizi uzaktan izleyin. Ama yanımıza sakın gelmeyin. Teklikeli olabilir, dedi.

5 dakika geçtikten sonra polisler hırsızı yakalamışlardı.

Polis ;

- Teşekkür ederim. Çocuklar, dedi.
- Sizlerde büyüdüğünüzde çok iyi polisler olabilirsiniz, dedi.

Artık eve dönme zamanı gelmişti. Eve döndüğümüzde akşam yemeğinde bugün parka neler olduğunu anneme ve babama anlattık. Bizi çok heyecanlı ve dikkatli bir şekilde dinlediler. Bizi tebrik ettiler ve başımıza kötü bir şey gelmemesi için daha dikkatli davranmamızı istediler. Bizde onlara söz verdik.

Bugünkü maceramızın sonuna geldik. Yeni maceralarda Görüşmek dileğiyle, hoşça kalın arkadaşlar.

Haluk Kayra Trakyalı

2/B

ARI

Çiçeklerin üstünde dolaşırsın.

Polenler toplarsın.

Hiç durmadan çalışırsın.

Çok çalışkansın.

Bizim için bal yaparsın.

Kraliçe arıyla yaşarsın.

Kovanın senin evindir.

Evinde peteklerin vardır.

Rengin sarı siyahtır.

Arkanda iğnen vardır.

Korursun kendini.

Vızıldayarak uçarsın.

Atlas Çınar ADALI

2/B

YAĞMURLU GÜN

Çok yağmurlu bir gündü. Dışarıdan bir araba bile geçmiyordu. Camdan bakarken bir kız gördüm. Elinde sıcak kahvesi, ütünde şalı ile oturuyordu sakince. O kıza 10-15 dakika boyunca öylece bakıp durdum. Sessizce dedim ki;

-Ahh ne kadarda huzurlu.

Ama gerçekten de huzurlu görünüyordu.

Sonra kız bana bakıp gülümsedi. Tabii bende ona bakıp gülümsedim. 17-18 yaşlarında görünüyordu. Birden iki kız kızın kolundan tutarak içeri doğru çektiler. Korkayım mı, şaşırıyım mı bilemedim. Evdekilere de söyleyemedim ki.

İçimden dedim ki;

- En iyisi bu işi kendi başıma halletmek. Anneme şöyle söyledim
- Biraz hava alabilir miyim?
- Alabilirsin kızım. Ama fazla uzaklaşma.
- Tamam anneciğim.

Aslında camdan bakarken gördüğüm kızın evine girmeye çalışacaktım. Ama nasıl eve gireceğimi bilmiyordum. Yavaşça evin olduğu tarafa doğru yürümeye başladım. Apartmanın içine girince korkunç yüzlü bir adam çıktı karşıma. Ona gülümsedim. Ama içimden de korkuyordum. Merdivenlerden çıkarken koşarak bana çarptı. Yere düştüm.

Şunları söyleyerek bağırdım;

- Görmüyor musun karşımda insan var!

Dönüp arkasına bile bakmadan koşmaya devam etti. Bu arada apartman çok pisti. Camdan bakarken gördüğüm kızın evine ulaşmıştım. Kapıyı çaldım açmadılar. 2. Kez çaldım yine açmadılar. 3. Kez çaldım yine açmadılar. Bu sefer

kapıyı sert bir şekilde ittim. Gıcırdaya gıcırdaya açıldı. İçeri girdim.

- Kimse var mı?

Diye bağırdım. İçeriden bir kız geldi ve benim saçımı çaktı. Ben ona tokat atarak kaçtım. Yani saklandım. Bir yaşlı teyze gördüm. Sürekli tükürüp duruyordu. Ağızını bir peçete ile kapatıp kaçtım. Apartmandan çıktım. Bir adam gördüm. O adamın apartmanı tanıdığını öğrenince adama sordum.

Buradakiler neden böyle davranıyorlar?

Adam;

- Çünkü onların hepsi bir akıl hastası. Apartmanın sahibi onları oraya koymuş.

Ben;

- Ne? Neden?
- Çünkü onlar hem saçma sapan davranıyorlar hem de faturaları bir türlü ödemiyorlar diye onları bu yıkık dökük binaya koymuş.

Ben birazcık üzölmüşüm.

Adama sordum;

- O kız aslında orada yaşamıyor.
- Nerede yaşıyor peki?
- O kız kaçırılmış.
- Çok sakın görünüyordu ama.
- Sakın kalmasını kızın kolundan tutan kızlar istiyormuş.
- Kaç yaşında?
- 18 yaşında.
- Adı ne?
- Galiba Pelin olmalıydı.

Bir anda polis geldi. Meğerse haftalardır bu binayı arıyorlarmış. Ve beni de sorguya çektiler. Karakola geldiğimizde polise olan biten her şeyi anlattım. Sonra geri geldiğimde bütün ruh hastası olan insanlar bana bakıyorlardı. Bende onlara uzun uzun baktım. Diğer insanlar sorguya çekilirken düşündüm, ne oldu da bu hale geldiler acaba?

Artık bir karar verdim. Nasıl olacak bilmiyordum. Onlarla ben ilgilenecektim. Onlara bol bol sevgi verecektim. Evime gittim. Anneme ve babama olan biten her şeyi anlattım. Ve uzun uzun düşündüm. Onlar için ne yapabilirdim? En sonunda bir tabak börek alıp evden çıktım. Apartmana geldim. Ve o kızı da gördüm. Yani camdan bakarken gördüğüm kız. Onla beraber içeri girdim. Onlarla konuştum, ilgilendim, onları sevdim sardım. Sohbet ettik, şarkılar dinledik, kitap okuduk ve dans ettik. Ve gördüm ki düzelmeye başladılar. Çünkü sevgi ve şefkat her şeyin üstesinden gelir. Artık hepsi çok mutlu. Ve bende bir kez daha anladım. Sevmek ve sevilme en büyük ihtiyaç, ilaç.

Canan KÜÇÜK

2/B

ÖZLEDİM ÖĞRETMENİM

Servise binip okula gitmeyi,
Sıraya girip İstiklal Marşımızı okumayı,
Sınıfa gidip derse hazırlanmayı, Özledim
öğretmenim.

Tahtada ders anlatmanızı,
Eğlenip öğrenmeyi, Okuyup
anlatmayı, Özledim
öğretmenim.

Zil çaldığında koşup,
Teneffüse çıkmayı,
Arkadaşarımla oyun oynamayı, Özledim
öğretmenim.

Bize okumayı yazmayı,
Doğruyu yanlış, Problemlerden
korkmamayı, Sen öğrettin
öğretmenim.

Okullar açılsın artık,
Bitsin bu hasret,
Kavuşalım birbirimize,
Seni çok özledim canım öğretmenim.

Mina GÜNDÜZ

2/B

ZOKİ VE ELMAS PRENSES

Bir varmış bir yokmuş. Karanlık ormanda sahip Zoki adında bir canavar yaşarmış. O kadar korkunç görünüyormuş ki hiç kimse onun yanına yaklaşmıyor kimse onunla vakit geçirmek istemiyormuş. Bunun için Zoki çok üzgünmüş, hiç arkadaşı yokmuş. Kendini çok yalnız hissediyormuş. Zoki ateş canavarıymış.

Karanlık orman yakınlarında bir şato varmış. Bu şatoda Elmas prenses yaşarmış. Prensesin ülkesinde insanlar çok nazik insanlarmış. Kral halkını çok sever ve onları korurmuş. Şatoda çok güçlü askerler varmış. Bu askerler şatoyu koruyormuş, prensesin yanına kimseyi yaklaştırmıyorlarmış. Prenses zarar görmesin diye şatodan dışarı çıkamıyormuş. Prenses çok yalnız ve mutsuzmuş. Şato çok büyükmüş ve gizli bölmeleri varmış. Bir gün Prenses şatonun bahçesinde gezerken bu bölmelerden birini keşfetmiş. Bu bölmeden askerlere görünmeden kaçmış. Karanlık ormana gitmek istemiş. Ancak yaşlı bir köylü kadın onu uyarmış.

-“Çocuğum o orman çok tehlikeli orda ateş canavarı var oraya gitme “demiş.

Prenses:

-“Ama ben canavarlara inanmıyorum.” Demiş.

Yaşlı kadının uyarılarına rağmen Prenses Karanlık ormana doğru yürümeye devam etmiş ve şatodan uzaklaşmış. O kadar çok yürümüş ki prenses hem yorulmuş hem de acıkmış. Oradaki elma ağacına tırmanıp elma yemeye başlamış. Ağacın üzerinde elma yerken dal kırılmış ve prenses düşüp bayılmış.

O sırada Zoki de karnını doyuracak bir şeyler arıyormuş elma yemeye ağacın yanına giderken prensesi görmüş. Baygın yerde yatıyormuş. Zoki prensesi kucağına almış ve mağarasına taşımış. Prenses saatlerce uyumuş. Zoki o sırada prensesin yaralarına yardımcı olmuş. Prenses uyandığında bir de ne görsün !! yanında ürkütücü korkunç bir canavar varmış. Çok korkmuş ne yapacağını bilememiş. Zoki ona yaklaşmaya başlamış ama prenses korkarak ondan uzaklaşmış. Zoki onunla konuşmaya başlamış. Ona iyi niyetli olduğunu, zarar vermeyeceğini anlatmış. Prenses iyileşene kadar yardım etmiş. Prenses ona güvenmiş. Arkadaş olmuşlar.

Prenses bir sabah meyve toplamaya gitmiş ve ormanda kaybolmuş. Meyve toplarken bir kelebeğe karşılaşmış.

Kelebek:

- “İlerdeki kulübede bir cadı yaşıyor sakın oraya gitme” demiş.

Prenses kelebeği dinlememiş cadının kulübesine doğru yürümeye devam etmiş. Kulübenin kapısını çalmış ve cadıyla karşılaşmış.

Cadı:

- “Çocuk burası Karanlık orman buraya gelmekle büyük hata ettin.” demiş.

Cadı prensesi esir almış. Kelebek bunu görünce hemen ormandaki hayvanlara haber vermeye gitmiş. Diğer hayvanlara cadının prensesi yakaladığını haber vermiş. O sırada Zoki prensesi arıyormuş ve kelebeğin söylediklerini duymuş. Kelebeğe demiş ki;

- “Benden korkmayın, ben de size yardım etmek istiyorum. Prenses benim de arkadaşım demiş.”

Kelebek ve diğer hayvanlar onun üzgün halini görünce Zoki'ye güvenmişler. Zoki'nin yardım isteğini kabul etmişler.

Zoki, Kelebek ve diğer hayvanlar cadının kulübesine gitmiş. Hayvanlar kulübenin önünde pusu kurmuşlar. Kelebek kulübenin penceresinden içeri girerek cadının dikkatini dağıtmış. Zoki ateş gücünü kullanarak kafesi açmış prensesi çıkarmış. Zoki cadının yanına gelmiş cadı tam Zoki'ye büyü yapacakken kelebek cadının burnuna konmuş. Cadının burnu gıdıklanmış ve hapşurmaya başlamış. Zoki ateş gücünü kullanacakken cadı sihirli sopasıyla kalkan yapmış. Zoki'nin ateş menzili bitmiş. Cadı kulübeden kaçmaya çalışırken bir de ne görsün ormandaki bütün hayvanlar onun etrafını sarmış. Hayvanlar cadıyı yakalayınca Zoki de ateş gücünü kullanarak cadının sihirli değneğini kül etmiş. Böylece cadı bütün güçlerini kaybetmiş. Diğer hayvanlar cadıyı kovalamışlar. Cadı korkup kaçmış. Bugünden sonra Zoki, Prenses, Kelebek ve diğer hayvanlar arkadaş olmuş. Arkadaşlığın ne kadar önemli olduğunu farketmişler.

Cadı ve onun kötü güçleri gittikten sonra karanlık orman neşeli ormana dönüşmüş. Rengarenk çiçekler, gökkuşağı, masmavi gökyüzü ve kuş cıvıltıları sarmış ormanı.

Kral prensesi aramak için askerleriyle ormana gelmiş, prensesi bulmuş. Kızına kızmış ve kızının yanındaki korkunç canavarı fark etmiş. Askerlerine Zoki'yi yakalamalarını emretmiş. Prensese Zoki'nin zarar vereceğini sanmış. Prens babasına:

-“Dur baba !! Zoki benim arkadaşım beni ve ormanı cadıdan Zoki kurtardı.” demiş.

Kral durumu anladıktan sonra prensesin şatodan çıkmasına izin vermiş. Zoki, prenses ve hayvanlar sonsuza kadar mutluluk içinde yaşamışlar.

Atlas Çınar ADALI

2/B

CANIM OKULUM

Okulum, okulum canım okulum,
İyi ki varsın canım okulum,
Sensiz ne yaparız biz,
Canım okulum, melek okulum.

İyi ki varsın, iyi ki her memlekettesin,
İyi ki varsın canım okulum,
Senin sayende okumayı, yazmayı öğrendik,
Canım okulum, melek okulum.

Evde, hatta yolda bizimlesin,
İyi ki varsın canım okulum,
Kitap okurken, yazı yazarken mutlu olurum,
Canım okulum, melek okulum.

Ada GÖRÜR

2/B

ÇİTLOŞ'UN YAZ TATİLİ

Kahramanımızın adı başlıktan da anlayacağınız gibi ÇİTLOŞ. Afacan yerinde durmayan bir panda. Ailesi Çitloş'u okullar tatil olunca dedesinin yanına götürmüşler. Bugünü sabırsızlıkla beklediği için yolculuk boyunca hiç uyumamış. Dedesinin yaşadığı yer bambu ağaçlarıyla dolu bir köymüş.

Bu köyde Çitloş'un en sevdiği arkadaşı Çinkop yaşıyormuş. Çinkop çok meraklıymış. Çevresindeki herşeyi araştırmış. Gel zaman git zaman köyde vakit geçerken günün birinde Çinkop köylerine uzak başka bir köye Çitloş ile gitmek istemiş.

Çitloş bunun iyi bir fikir olmadığını söylemiş. Çinkop ısrarla gitmek istiyormuş. Hava kararmadan döneriz, hiç kimse farketmez demiş. Kimseye söylemeden köyden uzaklaşmaya başlamışlar. Yolda ağaçları, kelebekleri ve tavşanları görmüşler. Vakit hızlıca akarken akşam olduğunun farkına varmamışlar. Karınları acıkmış, kaybolduklarını anlayınca çok korkmuşlar. Birbirlerine sarılarak, bir daha böyle bir işe kalkışmamalarını düşünüyorlarmış.

Çitloş'un dedesi onlara aramaya çıkmış. Ve bulmuş. Çitloş ve Çinkop çok sevinmişler. Koşarak dedesine sarılmış Çitloş. Bu onlar için çok büyük bir ders olmuş. Yanlarında büyükleri olmadan, izinsiz çok uzağa gitmeyeceklerine söz vermişler.

Mert SATICI

2/B

KODİ'NİN MACERALARI

Kodi denizde yaşayan rengarenk, sevimli ve yerinde duramayan bir balıkmış. Kodi ve büyükbabası büyük bir denizde yaşıyorlarmış. Bir gün Kodi'nin evde canı çok sıkılmış, dedesi ile oyun oynamak istemiş dedesi ona çok yorgun olduğunu söylemiş, *“biraz uyuyacağım buralardan uzaklaşma etraf tehlikelerle dolu uyandığında sana bir sürprizim var”* demiş. Canı sıkılan Kodi, dedesinin öğütlerini unutup etrafta dolaşmaya çıkmış. Dolaşırken arkadaşı Rodi'ye rastlamış. Rodi Kodi'ye; buralarda neden yalnız geziyorsun, etraf tehlikelerle dolu demiş. Kodi,

- Büyükbabam yorgun, evde uyuyor, ben evde çok sıkıldım, beraber etrafı keşfe çıkalım mı demiş.

Biraz düşünen Rodi, Kodi'ye hayır diyememiş.

-Evet, hadi gidelim! demiş.

Birlikte etrafı keşfe çıkmışlar. Çok gitmeden Kodi, Rodi'ye bak bir top gördüm demiş. Rodi; 'dikkat! Bu bir top değil! Bu tehlikeli bir ahtapot! demiş. Haydi! Hemen uzaklaşalım demiş. Kaçarlarırken yolda okul arkadaşları Dino'ya rastlamışlar. Dino birden kaçın arkanızda tehlikeli bir balık geliyor! diye bağırmış. Dino, Kodi'ye buralarda dikkatli olmalısın çok tehlikeli bir yer demiş. Kodi mercanların arasında renkli bir kabuk görmüş, Dino bu tehlikeli bir kabuk emin olmadığın şeyleri eline almamalısın demiş. Kodi birden çok yorulduğunu hissetmiş ve arkadaşlar burada biraz dinlenebilir miyiz? demiş. Tam oturacakları sırada Dino bağırarak hızlı yüzün bir yılan balığı geliyor demiş ve arkasına bakmadan kaçmaya başlamışlar. Bir süre sonra etrafına bakmışlar ve nerede olduklarını anlayamamışlar. Hepsi birbirine bakarak endişeli bir şekilde kaybolduk demişler. Ne yapacaklarını düşünürken bir denizatı görmüşler. Kodi buna çok sevinmiş ve bu benim

arkadaşım demiş. Denizatına biz kaybolduk bizi büyükbabama götürebilir misin demişler. Denizatı memnuniyetle atlayın sırtıma demiş. Yolda biraz macera yaşamaya ne dersiniz! Rodi, Kodi ve Dino hep bir ağızdan bağırarak harika! demişler. Üçü birden lunaparka diye bağırmış.

Lunaparka giderlerken yolda bir köpek balığı sürüsüne rastlamışlar. Hepsi korkudan ayrı bir köşeye kaçmış, balık sürüsü geçtikten sonra denizatı üçünü bulup lunaparka gitmekten vazgeçip en kısa yoldan Kodi'nin büyükbabasının evine gitmeye karar vermişler. Tam kapıdan içeri girerlerken Büyükbaba da uykudan yeni uyanıyormuş. Kodi ve arkadaşlarını görünce Kodi'ye ben uyurken beni hiç rahatsız etmediğin için sana ve arkadaşlarına bir sürprizim var demiş, yarın hep birlikte lunaparka gidiyoruz demiş. Dördü birbirine bakarak hiçbir şey söylemeden gülümsemişler.

İdil DEMİRDAĞ

2/B

GÖKKUŞAĞI

Göklerde parlayan,
Galaksi gibi,
Dilekleri gerçekleştiren,
Kayan yıldız gibi.

Renklerin oluşumu,
Mor, yeşil, kırmızı...
Bütün renklerle,
Gökkuşağı oluşur.

Yağmurlardan sonra,
Parıl parıl gözükken,
Gözleri kamaştıran,
Hayali bir kaydırak.

Ela DEMİR

2/B

GÜNEŞ

Dünyamızı ışılatan sensin,
Günümüzü aydınlatan sensin,
Doğaya canlılık veren sensin,
Ne güzelsin sen Güneş!

Dünyamızı ısıtan sensin,
Bize sağlık verensin.
Doğal ısı kaynağımız,
Ne güzelsin sen Güneş!

Sen doğunca her sabah,
Uyanır bütün canlılar,
Bize hayat verensin,
Ne güzelsin sen Güneş!

Metehan COŞKUN

2/B

BALIK GÖZLÜ PRENSES

Bir zamanlar bir şato varmış. Bu şatoda kral ve kraliçe yaşarmış. İkisinin de olmasını çok istediği bir şey varmış, bebekleri olmasını istiyorlarmış. Bir gece kraliçe rüya görmüş. Rüyasında bir peri görmüş. Peri O'na güzeller güzeli bir bebeği olacağını söylemiş. Kısa süre sonra sarayı ağlayan bebek sesleri kaplamış.

Kraliçenin bebeği doğmuş.Periler bebeğe iyi yetenekler vermek için yanına gelmişler. Bir kaç saat sonra periler çocuğa iyi yetenekler tam verip gideceklerken, kötü bir peri gelmiş.Sonra bebeği görünce onu lanetlemiş.Peri O'na "Senin gözlerin balık gözlü olacak, çok kötü kokacaksın ve lanet ancak bir prensin senin balık gözlerini öptüğü zaman bozulacak" demiş ve kaybolmuş.Kraliçe ağlamaya başlamış ve bebeğin ismini "Balık" koymuş.

Yıllar geçmiş, bebek büyümüş.Çocuk herkesi balık olarak görüyormuş.Suyun içinde olmadığı zamanlar nefes alamıyormuş.Bu yüzden su dolu bir küvete tekerlek takmışlar.Prensese de içine koymuşlar.Bir gün prenses küvetle birlikte dışarı çıkmış.O'nu gören yabancı prensler O'na gülmeye başlamışlar.Prensese bu duruma üzülp şatoya geri dönmüş.

Babası O'na neden üzüldüğünü sormuş.Prensese de prenslerin kendisine güldüğünü söylemiş.Kral da bundan sonra O'nu hiçbir prensese göstermemeye karar vermiş.Günlerden bir gün kral ve kraliçeye bir mektup gelmiş.Mektupta komşu krallıktan bir prensin prensese görmeye geleceği yazıyormuş.Kral çok endişelenmeye başlamış.Bir kaç saat

sonra kapı çalmış ve prens gelmiş.Prensesin odasına gitmiş.Prensesi görür görmez O'na aşık olmuş ve gözlerini o kadar güzel bulmuş ki prensesin gözlerini öpmüş.O anda prensesin laneti bozulmuş.Eski haline geri gelmiş.

Kral odaya girince gördüğüne inanmamış.”Sen benim kızımın lanetini mi bozdun?” demiş.Prens “Ne laneti” diye sormuş.Kral prensesi kötü bir perinin lanetlediğini ve lanetin nasıl bozulacağını anlatmış.Kral prense “Ne istersen yaparım, çünkü sen benim kızımın lanetini bozdun” demiş.Prens de kraldan kızı ile evlenmek istediğini söylemiş.

Kral bunu kabul etmiş.Çok güzel bir düğün ile evlenmişler. Sonsuza dek mutlu yaşamışlar.

Hande Nur YILDIRIM

2/B

İNSANLARIN HAYATI

İnsanlar bazen kötüdür,
Bazen de iyidir.
Kötü olsalar da, iyi olsalar da,
Onların da yaşamaya hakkı vardır.

Her kim olursa olsun,
Hayatını yaşasın,
Gurur ile yapsın,
Gerçeklerle buluştursun.

Dünyanın önemi var,
Daha da önemli olmalı.
Vatanını sevmiş,
Onu koruyan insanlar olmalı.

Ela DEMİR

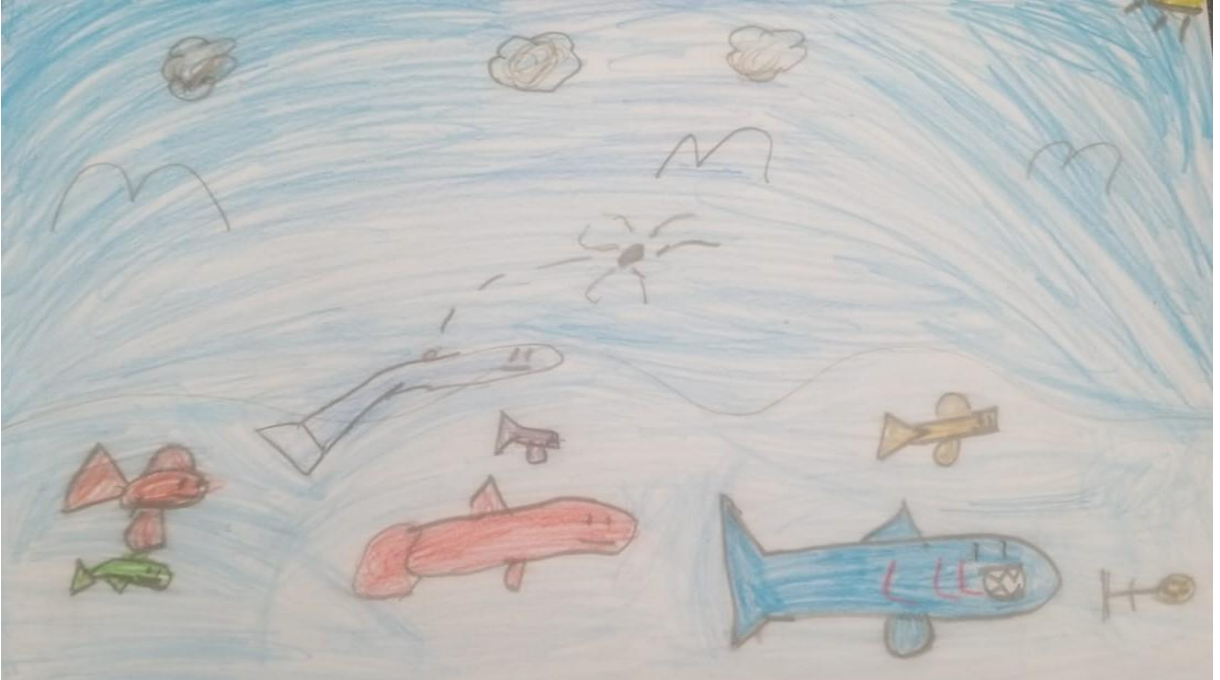
2/B

BENİM KÖPEK BALIĞIM

Köpek balığı denizde yaşar
Herkes senden korkar
Ben ise senden korkmam
Çünkü seni çok severim

Vahşi dişlerin var
Korkunç görüntün var
Yine de sevdiğim hayvansın
Deniz altındaki balıklar
Hep senden korkarlar

Çünkü tehlikeli hayvansın
İnsanlar senden çok korkar
Belgeselini kaçırmadan izlerim
Kitaplardan araştırırım seni
Sen benim köpek balığımsın

Eymen SÖNMEZ

2/B

KUŞLAR

Onların kanatları
Benim kollarım
Pırpır ırparlar kanatlarını
Bende sallarım kollarımı
Bir kuş görsem hemen olmak isterim
Yani kuş demek hürriyet demek.

Kanatları türlü renk
Benim kollarım ten renk.
Ne güzel çırparlar kanatlarını
Ne güzel sallarlar kuyruklarını
Bu yüzden kuş demek hürriyet demek.

Furkan POLAT

2/C

DİKENLİ

Bir zamanlar çekingen bir kirpi varmış. Bu kirpinin adı da Dikenli'ymiş. Bir cumartesi sabahı Dikenli erkenden uyanmış. Gidip annesini ve babasını uyandırmış. Annesi ne oldu? Diye sormuş. Dikenli demiş ki:

- Anne ben çok acıktım. Annesi tamam demiş ve kahvaltayı hazırlamış. Annesi demiş ki:

- Neden yeni komşumuz Turuncu Tilki ile dışarı çıkmıyorsun? Dikenli de çok çekingen olduğu için dışarıya çıkmak istemiyormuş. Ama yine de isteksizce tamam demiş.

Kahvaltı ettikten sonra, komşusunun kapısını çalıp; çekine çekine kısık bir sesle, merhaba benimle oyun oynar mısın? Diye sormuş. Turuncu Tilki de tamam demiş. Dikenli, Turuncu Tilki ile çok iyi anlaşmış. Artık sık sık oyun oynayıp gülüşüyorlarmış. Dikenli bir gün haydi ormanı gezelim demiş. Hemen yola koyulmuşlar. Ormanı geze geze çok yorulmuşlar. Eve dönmek istemişler ama yolu bulamamışlar. Evin yolunu düşünme düşünme, araya araya yorulup uykuya dalmışlar.

Dikenli birden uyanıp; anne! Diye bağırılmış. Annesi gelip onu sakinleştirip, ona rüya gördüğünü söylemiş. Birlikte kahvaltayı hazırlayıp sofraya oturmuşlar. Dikenli, ben dışarı çıkmayacağım demiş. Annesi ile rüya hakkında konuşurken, kapı çalmış. Kapıyı çalan Turuncu Tilki'ymiş. Turuncu Tilki, haydi dışarı çıkıp oyun oynayalım demiş. Dikenli de biraz düşünüp, gülerек olur demiş.

Aren ULUÇ

2/C

KÜÇÜK KIZ 'KAVİN'

Bir zamanlar 'Kavin' adında yedibuçuk yaşında bir kız yaşarmış. Bu kızın en büyük dileği bir kedi sahiplenmekmiş. Evet, evet bir kedi! Bir kere denemişler ama kızın alerjisi çıkmış. İkinci seferinde de kedi çok miyavlamış. Küçük kızları Kavin 'in çok üzüldüğünü gören annesi ve babası üçüncü sefer de denemeye karar vermişler.

Veeee Kavin 'in beklediği gün gelmiş! Annesi ve babasıyla gidip minik bir kedi sahiplenmişler. Kedinin adıııı 'Minnoş' evet, evet kedinin adını Minnoş koymuşlar. Kavin Minnoş'u, Minnoş da Kavin 'i çok sevmiş. Ailecek Minnoş 'u akrabalarıyla tanıştırmışlar. Amaaaa Kavin'in en çok sevdiği şey Minnoş'un yorganının üstünde yatarak oynaması olmuş.

Ertesi sabah kahvaltılarını edip Minnoş'a tasma almaya gitmişler. Ve tabii Minnoş'un diğer ihtiyaçlarını. Kedi taşıma çantası, kedi kumu, kedi tuvaleti, kedi maması, kedi yatağı ve tabi ki Kavin'in Minnoş'a özel olarak aldığı oyuncak peluş faree. Minnoş en çok bu fare ile oynamış. Sabah, öğle ve hatta akşam.

Kavin KAYA

2/C

PARS'IN MUTLU GÜNÜ

Oyun oynamayı seven Pars adında bir çocuk varmış. Pars bir gün arkadaşlarıyla parkta oyun oynarken parka palyaço gelmiş.

Herkes palyaçonun ne yapacağını merak etmiş. Palyaço çocukları çok severmiş. Parktaki çocukları eğlendirmek için değişik gösteriler yapmış. Çocuklar çok eğlenmiş ve mutlu olmuşlar.

Eve gidince Pars annesine parkta yaşadığı olayı anlatmış. Annesine "Yarın lunaparka gidebilir miyiz?" diye sormuş. Orada da bugünkü gibi eğleniriz diye düşünmüş. Annesi de "Tamam yavrucuğum, yarın gideriz" demiş.

Ertesi gün annesiyle beraber lunaparka gitmek için yola çıkmışlar. Lunarparka vardıklarında bir palyaço görmüşler. O palyaço Pars'ın dün gördüğü palyaçoymuş. Pars palyaçoğu gördüğüne çok sevinmiş. Palyaçonun gösterisini tekrar izlediği için çok mutlu olmuş.

Pars lunaparktaki bütün oyuncaklara binmiş. Gitme vakti gelmiş. Pars çok güzel bir gün geçirdiği için lunaparktan mutlu bir şekilde ayrılmış.

Sarp BAŞPINAR

2/C

DOĞA

Bizimdir bu doğa,
İyi bakmalıyız ona.
Yerlerde bir çöp bile olmamalı,
Kirlenmemeli bu doğa.

Korumalıyız doğamızı,
Hatta bütün canlıları.
Hayvanları sevelim, koruyalım
Onlarsız olmaz bu dünya.

Şehirlerdeki kirli hava,
Fabrika dumanları ve egzozlar,
Kirletir hep havamızı,
Bu doğa oksijensiz kalmamalı.

Doğadaki bitkiler, şelale ve göller,
Hepsi ayrı ayrı güzeller.
Kıymetini bilelim, koruyalım
Geleceğimize sahip çıkalım.

Elif Begüm YAMAN

3/A

DENİZİN MACERASI

Bir gün Pelin ailesiyle denize gitmiş. Annesi ve babası hemen denize girmişler. Pelin de birazdan arkalarından denize girmiş. Pelin yüzmüş yüzmüş, çok derinlere gitmiş. Bir süre sonra bir denizyıldızı bulmuş. Denizyıldızı konuşmuş, 'Beş metre sonra bir sandık göreceksin.' demiş. Pelin gerçekten de beş metre sonra bir sandık görmüş. Sandığı açmış ve çok güçlü bir ışık dışarıya çıkmış. Sandığın içinde bir de taç ve asa varmış. Pelin tacı taktığı anda deniz kızına dönüşmüş. O anda bir yere ışınlanmış. Anne ve babasını görmüş. Annesi "Sen bir deniz kızısın, kraliçesin." demiş.

Yıllar geçmiş Pelin on sekiz yaşında olmuş. Denize, Melike adında bir deniz kızı gelmiş. Burayı artık ben yöneteceğim, demiş. Pelin, istemeyerek tacı ve asayı ona vermiş. Bir gün sonra deniz muhafızları gelmiş. Demişler ki, Melike'yi deniz hapsine atmamız gerekiyor. Çünkü Melike bir suç işledi. Pelin demiş ki "Gerçek kraliçe benim." Melike ise sahte kraliçe Pelin'dir, demiş. Pelin'i deniz hapsine atmışlar.

Pelin düşünmüş taşınmış ve en sonunda bir çözüm yolu bulmuş. Sandığı açtığı anda sihirleri olmuştu, Pelin bunu hatırlamıştı. Parmaklıklara doğru üflediğinde parmaklıklar yok oldu. Hızlıca yüzerek muhafızların yanına gitti. Onlara gerçek kraliçe benim, diyerek sihirli güçlerini gösterdi. Su muhafızları, Melike'yi su hapsine attılar ve sonra büyük bir şenlik düzenleyerek bu anı kutladılar.

Işıl ESİN

3/A

EN DEĞERLİ ANIM

İki sene önce sömestr tatilinde babaannemi ve dedemi ziyaret için Ankara'ya gitmiştik. Bir gün babaannemin odasında dolabını açtığımda altta damatlık, gelinlik ve nişan elbiselerini gördüm. Çok şaşırđım. Çünkü babaannem ve dedem evleneli kırk iki sene olmuştu.

Babaanneme sordum. Babaannem bunları eskiden nişanında ve düğününde giydiğini söyledi. Dedemin de damatlık giydiğini söylemeyi unutmadı. Ben bunları tekrar giymelerini rica ettim. Ama "Olmaz" dediler. Biraz ısrar edince beni kırmamak için kabul ettiler.

Bu kıyafetleri giydikleri zaman onlara düğündeymiş gibi bir his verip vermeyeceğini ve içine sığıp sığamayacaklarını açıkçası çok merak ediyordum.

Ben nişan elbisesini giydim, babaannem gelinliği ve dedem de damatlığı giydi. Dedemin damatlığının düğmesi ve babaannemin gelinliğinin arkası kapanmadı. Babaanneme arkadan, dedeme de önden bakınca çok komik gözüküyorlardı. O kıyafetlerle fotoğraf çekilirken dedem bir yandan düğmesini tutup bir yandan da kardeşimi kucağında taşımaya çalışıyordu.

Fotoğraf çekilirken gülmemek için kendimi çok zor tuttum. Babaannem ile dedemin bana “Gülme!” demekten dillerinde tüy bitti. Ama onlar da kendi hallerine gülüyorlardı. Fotoğraflara bakarken hepimizden birer kahkaha patladı.

Bizim için hem eğlenceli hem de giyinip soyunmaktan yorucu bir gün olmuştu. Ama hepimize çok güzel bir anı olarak da kalmıştı.

Özde BAŞPINAR
3/A

TATLI SOS

Ben Meyra, 8 buçuk hatta 9 yaşındayım. Büyüyünce oyuncu olmak istiyorum. İnsanlar benim bu konuda yetenekli olduğumu söylüyor. Tiyatro kursuna gidiyorum. Bence şansım çok! Başka yetenekli olup da yapmayı sevdiğim bir sürü konu var. Örneğin bazıları, bilim, matematik (bazen olmak üzere) ve hikâye yazmak... Ohoooo, daha çok var. Ama tatlı yapmaya gelirse, orada akan sular durur. Herkes bu konuda çok yetenekli olduğumu söylüyor. Ablam genellikle hiç mutfağa girmez. Su almak için bile zor gelir mutfağa (!) . Neyse, bana dönersek ben 3 yaşından itibaren mutfaktaydım. Mutfakta pasta, kurabiye, muhallebi, pide, pizza ve daha fazlasını yaparım. Şimdi ise sizlere bir anımı anlatacağım.

Günlerden bir gün kedidili pasta yapmaya karar verdim. Her şeyi hazırladım. Geriye bir tek sos kaldı.

Aslında sosla hiç alakası yoktu ama yorulmuştum ve biraz isteksiz yapıyordum. Bir iki dakika sonra sos sanki benimle oynuyordu. Saklambaç oynuyorduk☺ sos kaymak tutmuştu. Onun kaymağı içine giriyor, sonra onu karıştırınca beni ebelemek için çıkıp başka bir köşeye gidiyordu.

Sonra ben de eğlenmeye başladım. Başka bir oyuna geçtik. Bu oyunda galiba onun buhar çıkarması ve benim üflemem üzerine kurulmuştu. Buharı çıktı üfledim, buharı tekrar çıktı, yine üfledim... Çok şeker, yok yok çok şirin... Buldum! Çok tatlı bir sostu bu. Çok eğlendim onunla oynarken. Onu yiyince midemde acaba tekrardan oyun oynayacak mıydık? Ahhh, hey gidi günler! Seni çok özleyeceğim Tatlı Sos.

Meyra GÜVEN

3/A

BABANNEMİN HOROZU

Okulumuzun ara tatiliydi. Köye gitmiştik. Sabah kalktık kahvaltı yaptık. Kuzenlerimle birlikte hazırlanıp, kapının önüne inmek için kapıyı açtık. Bir anda babaannemin horozu üzerimize atlayınca kaçtım. Babaanne diye bağırmaya başladım. Babaannem beni kurtardı. O gün çok korktum. Bir daha horozun yanından bile geçmedim.

Melih DOĞAN
3/B

KÖY MACERASI

Günlerden bir gün köyde uyandığımdaya babaannem odaya ışıklı bir şey ile girdi. Babaanneme bunun ne olduğunu sordum. Babaannemde bu bir gaz lambası dedi. Eskiden elektrik yoktu ve bununla etraf aydınlanırdı. Kibritle yakıyorsun ve içindeki yağlı fitil sayesinde etrafa ışık saçıyor dedi.

Babaannem; aman neyse hadi sen kahvaltıya, dedi ve ben de kahvaltıya indim. O sırada babaannem tarladaki başakların kesileceğini ve orak kullanacağını söyledi ve kim yardım etmek ister, diye konuşmasını bitirdi. “Ben ben!” diye bağırdım ve kahvaltıdan sonra tarlaya gittik. Çok heyecanlıydım çünkü ilk defa böyle bir şey yapıyordum. O sırada tırnığı getirirken tüylü bir canlı gördüm ve çok korktum babaannem ise benim sesimi duyarak yanıma geldi. Babaannem bunun bir tırtıl olduğunu ve korkmamam gerektiğini söyledi. Daha sonra oradan ayrılarak eve döndük.

Postacı amca evin önünde bizi bir mektupla karşıladı hemen mektubu alıp eve girdik. Mektubu götürüp dedeme verdim ve dedem mektubu okumaya başladı. Mektupta köyümüzün kasaba olacağı yazıyordu. Hepimiz çok mutlu olduk. Daha sonra akşam oldu ve ben pijamalarımı giyip yatağa yattım. Bugün çok yorulmuştum. Bu nedenle hemen uykuya daldım. Sabah olunca annemler beni aldı ve İstanbul’a döndük. Çok mutluydum. Çünkü köyde çok güzel anılarım olmuştu.

Berrak TÜKENMEZ

3/B

CÜNEYT AMCANIN YILANI

Bir apartmanın bahçedesin de bir kedi ile ebabil yaşıyormuş. Kedi bahçede güzel güzel uyurken, birden ebabil öyle bir bağırmış ki kedinin yüreği ağzından çıkacakmış gibi uyanmış. Sonra kedi bakmış ki ebabil bir yılan gördüğü için korkudan bağırmış. Kedi ile yılan konuşmaya başlamışlar:

- Ben bir yılanım ama öyle ısırın ya da zehir fıskırtan bir yılan değilim. Tıss!

- Nasıl bir yilansın sen?

- Ben evcil bir yılanım. Bu apartmanın beşinci katında oturan Cüneyt Benek beni görünce hemen sahiplendi.

- Cüneyt amca mı?

- Evet.

- İyi de o hayvanları hiç sevmez. Hele tüy döken türlerini hiç sevmez.

- Ama tüy dökenlerin ne suçu var ki?

- Evi pislenip tozlanıyormuş.

- Bence siz Cüneyt amcayı hiç tanımamışsınız.

- İstersen kanıtlayabilirim.

- Olur.

Sonra hep birlikte beşinci kata çıkmışlar. Cüneyt amca kedi ve ebabili görünce onları kovalamış ve kapıdan dışarı atmış. Yılan bu duruma çok sinirlenmiş ve sahibini ısırılmış. Evden ayrılmış ve arkadaşlarıyla birlikte mutlu mesut yaşamışlar.

Emir Efe ÖZTÜRK
3/B

TATİL MACERASI

O gün Cuma günüydü. Okullar yaz tatiline girmişti. Bulut ve Ay iki kardeşti. Okuldan çıkıp eve gidiyorlardı. Karşlarına bir yavru köpek çıktı. Bu yavru köpeğin ayağının biri kanıyordu. İki kardeş minik köpeği alp eve gittiler.

Annesi Güneş Hanım'ın mesleği veterinerlikti. Anneleri minik köpeğe pansuman yaptı. Babaları Yıldırım Bey'i aradılar ve durumu ona anlattılar. Yıldırım Bey akşam eve gelirken köpeğe mama aldı. Yemekten sonra köpeğe kulübe yaptılar.

Sabah olunca çocukların teyzesi Ayten Hanım aradı ve onları yazlık evlerine davet etti. Çocuklar bu teklifi büyük bir heyecan ile kabul ettiler. Köpekleri ile oyun oynama fırsatları olacaktı. Tatil onlar için başlamıştı. Eve yerleştiler. Anneleri yemek hazırlarken diğer aile üyeleri eşyalarını yerleştirdiler. Yemekten sonra bütün aile denize girmek için yola çıktı. Yavru köpekleri ile bütün gün denize girdiler. Bu tatil süresince aile ve yavru köpek birbirlerine çok alıştılar hayatlarının sonuna kadar sürecek olan bu dostluk böyle başladı.

Şerife Derin YILDIZ

3/B

BENİM BABAM BİR SİHİRBAZ

Merhaba benim adım Melis. Benim babam bir sihirbaz. Onun gösterilerini izlemeye bayılıyorum ama nasıl yaptığını bir türlü bulamıyorum. Söylemiyor da... Bu bir kuralmış, söylenmezmiş.

Bir gün babamın hokus pokus ismi verdiği odasını keşfetmeye gittim. Bu eşyalar hiç sihirbaz eşyalarına benzemiyordu. Yoksa benim babam bir buluşçu muydu? Böyle düşünmem çok saçmaydı. Hemen odadan çıktım. Yakalanmak istemiyordum. Arkadaşlarımı bahçemize çağırdım. Onlarla birlikte beyin fırtınası yaptık. Ama o odada neden sihirbaz eşyaları olmadığını anlamadık. Aradan iki gün geçti. Ağzımdan yanlışlıkla babamın odasına girdiğimi kaçırıldım. O da zaten biliyormuş odasına girdiğimi. Ben odadayken annem ve babam evde yoktular. Bahçeye çıkarken kapıyı açık unutmuşum. Babam yeni bir buluş keşfediyormuş, o yüzden oda öyleymiş.

Aradan zaman geçince bende kendimi geliştirdim. Ben de sihirbazlık yapabiliyordum. Babamla yeni aletler üretmeye başlamıştık. Ama bir problem vardı. Ben şapkamdan tavşan çıkaramıyordum. Babam yardım etti ve kısa sürede hallettim. Babam sağ olsun, ne diyebilirim ki...

Duru TEMİZKAN

3/B

DÜNYANIN YEŞİLİ AĞAÇLAR

Yemyeşil dünyanın içinde.
Ağaçlardır en güzel çocuk
Anneler çam ağaçları
Babalar çınardır.

Yemyeşil dünyanın içinde.
Çok tatlıdır incir ağaçları.
Bal akar dallarından,
Yapışkandır yaprakları.

Yemyeşil dünyanın içinde.
Kuşlar şarkılarını,
Hep dallarımda söyler.
Arılar vız vız kokuna gelirler.

Yemyeşil dünyanın içinde
Palamutlu koca meşe,
Odun olur kara kışa,
Taşıvermiş dağa taş.

Gökalp COŞKUN
3/B

GEMİ YOLCULUĞU

Annem bir gün geldi ve bana “Bir gemi yolculuğuna çıkacağız, haydi hazırlan!” dedi. Bu fikir bana çok hoş geldi, hemen hazırlanmaya başladım. Dünya’da su yüzeyi çok geniş olduğu için bu gemi yolculuğunun çok uzun süreceğini düşündüm.

Yolculuk için hazırlanırken göğe baktım, gökyüzü çok karanlıktı ve yıldırımlar düşüyordu. Yolculuğumuz nasıl geçecek, yolculukta nelere ihtiyaç duyabiliriz gibi sorulara cevaplar bulmaya çalışarak annemle beyin fırtınası yaptık. Daha sonra belirlediğimiz gereksinimlerimizi gemiye yükledik. Gemide bizimle birlikte yolculuk eden bir sürü sihirbaz vardı ve hepsinin birbirinden ilginç yetenekleri vardı. Sihirbazlardan kırmızı şapkalı olanla tanıştım ve aramızda bir arkadaşlık bağı oluştu. Kırmızı şapkalı sihirbazla birlikte sihirbazlık numaraları çalıştım; hokus pokus deyip şapkadan tavşan çıkarmayı bile yapabiliyordum artık, sihirbazlık becerilerim iyice gelişmişti hatta kendi sihirbazlık hareketlerimi bile icat edip yeni sihir buluşları yapmaya başladım.

Bir gün gemide çanaklarımıza koyduğumuz çorbalarımızı içerken bir sarsıntı oldu ve sarsıntı çorbalarımızı yere dökerek, bizi yere düşürecek kadar büyüktü. Gemide büyük bir sorun olduğunu anladık. Hemen yakındaki bir adaya yüzerek ulaştık, yardım bulmak için. Bu ada çok ilginç bir adaydı. Adada oyuncak bebek üreten bir fabrika ve bir sürü değişik hayvan türü vardı. Gemimiz tamir edildikten sonra birden bir korsan gemisi geldi. Herkes gemideki topların başına geçti. Biz de annemle geminin alt katına indik. Kılıcımı kuşandım ve gemimizi savunmak için hazırlandım. Üzerime giydiğim korumam çok sağlam değildi bu nedenle biraz yaralandım ama gemimizi savunmayı bırakmadım. Annem yaralarımı sardı ve sonra korsanları yenip evimize geri döndük.

İLYA DORA ÇELİK

3/B

HAYALİME İLK ADIM

Merhaba, ben Güneş, dokuz yaşındayım. Büyüyünce stilist olmak istiyorum. Oyuncaklarımın bedenlerine göre tasarımlar ve kıyafetler yapıyorum. Annem yaptığım tasarımları ve kıyafetleri çok beğeniyor. Ben de bir YouTube kanalı açıp yaptığım kıyafetleri ve tasarımları paylaştım. Videomu izleyen bir ajans sahibi yaptığım tasarım ve kıyafetleri çok beğendiğini söyleyerek ailemle iletişime geçti.

Ajans sahibi ile görüştüğümde sonra ajansa yazıldım. Ajans sahibi Gökçe Hanım, çocuklar için yapılacak olan bir fuarda kendi tezgâhımı kurup bebeklerimi ve kıyafetlerini sergilemek isteyip istemeyeceğimi sordu. Bu fikir beni çok heyecanlandırmıştı ve çok sevinmiştim. Sonunda yaptıklarımı insanlar görebilecekti. Ben de “Tabi ki isterim!” dedim.

Fuar günü geldiğinde üstümde tatlı bir telaş vardı. Tüm tasarımlarımı, yaptığım kıyafetleri annemin ve ablamın yardımı ile özenle tezgâhıma yerleştirdim. Biraz zaman geçtikten sonra insanlar tezgâhıma bakmaya başladı. Kıvırcık ve beyaz saçlı, pembe yanaklı tonton bir amca yüzünde kocaman bir gülümseme ile bebeklerimi inceliyordu. Daha sonra Arnavutköy’de bir oyuncakçısı olduğunu, yeni bir porselen bebek serisi yapacağını söyledi. Annemden izin alarak bana bebeklerin kıyafetlerini benim yapmamı teklif etti. Tek şart kıyafetlerin gökkuşağı renginde olmasıydı. Bu fikir beni çok heyecanlandırdı. Kendimi bir an o bebeklerle gökkuşağının üstünde otururken canlandırdım. Hemen sevinçle “Tabi ki!” diyerek kabul ettim ve annemle gerekli tüm bilgileri paylaştı.

Üç saat sonra fuardan eve döndüm ve hemen kıyafetleri nasıl yapacağımı düşünmeye başladım. Ertesi günün hemen tamamında tasarımlar için uğraştım ve günün sonunda bitmişti! Gökkuşağı renklerinden oluşan giysiler, rengârenk ve çok güzeldi. Sonra yaklaşık iki hafta boyunca giysileri annemle birlikte diktik.

İki haftanın sonunda oyuncakçı Barış Amca'nın yanına gittik. Birlikte bebekleri giydirdik ve işte! Günün sonunda bebekler hazır ve raflardaki yerini almıştı! Bebeklerin üstünde ismim de yer alıyordu. Bu da o bebeklerde sonsuza kadar yaşayacağım anlamına geliyordu. Barış amca yaptığım işin karşılığı olarak bana bir miktar para da vermişti. Bana bir gün çok güzel ve başarılı bir stilist olacağımı, benimle gurur duyduğunu söyledi. Bu sözler beni çok duygulandırmıştı.

İlk kazandığım parayla çok daha güzel giysiler dikebilmek için yeni oyuncak bebekler ve kumaşlar aldım. Umarım bir gün hayalimi gerçekleştirebilirim, ilk adımlarımı attım bile!

Zehra GENÇEL

3/B

KORONA

Ey korona, Ey korona!
Dünyamızdan gider misin?
Gitmen için her şeyi yaparız.
Seninle savaşıyoruz.

Maskemizi takarız, ellerimizi yıkarız,
Sosyal mesafe kurallarına uyarız.
Herkes aşıyı olunca,
Senden kurtulmaya başlarız.

Selen Mercanoğlu

3/B

KRİSTAL YILDIZ

Karneler alınmış, ara tatil başlamıştı. Zeki çok mutluydu. Hem karne notları iyiydi, hem de o gün ailesiyle tiyatroya gidecekti. Oyun Nazım Hikmet Kültür Merkezi'nde oynanacaktı. Zeki tiyatroyu çok severdi. Fırsat buldukça özenle hazırlanan oyunları kaçırmazdı.

Ailesiyle karne sevincini paylaştıktan sonra yola çıkıldı. Yarım saat sonra Kültür Merkezi'ne varıldı, önceden aldıkları biletleri görevliye gösterip yerlerine oturdular. Oyunun adın "Mutluluk ve Barış" idi. Oyun başlamadan sahnedeki dekorda uzay aracı ve parlak bir gezegen duruyordu. Zeki oyunun konusunu merak ediyordu. Acaba oyun güzel miydi? Işıklar sönmüce oyun başladı. Sahne renkli ışıklarla aydınlandı. Oyun müzikliydi. Uzay aracından birkaç tuhaf yaratık, bir uzaylı adam çıkar ve seyircilere şarkılar söylerler. Ardından Dünya'da nelerin olup bittiğini seyircilerin arasında dolaşp sorarlar. Kendi gezegenlerinde yaşamın barış içinde mutlu olduğunu anlatırlar.

Sahne ışıkları Zeki'nin çok hoşuna gider. Uzaylı adam bir küçük çocuğu sahneye çıkarır. Onunla şarkılar eşliğinde dans eder ve çocuğa ismini sorar. Çocuk isminin Melis olduğunu, kıyıları ve kumsalları çok güzel olan Avrupa kıtasında bir yarımada olan İtalya'dan geldiğini Türkçe konuşabildiğini söyler. Çünkü Melis'in babası Türk'tür.

Uzaylı yaratık Melis'e karada mı, uzayda mı yaşamın daha güzel olabileceğini sorar. Melis, Dünya'yı sevdiğini, çünkü ailesinin ve arkadaşlarının burada olduğunu söyler. Bu sözler uzaylının hoşuna gider. Oyunun sonunda sahneye tüm çocuklar davet edilir ve tuhaf yaratıklar Melis'e ve çocuklara ellerindeki kristal yıldızları hediye ederler. Zeki'de sahneye çıkar, herkes onu alkışlayınca mutlu olur. Karne günü aldığı bu hediyenin kendisine şans, mutluluk ve barış getirmesini diler.

SİNAN BARIŞ COŞKUN

3/B

BİLİM İNSANI OLMA YOLU

Köyün birinde bir zamanlar maddi durumu iyi olmayan bir aile yaşarmış. Bu ailenin çok sevdiği ve gözü gibi baktığı çocuğuna mutlu olması için; kazandıkları paranın birazını verirlermiş. Çocuk o az verilen parayı verimli kullanarak kendine oyuncak değil kitaplar almış.

Kitapları çok severmiş ama diğer çocuklar bunun saçma olduğunu söyleyip onunla dalga geçerlermiş.

Aradan yıllar geçtikten sonra büyüüp başarılı bir bilim insanı olmuş ve kazandıklarını sokakta evsiz insanlara yardım için harcamaya başlamış. Bu yardım çalışmalarında genellikle onların ev sahibi olmasına yardım etmek en büyük mutluluğu olmuş. Bu mutluluk sayesinde yaptığı bilimsel çalışmalarda çok daha başarılı olmaya başlamış.

Bilim insanı olarak yaptığı başarılı çalışmalar sonucu Corona virüsünün çaresini bularak insanlar tarafından çok takdir edilen ve sevilen biri olmuş. Bu çalışmaların sonucu Nobel bilim ödülü alarak bilim çevreleri ona teşekkürlerini sunmuş. Böylelikle çalışan ve iyi insanların başarılı olacağı bir kez daha kanıtlanmış oldu.

Murat Güçlü ELAZAT

3/B

SİHİRBAZ KIZ

Bir gün Ayşegül oyun oynuyordu ablası da ders çalışıyordu. Ayşegül ablasının yanına gidip:

- Abla canım çok sıkılıyor, ne yapmalıyım?
- Benim sana öğrettiğim sihirbazlıkları yapabilirsin.
- Doğru, çok güzel bir fikir.

Sonra Ayşegül bu fikri uygulamış. Ablası Ayşegül'ün odasına gitmiş. Bir-iki dakika sonra elektrik gidip gelmiş. Sonra Ayşegül uyumuş, rüyasında babası ona en istediği oyuncak almış ve bu rüya gerçek olmuş. Ayşegül inanmamış sonra okula gitmiş. Öğretmeni onlara sihirle ilgili bir ödev vermiş.

Ayşegül de bu yaşadıklarını yazmış ve öğretmeni en çok Ayşegül'ün ödevini sevmiş. Öğretmeni sihirbazlık okulu diye bir okul biliyormuş ve ödevi o okula da anlatacağını Ayşegül'e söylemiş. Ayşegül bir an inanmamış.

Çünkü bu şeyi sihirbazlık okulu yapmış olabilirdi. Kendisine bir şey yapacaklarını zannettiğinden biraz korkmuş. Bir de ne görsün karşısında bir sihirbaz ve ona şöyle demiş:

- Bizimle gelmen gerekiyor Ayşegül.
- Bir dakika siz benim ismimi nerden biliyorsunuz?
- Bırak şimdi onu sen sihirbaz olmak istiyor musun? Onu söyle.
- Evet, çok isterim.

Ayşegül sihirbazlık okuluna gitmeden önce şöyle demiş:

- Okula gitmeden önce arkadaşlarımla ve öğretmenimle vedalaşmak istiyorum.

Vedalaştıktan sonra okula gitmişler. Okulu çok sevmiş ama oradaki sihirbaz şöyle demiş:

- Önce senin bu okula uygun olup olmadığına bakacağız Ayşegül.

Ayşegül kabul etmiş ama çok korkmuş. Çünkü bu okula uygun olmayabilirdi. Sonra o gün 1 kişi ile arkadaş olmuş. Arkadaş olduğu kişinin adı Gül'müş. Gül Ayşegül'e doğum gününün ne zaman olduğunu sormuş. Ayşegül "1 hafta sonra" demiş. Gül "O zaman bir doğum günü partisi yapalım" demiş. Ayşegül de "Çok güzel olur ama nasıl yetiştireceğiz ki?" demiş. Gül de sorun olmayacağını kendisinin sihir yaparak yetiştirebileceğini söylemiş. O gün herkesin eğlendiği, unutulmayacak bir parti yapmışlar.

Ayşegül bundan bir yıl sonra çok güzel bir sihirbaz olmuş, en iyi arkadaşı da Gül olmuş.

Duru ARMAĞAN

3/B

TATLI CADİ

Bir kız varmış. Kızın adı Eda'yıymış. Bir gün annesiyle hayvanat bahçesine gitmişler. Eda bir kedinin miyavladığını duymuş. Kedi aynı insanlar gibi konuşuyormuş ve Eda kedinin ne söylediğini anlıyormuş. Eda annesine kedinin konuştuğunu duydun mu demiş. Annesi sen hayal görmüşsün demiş.

Bir gün bir cadı gelmiş süpürgesiyle ve onu Cadılar Okuluna götürmüş. Orada bir arkadaşı varmış, adı Bahar'mış. Orada dersleri çok iyiymiş. En sevdiği ders iksir dersiymiş. Bir akşam yıldız kayması olacağı için tüm okul bahçeye çıkmış. Yıldız kayarken Eda bir dilek tutmuş, dileği gerçekleşmiş. Ertesi gün onun doğum günüyümüş. Tüm okul büyük salonda toplanıp onun doğum gününü kutlamışlar. Arkadaşı ona bir oyuncak ayı almış. Müdür bir kalem almış ve tüm okul ona hediye vermiş. Pastası çikolatalı ve muzluymuş.

Noel yaklaşınca çocuklar ağacı süslemişler. Eda ile Bahar arkadaşlarına aldıkları hediyeleri paketledikten sonra öğretmenlerin hediyelerini paketlemişler. Yaz olunca bir gün yağmur yağmış ve sonrasında gökkuşağı çıkmış.

Sinem NALKIRAN

3/B

CANAHMET'İN İYİLİK KUMBARASI

Canahmet birinci sınıfa gidiyordu. Okuma ve yazmaya geçmesine çok az kalmıştı. Hikâyeleri, masalları, fıkraları kendi kendine okuyacağı için sabırsızlanıyordu. Bunun için çok çalışıyordu. Birinci dönem bitmişti. Canahmet artık okuyup yazabiliyordu. Çok ama çok mutluydu. Karnesi hep çok iyilerle doluydu.

Ailesi ona karne hediyesi olarak bir kumbara vermişti. Canahmet bu kumbaraya harçlıkları biriktireceğini sanmıştı.

Ama annesi;

-Canahmet artık okuma yazma biliyorsun bu kumbaraya harçlıklarının yerine yaptığın iyilikleri yazıp atmaya ne dersin dedi.

Canahmet'e bu fikir çok güzel ve ilginç gelmişti. Zaten çok merhametli, arkadaşlarına, büyüklerine yardım etmeyi çok seven bir çocuktur. Canahmet başladı yaptığı iyilikleri yazıp kumbarasına atmaya.

Günler sonra Canahmet'in beklediği gün gelmişti. Kumbarası dolmuştu. Annesi ile birlikte kumbarayı açıp kâğıtları masanın üzerine boşaltılar. Canahmet çok heyecanlıydı. Başladılar yaptığı iyilikleri teker teker okumaya.

- Bugün arkadaşım beslenmesini evde unutmuş. Onunla beslenmemi paylaştım.

- Ayşe teyzeye fırından ekmek aldım.

- Dedem hasta ve yaşlı susadığında suyunu, ilaç saatinde ilaçlarını veriyorum.

- Sokağımızdaki kedilere mama ve su verdim.

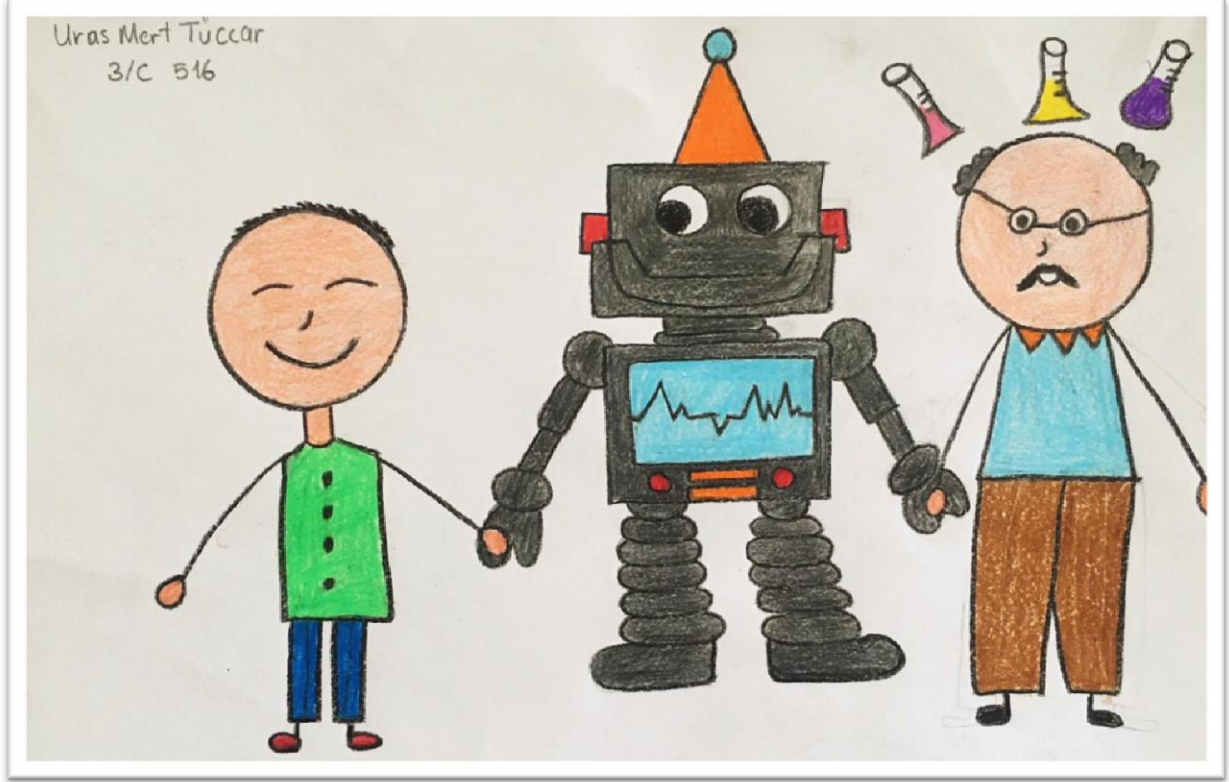
- Pazardan gelen Selma teyzenin poşetlerine yardım ettim. Evine kadar taşıdım.

Kâğıtlar o kadar çoktu ki okuması akşamı bulacak gibiydi.

Annesi de oğlum seninle gurur duyuyorum. Sen akıllı, merhametli ve çok özel bir çocuksun sanırım iyilik kumbaran hiç boş kalmayacak dedi. Canahmet çok ama çok mutluydu. Hemen yeni bir kumbara alıp onu da yaptığı iyiliklerle doldurmaya başladı.

Battal Toprak YILDIZ

3/B

ROBOT VE ÇOCUK

Bir gün çocuk yolda yürürken yerde bir kırık robot buldu. Hemen aklına dedesi geldi. Dedesi bir mucitti. Ali robotu aldığı gibi dedesinin yanına koşa koşa gitti. Ali'nin bulunduğu robot sıradan bir robottu. Kolu kırılmış, kafası ezilmiş ve tek ayağı da yoktu. Ali'nin dedesi mucit Ahmet, robotu eline aldı ve tamir edebileceğini söyledi. Ali buna çok sevinmişti. Akşam olunca Ali eve döndü ve sabırsızlıkla robotun tamir edilmesini bekledi.

Bir hafta sonra Ali dedesinin yanına giderek robotun durumunu öğrenmek istedi. Mucit Ahmet dede daha bitiremediğini hatta tamir olamayacak durumda olduğunu söyledi. Ali çok üzülmüştü ama dedesi ona şaka yapmıştı. Ali'nin doğum gününe üç gün olduğu için dedesi ona sürpriz yapmak istedi. Aradan üç gün geçti ve Ali'nin doğum günü gelmişti. Arkadaşlarıyla eğlenen, oyunlar oynayan Ali'ye dedesi büyük bir paket içinde hediye getirdi. Ali heyecanla hediyesinin paketini yırtarak açtı. İçinden yolda bulunduğu robot çıkmıştı. Ali gözlerine inanamadı, çok sevinmişti. Kırık, dökük robot gitmiş yerine sanki bir canlı robot gelmişti. Dedesine teşekkür ettikten sonra robotuyla oynamaya başladı.

Gece herkes uyduktan sonra robot canlandı. Ali uyanıp su içmek için mutfağa gitti. Robot Ali'nin sesini duydu ve hareket etmeden durdu. Ali baktığında robot yerinde duruyordu. Ali odasına gidip yattı.

Günler geçti, Ali bir tuhaflık hissetti. Her sabah uyandığında robotu gece bıraktığı yerde bulamıyordu, sanki robot geceleri canlanıyordu. Bir gece Ali robotu takip etmeye karar verdi. Gece herkes yattıktan sonra Ali uyumamıştı. Gizlice robotu izliyordu. Robot birden hareketlenerek salondan mutfağa, oradan da evin içinde ışınlanarak geziyordu. Bunu gören Ali çok şaşırılmıştı, dedesi mucit olduğu için robotu sihirbaz yapmıştı.

Günlerce Ali robotu böyle izledi ve bir gün Ali robotun yanına giderek onunla konuşmaya başladı. Robot onu duydu ve cevap verdi. Birlikte eğlenmeye, oyunlar oynamaya başladılar. Robot Ali'yi de alarak evin içinde ışınlanarak geziyordu. Artık geceleri onlar için eğlenceli hale gelmişti.

Uras Mert TÜCCAR

3/C

CEMRELERİN PERİSİ

Bir varmış, bir yokmuş... Çok uzak diyarların birinde “Perilistan” diye bir peri ülkesi varmış. Perilistan’ da her gün yaz mevsimi gibi cıvılcıvılmış. Perilistan’ da Cemre adında küçük bir peri yaşarmış. Peri Cemre, gözlerinde denizin tüm renklerini taşıırken saçı ise altın gibi ışıltarmış. Peri Cemre her şeye iyi yönünden bakan, neşeli bir periymiş. Ama Perilistan’ da herkesin bir görevi varken onun henüz bir görevinin olmaması onu birazcık üzüyormuş. Çünkü Peri Cemre hayattaki amacını hemen gerçekleştirmek istiyormuş. Belki annesi gibi içindeki ışıkla insanlara yol gösteren bir peri olurmuş, belki ablası gibi hayvanları koruma perisi; bilmiyormuş. Neyse ki görevini bugün öğrenecekti. Çok mutluymuş. Cemre okuldan sonra hemen Görev Meydanı’na gitmiş. Görev Perisi Cemre’ ye görev kâğıdını verir vermez Cemre kâğıdını incelemeye başlamış. Kâğıtta bir resim varmış ama ne kadar bakarsa baksın görevini anlayamamış. Umutla kâğıdın arkasını çevirmiş ve kafiyeli bir yazı görmüş. Bu bir bilmeceymiş.

Kâğıtta şunlar yazıyormuş:

“Görevini anlamadın mı? Hiç merak etme söylerim sana. Alta yazanı cevapla.”

Cemre kâğıdın alt kısmına bakınca bir bilmece daha görmüş:

“Biri mi var uzakta? Hala, teyze veya amca, mektup yazarsın ona. Göndermek için nereye gidersin acaba?”

Cevap; postaneymiş! Peri Cemre hemen postaneye gidip Postacı Peri’ ye “ Benim için bir paket var mı? ” diye sormuş. Postacı Peri ona kırmızı bir zarf uzatmış. Cemre zarfı kapıldığı gibi açmaya başlamış. Zarfın içinden yine bir resim ve bir yazı çıkmış. Peri Cemre yazıyı okumayı bitirince görevini anlamış. Görevi Dünya’ ya cemreleri düşürmek yani; önce suyu, sonra havayı en son olarak da toprağı ısıtarak yeryüzüne baharı getirmekmiş. Cemre görevini böyle eğlenceli bir biçimde öğrendiği için çok mutlu olmuş.

Böylece baharın yaklaşmasıyla Peri Cemre’nin ilk görevi de başlamış.

Zeynep Zerin AKIN

3/C

DAYIMIN ÇİFTLİĞİ

Çok beklediğim yaz tatili gelmişti. Tatilimi dayımın çiftliğinde geçirmek üzere yola çıktım. Uzun ve yorucu bir yolculuktan sonra dayım beni kasabada karşıladı. Beraber çiftliğe doğru yol almaya başladık. Dayımın eski bir kamyoneti vardı. Kırmızı kamyonetle ekinlerin arasında ilerlerken rüzgârı saçlarımda hissediyordum. Dayım kasabaya gide gele yolu ezberlemiş, kendinden emin bir şekilde kamyoneti sürüp yandan bana göz kırpyordu. Kamyonetin koltuğuna sinip uyuyakaldım...

Gözlerimi açtığımda çiftlikteydim. İlk defa geldiğim bu yeri ilk gördüğümde ürktüm. Sanki her şey çok büyükmüş de aralarında küçük olan tek benmişim gibi. Dayım beni ilk önce Mahmut Efendi'yle tanıştırdı. Mahmut Amca çiftliğinin genel işlerinden, atların bakımından sorumluydu. Kısa boylu, güler yüzlü yaşlıca biriydi Mahmut Amca. Yılların emeği sırtında kambur gibi birikmiş olacak ki biraz eğik duruyordu. Çekingenliğimi kırmak için olacak ki atları görüp görmek istemediğimi sordular. Yarım bir mahcuplukla 'olur' diyebildim. Atların yanına doğru giderken sağ tarafta çitlerin arkasında inekleri gördüm. Onca ineğin arasında bir inek özellikle dikkatimi çekti. Diğerleri otlayıp gezinirken onun bağlı olması içime dokunmuştu. Çitlere doğru koştum, dayımlar da peşimden. "İneği neden bağladınız, kesecek misiniz yoksa" diye haykırdım. Mahmut amca içten bir kahkaha bastı. "Hayır, oğlum." kesmeyeceğiz. Ama bizim Orkide biraz huysuzdur. Bir anda zıplar gider çitlerin üstünden. Eh, yaşlandım artık senin gibi genç değilim. Dağ bayır peşine koşamıyorum, dedi. Cevap beni tatmin etmemişti, sanki onu zorla orada tutuyorlar gibi hissetmiştim. Dayım beni atların yanına çekiştirdi ancak benim aklım Orkide' de kalmıştı. Akşam yemek yerken, camdan hala çitleri izliyordum. Herkes uyuduktan sonra Orkide'yi ahırdan çıkarma planları yapmaya başlamıştım. Biraz gezdirip yerine koyacaktım ayrıca Mahmut Amca gibi değildim, kaçarsa yakalayabilirdim. Köşeme çekilip herkesin uyumasını bekledim.

Gecenin karanlığında çiftlik, sabahki güzelliğini derin bir sessizliğe ve ürktücü bir havaya bırakmıştı. Dağın eteklerinden gelen uluma sesleri ise durumu iyice kötüleştiriyordu. Ama korkmamalıydım. Ne

olursa olsun bir canlıyı özgürlüğünden onu iplere vurarak mahrum bırakmayı kendime yediremiyordum. Ahırın büyük kapısına doğru yaklaştım ama içeri girince çok şaşırdım. İneklerin hepsi birbirine benziyordu. Mahmut Amca nasıl ayırt ediyordu bunları böyle. Ahırda bölmeler arasında ilerlemeye başladım ki bir ineğin tüyleri karanlıkta parlıyordu. Ah Orkide bu kadar farklı olmak zorunda mıydın? Yavaşça bölmenin kapısını açtım. Sakin gözüküyordu. Orkide'yi önüme katıp onu ahırdan çıkardım. Sanki ezberlemişçesine bağlandığı yere doğru ilerledi. Sanki onu bağlamamı bekler gibi yüzüme baktı. Orkide'ye yaklaşım başını sevdim ve ekledim 'merak etme, bağlamayacağım seni. İstedikğin gibi gez dolaş'. Ama pek anlamış gözüküyordu hala bekliyordu. Bende beklemeye başladım. Bir anda Orkide deli gibi zıplamaya başladı. Kontrolden çıkmıştı. Hatta bir an neredeyse üstümden geçecekti. Çitlerin üstünden atlayıp koşmaya başladı. Sesimi duymuş olacaklar ki Mahmut Amca ve dayım yanıma geldiler. Bana kızacaklarını sandım ama öyle olmadı. Mahmut Amca Orkide'yi neden bağladığını anlattı. Meğerse kendine zarar vermemesi için yapıyormuş. Bilmediğim bir işe kalkışmanın suçluluğu içinde Orkide'yi aramaya başladık. Ama yoktu. Karanlıkta işimizi hiç kolaylaştırmıyordu. Tam eve dönecekken Mahmut Amca karanlığa doğru son bir umutla 'Orkide, gel hadi güzel kızım' diye seslendi. Bunun üstüne karanlığın içinde parlayan bir şeyin bize geldiğini gördük. Mahmut Amca'nın sesini duyunca Orkide yanımıza gelmişti. O da en az benim kadar korkmuş olacak ki başını Mahmut Amca'nın eline doğru uzatıyordu. Mahmut Amca Orkide'nin özgürlüğünü kısmıyordu, aksine onu koruyordu ve Orkide bunun farkındaydı. İnsanların onca sözcüğe rağmen birbirini anlamayıp, Orkide ve Mahmut Amca'nın konuşmadan oluşturdukları bağ beni çok etkilemişti. Orkide'yi bölmesine koyup eve döndüğümüzde bir daha kendi kafama göre kimsenin hakkında karar verip, büyüklerime sormadan bir işe kalkışmayacağıma dair kendime söz verdim. Günün yorgunluğuyla sabun kokulu çarşaplarda derin bir uykuya daldım.

Efe Haydar YÜCEL

3/D

SÖMESTR TATİLİ

Kuzenim Yiğit sömestr tatilini bizimle geçirecekti. Teyzemler İtalya'da oturuyordu. Sabah Yiğit'i almak için havaalanına gidecektik. Çok heyecanlıyım. Sabahı zor ettim. Havaalanına gittik ve beklerken birden Yiğit görüldü. Öpüştük koklaştık. Hepimiz çok mutluyduk. Yiğit ailesi olmadan ilk defa bizde kalacaktı. Küçük bir İstanbul turundan sonra evimize geldik.

Hepimiz çok yorulmuş ve acıkmıştık. Annem Yiğit'in en sevdiği yemekleri yapmıştı. Afiyetle yemeğimizi yedik. Evimizde bayram havası vardı sanki. O akşam öyle geçti.

Sabah güzel bir kahvaltıdan sonra benimde görmeyi çok istediğim, Uzay Bilimleri Müzesine gitmek için yola koyulduk.

Müzeye geldiğimizde gözümüze ilk çarpan bir uzay aracı olmuştu. İçine girdik o kadar güzeldi ki ikimizde kendimizi kızıl gezegen Mars'a yolculuk yapacakmış gibi hissettik. Her şey çok gerçekçiydi. Bize parlak renkli astronot kıyafetleri bile girdirmişlerdi.

Uzayda var olan gezegenleri, yıldızları, güneş sistemi hakkında birçok şey öğrenmiştik. Kafamdaki astronot olma düşüncesi artık kesinleşmişti.

İkimizde çok ama çok mutluyduk. Tatilimizin ilk günü çok güzel geçiyordu. Anılarımızdan hiç silinmeyecek bir tatil olacağı daha ilk günden belli olmuştu...

Rüzgar Efe YILDIZ

3/D

SAĞLIKLI HAYAT

Temiz olan insan,
Hasta olmaz hiç bir zaman.
Ellerini iyi yıka,
Uzak tut mikropları.

Sağlıklı besinler al,
Spor yap zinde kal.
Erken yat erken kalk,
Vücuduna iyi bak.

Uymazsan bunlara,
Hasta olursun unutma.
Gidemezsin okula,
Hasret kalırsın dostlara.

Utku YILMAZ

3/D

ARKADAŞIM ALP

Benim dostum Alp,
O, beni çok sever.
Bende onu,
Alp ile oyun oynayıp, eğlenirim ben
Ben onu hip sevdim, hip seveceğim.
Hav, Hav, Hav :)
Yazan
Mia

Alp KAPICIOğLU

4/A

URAS'IN GÖZÜNDEN

Bir gün, Uras adlı bir bebek varmış. O bebek kırk günlükmüş. Ama tatlımı tatlıymış.

Kuzenleri ona ziyarete gelmiş. Biri dokuz, diğeri ise dört yaşındaymış. Büyük olanın İsmi Asya, diğerinin ki ise Helen imiş. Uras o gece çok huysuzluk yapmış. Helen İse Asya'ya çok kötü davranıyormuş. Uras'a yaklaştırmıyor,

-Hayır! O gitsin, oyunumuza karışmasın. Diyormuş.

Asya bu duruma çok üzülüyormuş. Teyzesine ne yapacağını sormuş. Ama elinden bir şey gelmiyormuş.

Annesi:

-O küçük yavrum. Diyormuş.

Sabah olunca, kahvaltı ettikten sonra, Helen Asya ya,

-Abla haydi beraber oynayalım. Demiş.

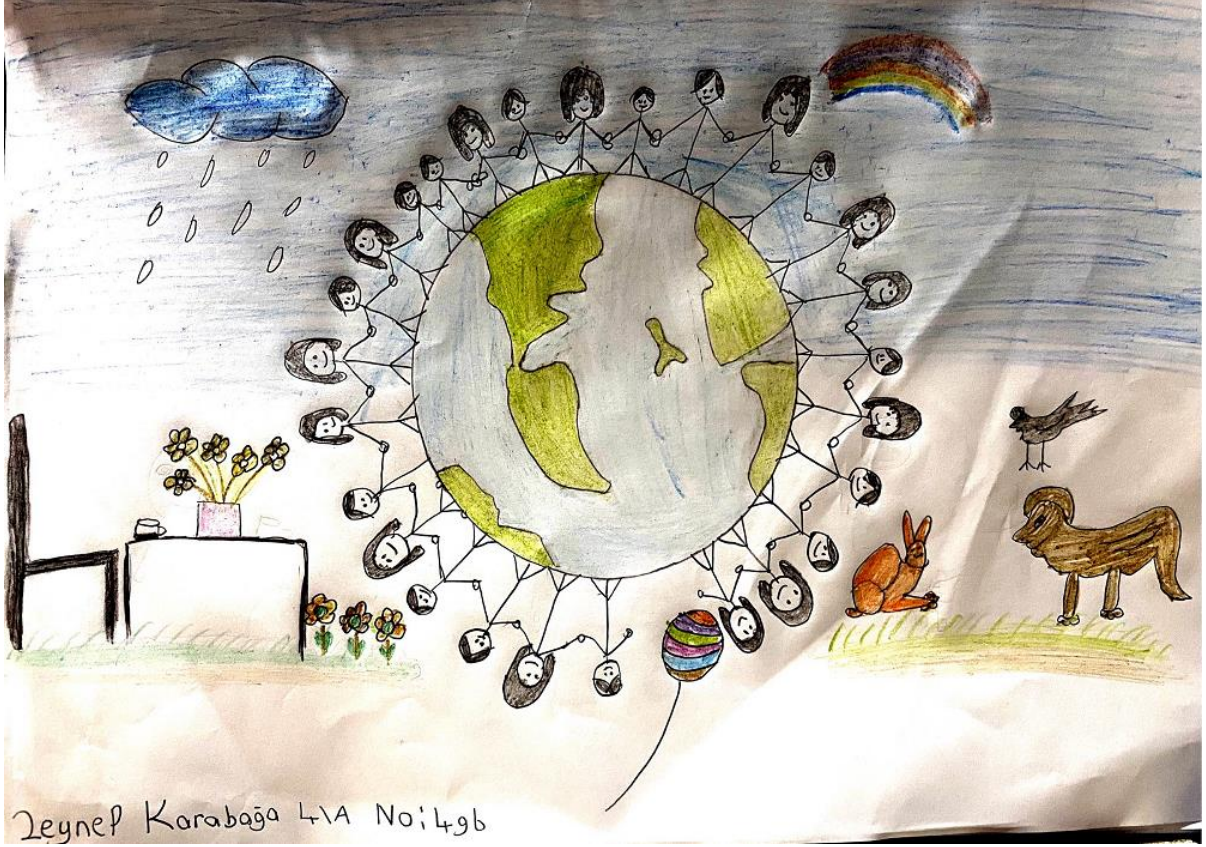
Asya:

- Hayır dün bana kötü davrandın. Demiş.

Helen Asya'dan özür dilemiş. Uras bebek sanki olan biteni anlamış gibi, "Neler oluyor burada!" der gibi gülücük atmış.

Asya ERCAN

4/A

ÖYLE BİR DÜNYA DÜŞÜN

Öyle bir dünya düşün!
Hastalık yok, savaş yok.
Barış, mutluluk, sağlık
Hep bizimle olsun artık.

Rengarenk çiçekler,
Gökkuşuğu gibi her yer
Biz çocuklar her zaman,
Böyle bir dünya ister.

Yemyeşil çimenler,
Toprak kokusu her yer,
Gökyüzü mavi mavi
Doğanın en güzel hali.
Her zaman koruyalım.

Bu dünyada kardeşçe,
Hep birlikte yaşayalım.
Hayvanları, doğayı
Güzel bir dünya için
Her zaman koruyalım.

Zeynep KARABOĞA
4/A

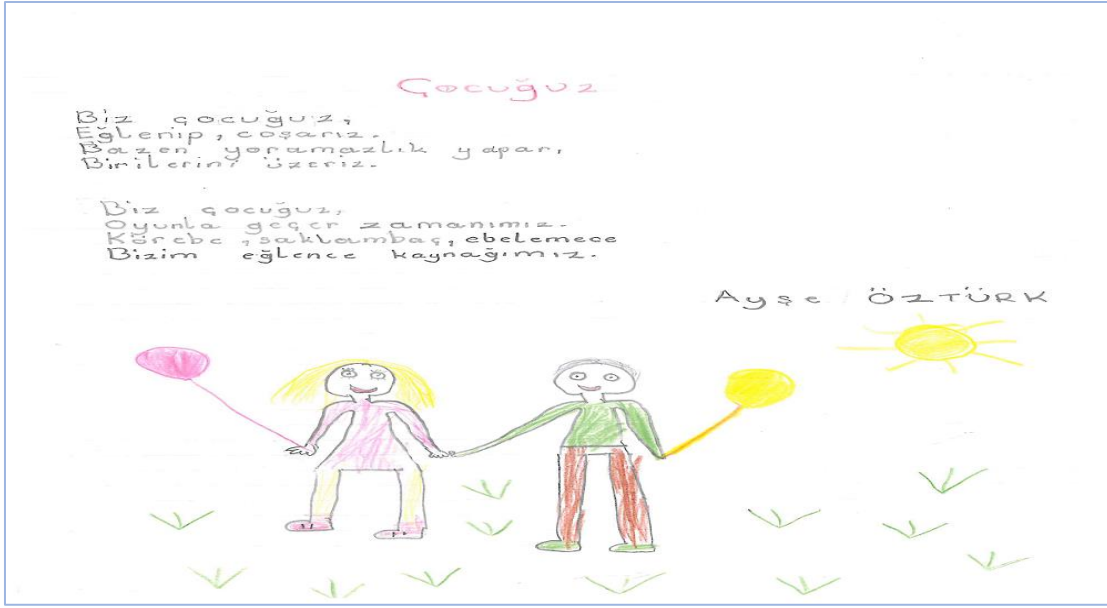
YILDIZLAR

Yıldızlar kalbimin bir parçasıdır.
Sabaha kadar parlarlar.
İnsanlara ışık tutarlar.
Ben de onlara şiir yazarım.
Yıldızlar beni dinler çok mutlu olurlar.

Yıldızlar ışıktır.
Parlar yüzüm, bakınca onlara
Bu yüzden bende onlara
En parlak resimleri çizerim.

Sude Naz POLAT
4/A

ÇOCUĞUZ

Biz Çocuğuz,
Eğlenip çoşarız.
Bazen yaramazlık yapar,
Birilerini üzeriz.

Biz çocuğuz,
Oyunla geçer zamanımız.
Körebe, saklambaç, ebelemece,
Bizim eğlence kaynağımız.

Ayşe ÖZTÜRK 4/A

MIRMIR VE PONPON

Mırmır ve Ponpon iki yavru kediymiş Mırmır'ın gri ve beyaz, Ponpon' un sarı ve beyaz tüyleri varmış. Bu kediler çok yaramazmış. Annelerinin sözünü pek dinlemezlermiş. Anneleri dışarıdaki hayatın tehlikelerini, zorluklarını onlara anlatırken onlar hiç umursamazlarmış.

Bir gün Mırmır ve Ponpon annelerinden izinsiz dışarıya çıkmışlar. Çiçeklere, böceklere bakarken kaybolmuşlar. Ne kadar arasalar da evlerini bulamamışlar. Annelerinin lafını dinlemedikleri için çok pişman olmuşlar. Susamışlar, karınları acıkmış ama yiyecek hiçbir şey bulamamışlar. Sonra bir kapta su olduğunu görmüşler. Tam içerlerken bir kara kedi gelmiş:

“O benim suyum siz ne yapıyorsunuz” demiş. Korkup kaçarak oradan uzaklaşmışlar.

Akşam olup hava kararmaya başlayınca çok korkmuşlar. Bu da yetmezmiş gibi köpekler kovalamış. Yağmur da yağmaya başlayınca panikle hemen bir merdiven altına sığınmışlar.

Açlıktan, yorgunluktan, korkudan hiç halleri kalmamış. Oracıkta uyuya kalmışlar. Sabah olunca tekrar evlerini aramaya başlamışlar. Yavru kedileri gören bir serçe onların kaybolduğunu anlayıp:

“Ben size yardım ederim korkmayın” demiş.

“Anneniz sizi arıyordur. Ben uçup havadan onu görebilirim belki” demiş.

Uçup annelerini aramaya başlamış. Anneleri de ağlayarak onları arıyormuş. Mırmır ve Ponpon’ un annesini gören serçe hemen onun yanına konup yavrularının yerini tarif etmiş.

Anne kedi koşarak onları bulmuş. Korku içinde titreyen yavrularına sarılmış serçeye de çok teşekkür etmişler.

Anneleriyle birlikte evlerine dönmüşler. Yaptıklarının çok yanlış olduğunu anlamışlar. Bir daha izinsiz hiçbir şey yapmayacaklarına söz vermişler.

Anneleri de sokakları daha iyi tanımaları için her gün onları gezmeye götüreceğine söz vermiş. Annelerinin verdiği yemeği yiyip yataklarında güvenle uykuya dalmışlar.

Ecrin RENKLİSÖĞÜT

4/A

SELİN'İN HAYALLERİ

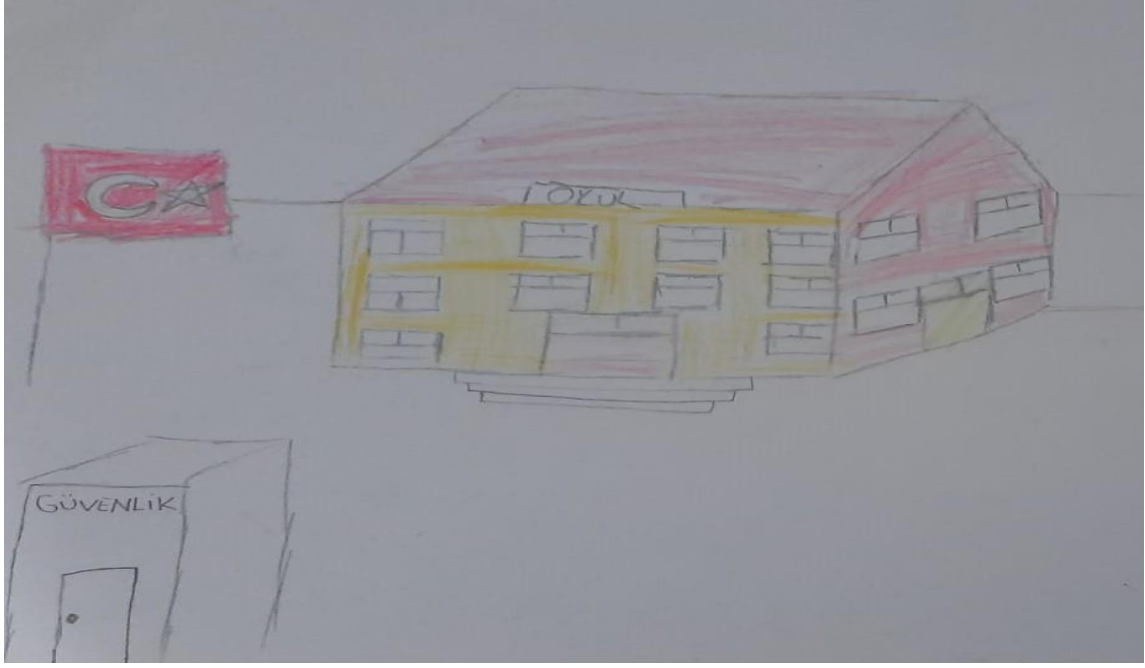
Bir varmış bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur saman içinde Selin isimli bir kız varmış. Selin 8 yaşındaymış ve hayal kurmaya bayılırmış. Ceren adında bir kardeşi varmış. Ceren bir yaşındaymış. Selin ile iyi anlaşılırmış. Selin bir gün yine hayal kurmaya başlamış. Bu sefer ise hayali bir kardeşinin daha olmasıymış.

Aradan iki yıl geçmiş ve bir kardeşleri olmuş. Adını Sinem koymuşlar. Selin hayali gerçeğe dönüştüğü için havalara uçmuş. Sonsuza kadar mutlu yaşamışlar...

Zeynep GÜRBÜZ

4/A

OKULUM

Okulum, okulum benim okulum
Her zil çaldığında sınıfa koşuyorum,
Arkadaşlarımla sınıfa doluyorum.
Öğretmenimin sesini duyuyorum.

Sınıfta ders işlemeyi özlüyorum,
Artık okulların açılmasını istiyorum.
Ne kadar sürer böyle hiç bilmiyorum,
Okulum, okulum benim okulum.

Koridorlarda dolaştığımız,
Teneffüslerde oyun oynadığımız,
Arkadaşlarımla güлüştüğümüz,
Okulum, okulum benim okulum.

Kuzey KAVAK

4/A

KIŞ MEVİMİ

Kış kar demektir,

Karda eğlence.

Hep kardan adam yaparız,

Bir de kartopu savaşı.

Şıp şıp yağar,

Şıp şıp yerlere düşer.

Bize de oynamak kalır,

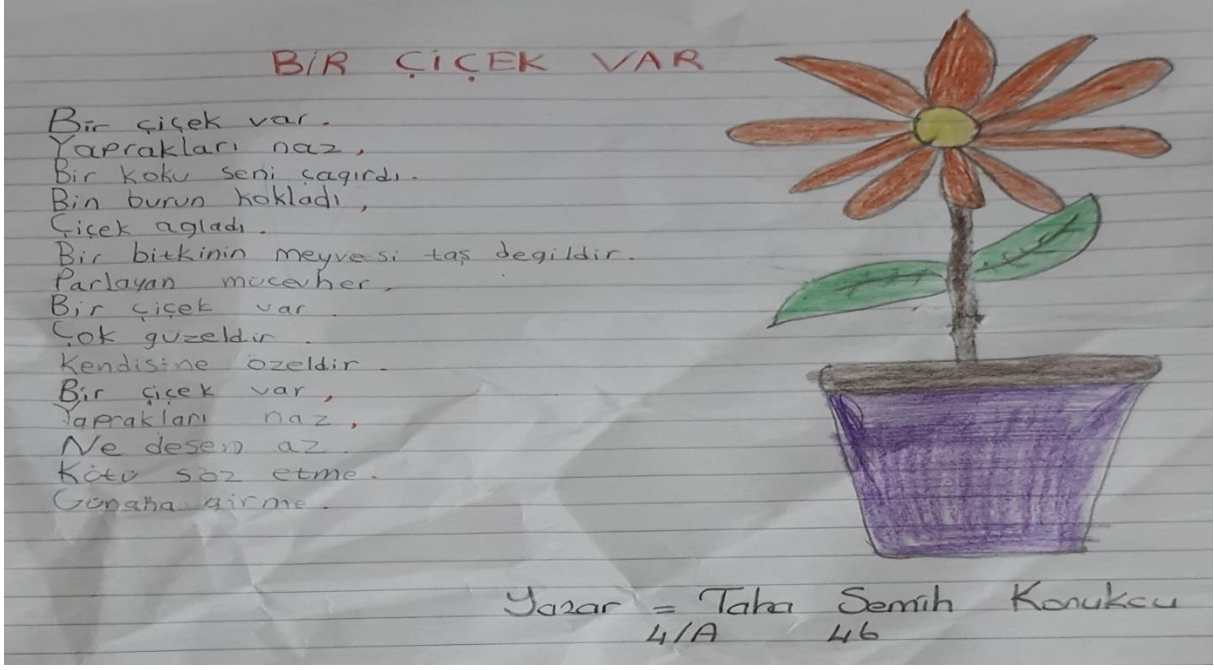
Çünkü o kış mevsimi.

Alperen Korkmaz

4/A

BİR ÇİÇEK VAR

Bir çiçek var,
Yaprakları naz.
Bir koku seni çağırdı,
Bin burun kokladı.
Çiçek ağladı.
Bir bitkinin meyvesi taş değildir!
Parlayan mücevher,
Bir çiçek var
Çok güzel!
Kendisine özeldir.
Bir çiçek var
Yaprakları naz.
Ne desen az...
Kötü söz etme!
Günaha girme.

Taha Semih KONUKÇU

4A

HAYVANLAR

Hayvanları çok sevelim,
Kedi, Köpek, Kuş..
Onlara da yer verelim,
Dünya'da.

Hayvanlara saygılı ol,
Tuzak kurma ne olur!
Yaşasınlar özgürce,
Doğada.

Mustafa Efe OSMANOĞU

4/A

BURCU VE AK SAKALLI DEDE

Bir zamanlar Burcu adında bir kız çocuğu yaşarmış. Burcu doğduğunda yürümekte zorlanıyormuş. Ailesi gitmedik doktor, şifacı bırakmamış ama yine de Burcu yürüyemiyormuş.

Aradan aylar, yıllar geçmiş Burcu büyümüş; ailesi onun yürüyemediğini görünce çok üzülüp kahroluyorlarmış. Fakat ellerinden dua etmekten başka hiçbir şey gelmiyormuş.

Bir gün annesi Burcu'yu hava alması için alıp parka götürmüş. O sırada yanlarına yaşlı bir kadın gelmiş ve şöyle demiş:

-Evladım senin kızın hasta ve yürüyemiyor galiba, ona bir çare bulamadınız mı?

Burcu'nun Annesi:

-Hayır, kızım doğduğundan beri yürüyemiyor.

Yaşlı Kadın: - (Üzülerek) Size bir öneride bulunmak isterim; Ormanın biraz derininde odundan yapılmış bir kulübede Ak Sakallı bir dede yaşar. Ona gidenler hep şifa bulur da dönerler. Kızım isterseniz sizde bir şansınızı deneyin.

Burcu'nun Annesi:

- Tamam, çok sağ olun. Demiş

Ertesi günü Burcu ve ailesi hiç vakit kaybetmeden yola çıkmışlar. Bir solukta Ak Sakallı Dede'nin yanına varmışlar.

Ak Sakallı Dede onları içeri buyur etmiş. Aralarında Burcu hakkında kısa bir konuşma geçmiş. Ak Sakallı Dede; kızlarının iyileşebileceğini fakat bunun zaman alabileceğini söylemiş. Ailesi buna razı gelmiş; yeter ki kızım yürüyebilsin demişler.

Ak Sakallı Dede; Ormanın en derininde bir göl olduğunu ve oraya gidenlerin şifa bulduğunu söylemiş. Kızlarını her gün bu suya sokmalarını önermiş.

Aile kızları Burcu'yu tam bir yıl boyunca ormanın derinliklerindeki bu şifalı göle her gün götürüp-getirmiş. Bir de bakmışlar ki Burcu yavaş yavaş adım atıp yürümeye ve zamanla koşmaya başlamış.

Şimdi gelelim hikayemizin mutlu sonuna; Burcu artık arkadaşlarına odasının penceresinden bakmakla yetinmiyor o da tıpkı arkadaşları gibi oyunlar oynuyor, sahilde martılara simit atıyormuş...

Nisa ÜNLÜ
500 4/A

MERT'İN KARDEŞ SEVİNCİ

Mert, bir gün kardeşi olacağını öğrendi. Bu duruma çok sevindi. Çünkü zaman zaman yalnızlıktan canı sıkılıyordu. Günler geçti ve kardeşinin doğum zamanı yaklaştı. Mert'in sevinci artmaya ve biraz da endişe duymaya başladı.

Kimseye bir şey söylemese de kardeşinin ondan daha çok sevineceğini herkesin bebek ile daha çok ilgileneceklerini, kendisinin unutulacağını düşünüyordu ve bu onu içten içe çok üzüyordu.

Beklenen gün gelmişti ve Mert'in kardeşi doğmuştu. Evde ki herkes çok heyecanlı ve mutluydu. Mert kardeşini çok sevmişti. Ayrıca annesine her konuda yardım ediyordu ve içinde bulunduğu durumdan çok memnundu. Çünkü her şey yolundaydı. Annesinin hiç endişelendiği gibi olmadı. Hatta Mert'in anne ve babası iki kardeş arasındaki dengeyi çok iyi korumuştular.

Mert, kardeşi doğmadan önceki yersiz düşüncelerinden ve endişelerinden kurtulmuştu. Kardeşinin bir an önce büyümesini istiyordu. Birlikte oyunlar oynayıp koşturacağı günleri sabırsızlıkla bekliyordu.

Taha Furkan KEP

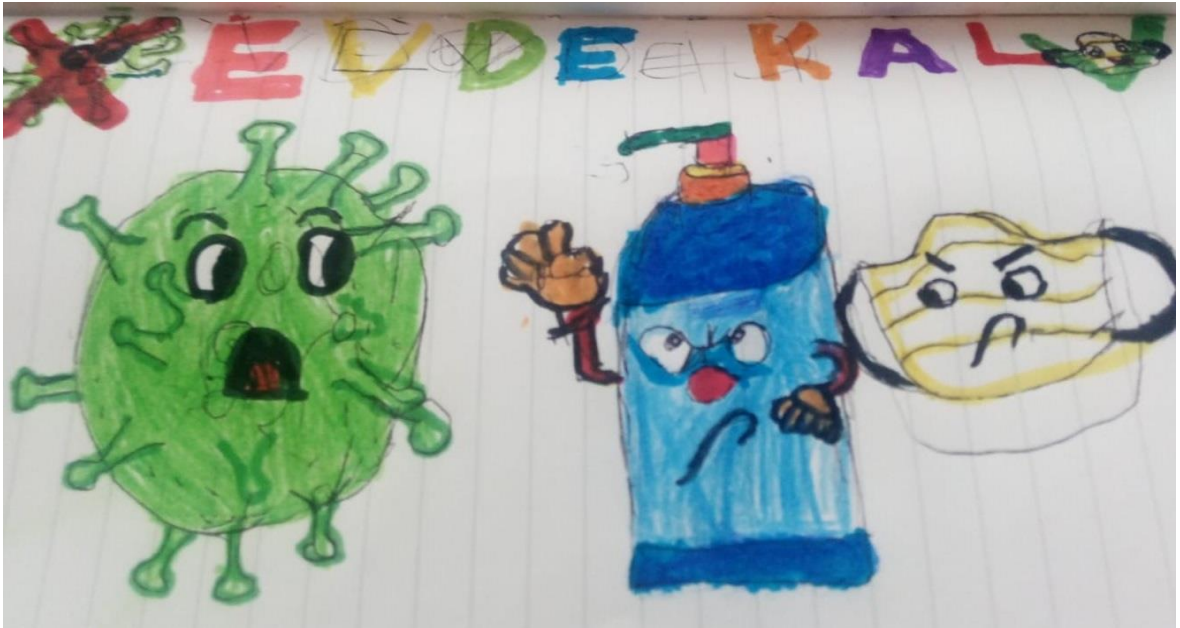
4/A

KORONA

Yaşlı, genç demiyor korona.
Evde kal yoksa son çare karantina,
İhtiyacın olursa dışarı çıkmaya,
Bana bulaşmaz deyip de, bir yanlışlık yapma.

14 kurala uyup, tak maskeni al önlemini
Böyle anladık sevdiklerimizin değerini,
Bilin ki bu sadece bizim değil,
Tüm dünyanın derdi.

Eğer evde kalırsak, yenebiliriz virüsü
Sen de bu boş zamanlarda, çıkma evden dışarı
İzole ol evde,
İnan bu virüsün biteceğine.

Masal DOĞU
4/A

ALİ'NİN ÖYKÜSÜ

Sıcak bir yaz günüydü. Güneş her yeri kavuruyordu. Ali su satıcısıydı, tüm gün plajda dolaşır buzlu su satardı. Akşam olunca parayı annesine verir, annesi de eve yiyecek alırdı. Ali yorgundu. Güneş bütün enerjisini çalıyordu. O da bütün çocuklar gibi denize girmeyi ne çok istiyordu. Çocuklar öyle mutlu öyle eğleniyorlardı ki denizin içinde... Gözleri dalmıştı, birden arkadaşı Mehmet'in sesiyle irkildi:

-Naber Ali?

-İyiyim ne olsun işte diye cevapladı Ali.

Canı sıkındı Ali'nin, hiç konuşmak istemiyordu. Üstelik karnı da acıkmıştı. Mehmet'in pilav arabası vardı. Oda plajda nohutlu pilav satar ama Ali'den daha çok kazanırdı. Hem onun parası daha çok olduğu için bazen döner ekmek alır, bazen de dürüm yaptırırdı. O kadar iştahlı yerdı ki Ali'nin içi giderdi... Bazen Mehmet sorardı " Yer misin Ali "diye. Utanır isteyemezdi Ali.

Günler hızla geçiyordu. Ağustos sonuydu. Yakında okullar açılacak bütün öğrencilerin yeni kalemi, çantası olacaktı. Ama Ali hariç... İçi sızlamıştı, Yapacak bir şey yoktu. Yoksullardı çünkü. Yavaş yavaş yazlıkçılar Mürefteyi terk ediyorlardı. İyice hüzün çökmüştü Ali'ye. Dünyanın parasını kazansa ne olacaktı ki. Biriktirdikleri üç kuruş para ile odun ve kömür ancak alabileceklerdi. Bıkmıştı artık yokluk ve çaresizlikten. Halbuki Mehmet çok şanslıydı. O biriktirdiği para ile kendine bisiklet alacaktı. Ali'nin içi iyice burkuldu. Ayağa kalktı. Biraz yürüdü. Yönünü iskeleye doğru çevirdi. Atatürk meydanının orada durdu.

23 Nisan Kafeye şöyle bir göz attı. 1-2 müşterisi vardı. Öyle yaz gibi civil civil değildi. Her yer iyice boşalmıştı. Birkaç adım attı ve kafasını yukarı kaldırdı. O'na baktı. Ne kadar dik duruyordu. Ali O'na hayrandı.

Sınıf öğretmeni her fırsatta onlara Atatürk'ü anlatır dururdu. Atatürk'ün ömrü cephelerde yarı aç yarı tok geçmişti. İçine bir umut doğdu Ali'nin. Madem Atatürk bunca yokluğa rağmen onca savaş kazanmıştı, Ali de bir gün kazanabilirdi. Koca bir hayat çaresizlik içinde geçmemeliydi. Derin bir nefes alıp mis gibi deniz havasını içine doldurdu. Derslerine daha çok çalışıp, bir meslek sahibi olacak, annesini ve kardeşini bu sefil hayattan kurtaracaktı. Ne kadar başarılı ve zengin olsa da, yoksul insanlara yardım etmeyi unutmuyacağına dair kendine söz verdi.

Aradan birkaç ay geçmiş kış iyice bastırmıştı. Çok kar yağmış Kirazlı köyü bembeyaz olmuştu. Köy Mürefte'nin tepesindeydi. Tepeden bakınca Mürefte'ye beyaz bir örtü serilmiş gibiydi. Sabah çayını içerken bir sürü hayal kurmuştu. Evden çıkmaya karar verdi. Montunu giydi, Inceydi ama yürüyünce ısınırdı. Ayakkabıları da su alıyordu. Ama hemencecik Mehmet'i görüp geri gelecekti. Eve döndüğünde sobanın yanında ısınır olur biterdi.

Yavaş yavaş yürümeye başladı. Biraz ilerde muhtar ve Karabaşı gördü. Belli ki muhtar emmi de sıkılmış kendini dışarı atmıştı. Karabaş sevinçle havlayarak yanına geldi, birlikte yürümeye başladılar. Keskin bir rüzgar vardı. Hava çok soğuktu. Yollar buz tutmuş kayıyordu. Çarşının orada bir tur atıp kimsenin olmadığını görünce Mehmetlerin evine gitti.

Zile basıp Mehmet'i aşağı çağırırdı. Ali'yi görünce Mehmet ne çok sevinmişti. Hemen montunu, ayakkabılarını giyip aşağı indi. Birbirlerine sarıldılar. Neşe içinde konuşa konuşa yürümeye başladılar, Atatürk meydanına kadar geldiler.

-Ali var mısın kardan adam yapmaya? dedi Mehmet.

Büyük ve güzel bir kardan adam yaptılar. Sonra başladılar kartopu oynamaya, çok mutluydular ne üşüdüler, ne de acıktılar... Harika bir gündü. Belki de Ali'nin hayatının en güzel günüydü. Vakit ne çabuk geçmişti, ayrılık vakti gelmişti. Ali Karabaşa seslendi:

-Hadi oğlum köye gidiyoruz dedi. Mehmet'le sarıldılar, vedalaştılar yarın tekrar buluşmak üzere sözleştiler.

İnce ince kar yağıyordu. Ali Biraz üşümüştü ve yol gözünde büyümeye başlamıştı. Küçüklüğü geldi aklına. Keşke o günler gibi akli hiçbir şeye ermeseydi. Şimdi omuzlarına çok büyük yük binmişti sanki. Bunları düşünerek yürümeye devam etti. Birden bir ses duydu. O da ne? Bir araba kontrolden çıkmış son sürat üzerlerine doğru kayıyordu.

Ali birden telaşlandı, ne yapacağını şaşırarak Karabaş'a baktı. Koşmaya başladılar. Ali ne yapacağını düşünürken "Güüüm!" diye bir ses duyuldu. Araba yol kenarındaki zeytin ağacına çarptı ve savruldu. Ali araçtan kaçmak için hızla koşuyordu. Koşmaktan kalbi çok hızlı atıyordu... Nefesi kesilmişti. Birden aklına Karabaş geldi ve durdu.

O an olanlar oldu. Birden araba kendine çarptı yukarı doğru fırlattı. Hızla yere düştü. Birkaç dakika sonra Ali son nefesini verdi.

Aylar sonra Mehmet yürüyerek Ali'nin mezarına gitti. Güzel bir bahar günüydü ama Mehmet çok üzgündü. Elinde Ali'nin buzlu sürahesi ile mezara biraz su döktü. İçi çok sızlıyordu. Ali'ye seslenerek: "Çaresizlik buymuş dostum " dedi.yanaklarından süzülen gözyaşları içinde.

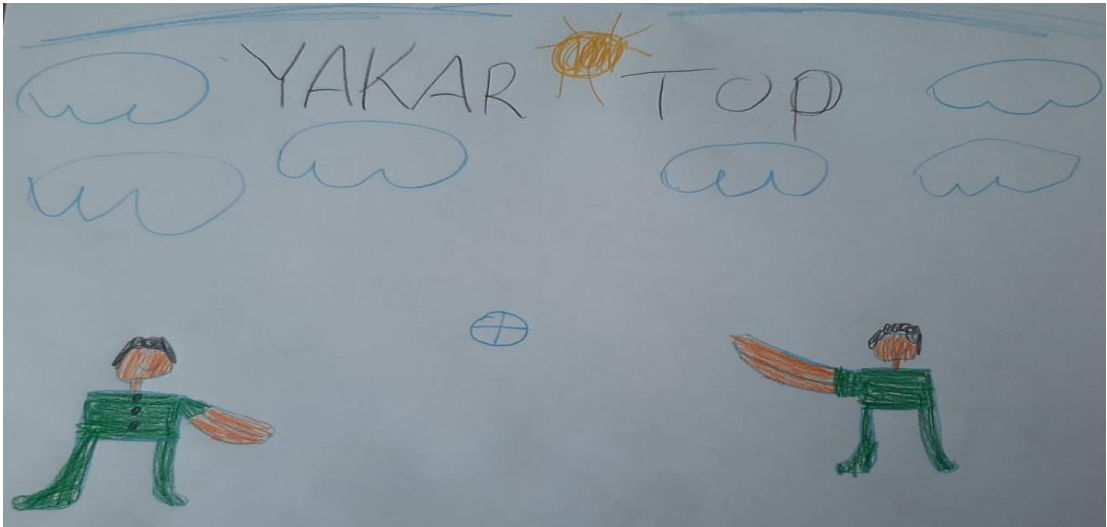
Ali'nin şu kısacık hayatı yoksulluk içinde geçmişti. Yaşadığı sürece Ali'yi ve karda oynadıkları o güzel günü hiç unutmayacaktı.

ELA ZEYNEP YEŞİLDAĞ
No: 53 4/A
ŞUBAT 2021

OYUN

Oyun eğlencedir,
Kendini unutmaktır,
Arkadaş edinmektir,
Mutluluk paylaşmaktır.
Saklambaç, körebe, yakar top,
Sen istediğin oyunu oyna,
Yeter ki eğlen,
Emek ve çaba sarf et.
Şimdi böyle oynamak zor,
Herkes bilgisayar başında,
Eskiden sokaklarda oynanırdı oyunlar,
Keşke eskiye dönüş olsa da oynasak.

Ömer Yiğit KÜL 4/A

ŞAİRLER

Şairler yazar hayalleri bir kâğıda.

İnsanları mutlu eder o kalem yazdıkça.

Hayatı güzelleşir insanların o kitap açıldıkça.

Mutluluğu öğretir insanlara yazdığı şiirleriyle.

Şairler gülmeyeni güldürür, ağlamayanı ağlatır.

Üzölmeyeni üzer, düşünmeyeni düşündürür.

Şairler yazar o güzel çocuklar gülsün diye.

İnsanda onu sever sevmeli bizi mutlu etmek işi.

İşte o eler mutlu olsun diye ellerini ağrıtan yazarlar.

Bizden size bir selam var.

Emre Kaan KARA

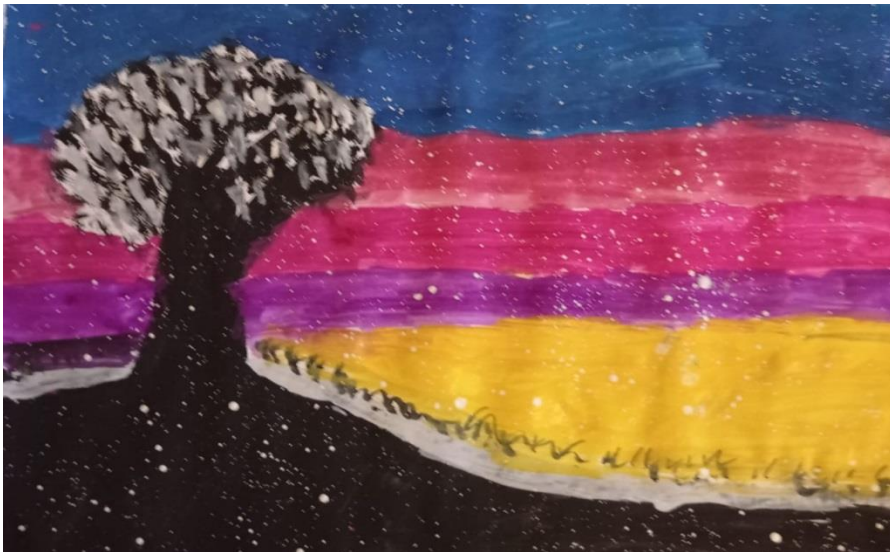
4-A

DOĞANIN GÜZELLİĞİ

Doğa Doğa güzel doğa
Yemyeşil ağaçların da
Renkli renkli çiçeklerin
Doğa doğa güzel doğa
Şırlı şırlı akan nehirlerinle
Sapsarı güneşinle
Şarkı söyleyen kuşlarınla
Doğa Doğa güzel doğa
Hiranur KÜMEK 4/A

TAVŞAN

Tavşan zıp zıp zıplar.
Havuç ve marul yer.
Çok severim tavşanı
En sevdiğim hayvan tavşan.
Oynayalım doya doya
Kulakları upuzun
Dişleri dişlek
Gözleri Parlar
Işığa bakınca.
Benim güzel tavşanım.

Hifa KARAKOÇ

4A

SEVGİ

Sevgi çok önemlidir
Kalbin bir parçasıdır
Dostluk ve kardeşlik
Oda bir sevgidir
Sevgi dürüst olmayı

Arkadaşlık öğretir
Her şeyi de öğretir
Sevgi dolu olmayan kalbin
Hiç anlamı yoktur
İyi ki varsın sevgi

BENITA ALİZADEHGAN
4A

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ

Yemyeşil çiçeklerle dolu bir kasaba varmış. Bu kasaba da çok insan yaşamazmış. Hava tertemiz , her yer yemyeşil bitki örtüsüyle kaplıymış. Zaman geçtikçe daha fazla insan kasabaya taşınmış. Böylece nüfus artmaya başlamış.

Nüfus artıkça yeni evler yapılmış. Evler yapıldıkça ağaçlar kesiliyor, su tüketimi artıyormuş. Araba kullanımı da gitgide artmaya başlamış. Aylar geçtikçe kasaba artık şehir olmaya başlamış. Yüksek binalar ve insanların araba kullanımı artmış. Arabaların egzozundan çıkan zehirli gazlar havayı iyice kirletmeye başlamış. İnsan kalabalığı yüzünden çevrede çok fazla çöp ve atık olmaya başlamış.

Yavaş yavaş iklimde değişiklikler yaşanmaya başlamış. Yaz mevsiminde bile artık çok sıcak olmayıp, kış mevsimindeki gibi soğuklar yaşanmaya başlamış. İnsanlar bu duruma bir anlam veremiyorlarmış. Ama hala ağaçları kesip, fazla su tüketmeye ve çevreyi kirletmeye devam etmişler... Bazı insanlar yaşanan bu değişikliği araştırmaya başlamışlar.

Aradan geçen zaman içerisinde nedenini bulmuşlar Başka insanlarla da bu bilgiyi paylaşmışlar. Durumu anlayan insanlar ağaç kesmeyip doğayı korumaya ve her alana ağaç dikmeye karar vermişler. Fosil yakıt kullanmayı, su tasarrufu yapıp ve araba kullanımını azaltmışlar.

Doğanın artık ne kadar güzel ve havanın ne kadar temiz olduğunu yaşayarak fark etmişler. Geçmişte yaptıklarından çok pişman olmuşlar. Böylece insanlar yıllar geçse bile yaşadıkları şehre zarar vermeyip korumaya devam etmişler. İnsanları bilgilendirenler de kendileri ile gurur duymuşlar.

Arel Erdoğan KAPLAN

4- B 485

DEĞERLİ YUVAMIZ

Dayımın rahatsızlığı sebebiyle ailem Ankara'ya gideceği için beni bir haftalığına teyzemlere bırakmaya karar verdi. Yeğenlerimle vakit geçireceğim için çok mutlu olmuştum. Okul olsa da bir hafta onlarla oyun ve eğlence demektir. Yeğenlerim Bahar ve Ali ile aynı yaşlardayız. Bahçeli evleri olduğu için bol bol oyun oynayacak ve hayatın keyfini çıkaracaktım.

Annemler Ankara'ya gitti bir haftalık serüvenim başladı. Ali'nin odasına yerleştim. Hemen bahçeye çıkıp oyun oynamak istedim. Ali "Bilgisayarda oyun oynayalım." dedi. Biraz onunla oynadıktan sonra sıkılıp tek başıma bahçeye çıktım. Dünyamız ne güzeldi...

Eve döndüğümde Ali'yi hala bilgisayar başında bulunca çok şaşırdım.

Bahar'ın yanına gittim. Bahar banyodaydı. Uzunca bir süre su sesini duydum. Ben odada kitap okumaya başladım. Sonra Bahar ve Ali yanıma geldi. Diğer odanın ışıkları açıldı. Kalem kâğıt alıp adam asmaca oynadık. Oyunumuz bitince Ali kâğıtları buruşturup çöpe attı. Ben çok şaşırdım. Çünkü arka yüzünü kullanabiliydik. O sırada teyzem seslendi. Yemek vakti gelmişti. Salonda tüm ışıklar açık, gündüz gibiydi. Yemek bitince dişlerimizi fırçalamak için banyoya gittik. Ali ve Bahar, suyu açıp dişlerini fırçalarken etrafta dolaşıyorlardı. Su öylece akıp gidiyordu.

Yatağa yattığımda bugün yaşadıklarım ve gördüklerimi düşündüm. Bugün gördüklerim beni çok üzmüştü. Okulda öğretmenimin anlattıklarına hatırladım: "Su hayattır, israf etmemeliyiz. Kullandığımız kâğıtlar, kesilen ağaç demektir. Gereksiz ve düşüncesiz israf, geleceğimizi yok etmek demektir." Karar verdim: Ertesi gün Ali'ye ve Bahar'a birinci bilinçsiz tüketimin, israfın dünyamıza olumsuz etkilerini anlatacak TEMA'nın "Evimiz Dünya" belgeselini izleteceğim.

Dünya hepimizin, onu korumalıyız.

463 Rüzgar Eryiğit 4-B
2021

BİR BİSİKLET, BİR DÜNYA

Sinan İlkokula gidiyordu. On yaşında bir çocuktur. Her yaz, sahil kasabasındaki yazlıklarına giderdi. Babası senelerdir Sinan'a bisiklete binmeyi öğretmek ve almak istiyordu. Sinan'ın tüm arkadaşları bisiklete biniyordu. Oysa Sinan bundan çok korkuyor, düşüp canı acıyacak diye bisiklete binmek istemiyordu.

Babası bisikletçinin önünden her geçişlerinde oğlunu ikna etmeye çalışıyor, bisiklete binmenin ne kadar keyifli ve kolay olduğunu söylüyordu. Bisikletçideki rengârenk modeller bile ilgisini çekmiyordu. Ancak bir gün, yine babasıyla yürürken yanından şimdiye kadar hiç görmediği ve hayran kalarak arkasından baktığı bir bisiklet geçti. Hemen babasına bisikletçiye gitmek istediğini söyledi.

Babası çok mutlu oldu ve dükkâna gittiler. Orada Sinan'ın istediği bisiklet yoktu. Başka dükkânlara da baktılar ama bulamadılar. Sinan'ın aklı o bisiklette kalmıştı.

Babası internette oğlunun beğendiği bisikleti araştırdı ve sonunda o bisikleti buldu. Yaz bitmeden Sinan bisikletine kavuştu. Bisiklete binmeyi kısa sürede öğrendi. "Rüzgar" ismini koyduğu bisikleti ile tüm yazı geçirdi. Bisiklete olan ilgisi gün geçtikçe arttı. Bisikletin tarihini, modellerini öğrenmeye başladı. Seneler geçti...

Bisiklet tutkusu onu farklı ülkelerden kendisi gibi bisiklet meraklıları ile tanıştırdı ve birlikte geziler yapmaya başladılar. Böylelikle farklı kültürleri, farklı insanları tanıma şansı oldu.

463 Rüzgar Eryiğit
4-B

KÜRESEL ISINMA

İstanbul'un Gürsel Mahallesi'nde yaşayan Murat on yaşında, doğa seven, çalışkan bir çocuktur. Annesinin Özge ve babası Fırat Bey ile çekirdek aile olarak yaşıyorlardı.

Bir cumartesi günü televizyonda izlediği belgeselin konusu dikkatini çekmişti. Belgeselde insanların yaydığı zararlı gazların hayvanlar, bitkiler ve biz insanlara olumsuz etkilerini anlatıyordu. Murat belgeseli izlerken çok üzülmüştü.

Murat arkadaşlarıyla oynayıp sohbet etmek için parka gitti. Bütün arkadaşları oradaydı. Yusuf, Tolga, Ayşe ve Ceren'e izlediği belgeseli anlattı. Hepsi çok etkilendi. Sonra hep beraber mahalleliyi bu konu hakkında bilgilendirmeye karar verdiler. Bunun için işbirliğiyle sunum hazırlamaya kararlaştırdılar. Hepsi evlerine gidip dinlendiler ve ailelerine anlattılar. İş birliği ile sunumlarını bitirip ailelerini, komşularını sunumlarını dinlemeye davet ettiler.

Ertesi gün ailelerinin yardımı ile sunumu yapacakları yere sandalyeleri götürdüler. Akşam olduğunda düşündüklerinden fazla kişi geldi. Bundan dolayı hepsi mutlu olmuştu.

Kısa bir süre sonra sunumlarına başladılar. Sunumlarında insanların etkisiyle ortaya çıkan zehirli gazların ve küresel ısınmanın bize ve diğer canlılara zararını anlattılar. Nasıl önlem alınabileceğini açıkladılar. Sunumları bittikten sonra herkes onları alkışladı.

O sırada orada çocukları dinleyen youtuber Hasan ağabey ve gazeteci Betül Hanım da bu konu ile ilgili bir fikirleri olduğunu söyledi. Hasan ağabey bir video çekecek, Betül Hanım'da gazetede bu konu ile bir makale hazırlayacaktı.

Makalesinde küresel ısınmanın zararları olan çölleşme, buzulların erimesi, denizlerdeki su seviyesinin artması, denizlerin ve göllerin ısınması, doğal afetlerin çoğalması gibi konulardan bahsedecekti. Küresel ısınmayı durdurmak için fosil yakıtlar yerine enerjimizi temiz kaynaklarından elde etmek gerektiğinden; toplu taşıma ve bisiklet kullanarak, su ve elektrik tasarrufu yaparak, ısı yalıtımı sağlayarak ve daha az tüketerek küresel ısınmanın azaltılabileceğini anlatacaktı.

Bu iki haber çocukları çok mutlu etti. Halkı bilinçlendirerek küresel ısınmayı azaltabileceklerdi.

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ

Yeşim on yaşında dördüncü sınıfa giden, çevre kirliliğinde duyarlı bir çocuktur. Her fırsatta arkadaşlarıyla birlikte çevre kirliliğine karşı sosyal sorumluluk projelerinde yer alırdı.

Yeşim ve ailesi sömestr tatilinde köye gitmeye karar verdiler. Bütün hazırlıkları tamamlayıp yola çıktılar. O gün hava çok sıcaktı. Yeşim, yolda giderken bazı ağaçların çiçek açtığını fark etti. Oysa öğretmeni ağaçların ilkbahar mevsiminde çiçek açtığını öğretmişti. Kış mevsimindeydiler oysa. Bu durum Yeşim'i çok şaşırtmıştı.

Yeşim babasına:

-Neden ağaçlar bu mevsimde çiçek açmış?

Babası:

-Küresel ısınma nedeniyle yaşanan iklim değişikliği sonucunda ağaçlar erken çiçek açıyor kızım, dedi.

Yeşim şaşkınlıkla:

-Küresel ısınma nedir baba?

Babası biraz düşündükten sonra anlatmaya başladı:

-Atmosferdeki zararlı gazların sıcaklığının artması sonucunda dünyamızın fazla ısınmasıdır.

-Bu nedenle mi ağaçlar kış mevsiminde çiçek açıyor baba?

-Evet kızım. Ama sadece ağaçlar erken çiçek açmıyor. Onun dışında kutuplardaki buzullar eriyor, mevsimler değişiyor, doğal afetler meydana geliyor ve canlılar hastalanıyor.

Yeşim bu duruma çok üzüldü:

- Küresel ısınmayı nasıl önleyebiliriz baba ?

Babası:

- Evleri yalıtımlı inşa ederek, enerji dostu ampuller kullanarak, televizyonu tuşundan kapatarak, doğru ışıklandırma yaparak küresel ısınmayı önleyebiliriz.

Yeşim, anlattıklarından dolayı babasına teşekkür etti. Kendini küresel ısınmayı önleme konusunda sorumlu hissetti. Ayrıca okullar açıldığında küresel ısınma ve iklim değişikliği hakkında öğrendiği bilgileri öğretmeni ve arkadaşları ile paylaşıp bilgilendirmeye karar verdi.

205 Deniz Begüm Gökşen

4-B 2021

DÜNYAMIZI KORUYALIM

Ahmet, İstanbul'da yaşayan; ailesini, doğayı, insanları, hayvanları çok seven, dördüncü sınıf öğrencisi bir çocuktur. Evlerine çok yakın olan okuluna yürüyerek gidiyordu. Ahmet, sabah okuluna gitmek için hazırlandı. Ailesi ile birlikte kahvaltısını yaptı ve okulun yolunu tuttu. Aylardan ocak ayı olmasına rağmen havanın bu kadar sıcak olması Ahmet'i biraz düşündürdü.

Okula yaklaşırken bu durumu öğretmenine danışmaya karar verdi. Ahmet okula yaklaşmıştı ki zilin çaldığını duydu. Hızlı adımlarla sınıfına çıktı. Öğretmeni sınıfa girince Ahmet hemen parmak kaldırdı:

-Öğretmenim, size bir sorum olacaktı. Sorabilir miyim?

-Tabi ki Ahmetçiğim sorabilirsin.

-Öğretmenim, ocak ayında ve kış mevsimindeyiz. Fakat hava çok sıcak bunun sebebi nedir?

Fatih öğretmen:

-Ahmetçiğim, yaşanan durum dünyamızda küresel ısınmadan dolayı ortaya çıkan iklim değişikliği.

Ahmet:

-Öğretmenim, iklim değişikliği nedir, neler sebep olur?

Fatih öğretmen:

-Çocuklar, atmosferdeki sera gazları gittikçe artıyor. Güneşten gelen enerji atmosferde daha çok tutuluyor. Enerji üretmek için kullanılan fosil yakıtları tüketiminin artması, atıkların çoğalması, enerji tüketiminin fazlaşması, ağaçların kesilip yerine binalar yapılması buna sebep olan başlıca etkenlerdir.

-Öğretmenim, aklıma bir fikir geldi. İnsanların dikkatini çekmek ve konuyu gündeme getirmek için küçük afişler hazırlayıp mahallemizin belirli yerlerine asabilir miyiz?

Fatih öğretmen öğrencilerine:

-Ahmet, bize çok güzel bir fikir verdi. Hepiniz Ahmet arkadaşınıza bu çalışma için yardım edebilirsiniz. Arkadaşları, okul çıkışında Ahmet'i bu çalışma için grup başkanı seçtiler ve hep beraber çalışmalara başladılar.

Ahmet ve arkadaşları, fosil yakıtlarının az kullanılmasını, ağaçlandırma çalışmalarının artırılmasını, enerji tasarrufunun sağlanmasını, atıklar için geri dönüşüm çalışmaları yapılmasını, su tüketimini azaltılmasını, ısı yalıtımlarını çoğaltmasını, insanların seyahat ederken toplu taşıma kullanmayı tercih etmelerini öneren ve dikkat çeken afişler hazırladılar.

Okulun karşısındaki kırtasiyeden afişlerini çoğalttılar. Ahmet ve arkadaşları, hafta sonu afişlerini insanların görebileceği birçok yere astılar ve insanları gözlemeye başladılar.

İki hafta sonra Ahmet ve arkadaşları, mahallesindeki insanların bu kurallara uyma konusunda olumlu tepkiler aldılar. Öğretmenleri ve aileleri bu çalışma için çocuklarını tebrik ettiler. Çocuklar da ülkemiz, gezegenimiz ve kendi gelecekleri için güzel bir iş çıkardıklarını düşünerek çok mutlu oldular. Ahmet de ileride bu iklim değişikliği için daha çok çabalayacağına kendisine söz verdi.

173 Yiğit Önder Bahçıvan 4-B

2021

DOĞAYI KORUYALIM

Sinem ve Ali iki kardeştiler. Mersin'in Silifke ilçesinde yaşıyorlardı. Sinem ortaokul üçe, Ali ise ilkokul dörde gidiyordu. Sinem akıllı, meraklı ve doğayı çok seven bir kızdı. Ali ise sakın, üşengeç ve biraz tembel bir çocuktü. Yaşadıkları ilçe çok verimli topraklara sahipti. Çok fazla ağaç olduğundan dolayı havası da çok temizdi. Bir hafta sonu yaşadıkları yere çok sayıda araç ve iş makinesi gelmeye başladı. Çocuklar bu araçların gelme sebebini bilmedikleri için çok endişe ediyorlardı.

İşten gelen babalarına gördüklerini anlatıp nedenini sordular. Babası da çok endişeliydi. Çocuklar üzülmesin diye pek bir şey anlatmadı. Ertesi günün sabahı çok büyük bir gürültü ile uyandılar. Bağrıışmalar ve araç sesleri geliyordu. Büyük bir kalabalık oluşmuştu. Onlar da kalabalığa karıştılar. Ağaçlar kesiliyor ve iş makineleri toprakta çok büyük çukurlar açıyordu.

Yaşadıkları yere fabrikaların yapılacağını ağaçların bu yüzden kesildiğini öğrendiler. Hepsi çok üzgündü. Yıllarca yaşadıkları verimli topraklarında iş makineleri görmeye yürekleri dayanmıyordu. Ama bu duruma engel de olamıyorlardı.

Ağaçlar kesilmişti ve çok büyük kuyular açılmıştı. Günlerce bu makinelerin sesleri ile uyanıp, gece geç saatlere kadar bu sesleri dinlemek zorunda kaldılar. Aylarca süren yoğun çalışmalar sonrasında betonlarla kaplı büyük bir yapı oluşmaya başladı. O güzel ağaçlar yok olmuş ve yerine kocaman bir fabrika kurulmuştu.

Yaşadıkları yer artık yaşanmaz bir yer haline gelmişti. Fabrika atıkları denize karıştığı için birçok deniz canlısı da ölmüştü. Yakın zamanda da birçok kişi hastalanmaya başlamıştı. Ali de bir sabah çok şiddetli öksürmeye başladı, nefes almakta zorlanıyordu. Doktora gittiklerinde birçok ilaç kullanması gerektiğini öğrendi. Asıl üzücü olan şey ise doktorun burada yaşadıkça durumunun daha da kötüye gidebileceğini söylemesiydi. Ailesi, Ali'nin sağlığı için Rize'nin Çayeli ilçesine yerleşmeye karar verdi. Zaten amcaları ve kuzenleri de orada yaşıyordu.

Birkaç hafta sonra yeni evlerinin yemyeşil bahçesinde, temiz hava soluyarak daha sağlıklı yaşamaya başlamışlardı. Çocuklar Silifke'deki okul öğretmenlerini ve arkadaşlarını çok özliyorlar ve onlar için çok endişe ediyorlardı.

162 Mert Gültekin 4-B

2021

DUMAN'IN YUVASI

Bir kış günüydü. Eda, annesi ve babası ile birlikte yürüyüş yapıyordu. Eda bir ses duydu. Sese doğru gittiği zaman ise tir tir titreyen yavru bir kedi gördü. Anne ve babasına:

-Anne, baba lütfen bu yavru kediyi evimize alalım. Baksanıza ne kadar da üşümüş, dedi.

Anne ve babası aynı anda:

-Tamam kızım, dediler. Annesi:

-Yalnız, önce onu veterinerine götürüp gereken aşılarını yaptırmalıyız.

Babası telefonundan yakınlarda bir veteriner olup olmadığına baktı:

-Yan sokakta bir veteriner kliniği görünüyor, dedi.

Hep birlikte veterinerine gittiler. Yavru kedinin muayene sırası geldiği zaman Eda çok heyecanlıydı. Kucağındaki kedisi ile veterinerin odasına girdi. Doktor kediyeye aşılarını yaparken kedi çok sakindi, hiç sesi çıkmıyordu. Bunu gören Eda, kedisinin canının yanmadığını düşünüp mutlu oldu. Muayenesi biten kedisi ile birlikte evcil hayvan dükkânına gittiler. Kulübe, mama kapları, kedi maması, kedi kumu ve birkaç tane oyuncak aldılar. Eve geldiklerinde kedi için hep birlikte bir isim düşündüler. Eda kedisinin tüylerini okşarken tüylerinin renginden dolayı ona "Duman" ismini koymaya karar verdi.

Duman için evde uygun bir alan ayarladılar. Eda, Duman ile birlikte oynamak için bahçeye çıktı. Duman, bu oyuncaklarını çok sevmiştir. Eda oynamaktan yorulmuştu ancak Duman hala enerji doluydu. Eda kedisine bir tane yumak verdi. Onunla da keyifli bir şekilde oynuyordu. Eda kedisinin ne kadar tatlı ve enerjik olduğunu görüp mutlu olmuştu.

Aradan birkaç hafta geçmişti. Bir sabah Eda, kedisi Duman'ın halsiz olduğunu gördü. Bu durumu anne ve babasına söyledi. Onlar da Eda'yı amcasına bırakıp veterinerine götürdüler. Veteriner Duman'ın bir süre klinikte kalması gerektiğini ve tedavi göreceğini söyledi. Anne ve babası bu durumu Eda'ya nasıl açıklayacaklarını düşünmeye başladılar.

Eda'nın anne ve babası Eda üzülmesin diye kedisi Duman'ın hasta olduğunu anlamaması için Duman'a benzeyen bir kedi aldılar. Amcasının evine Eda'yı almaya geldiler. Kapı çaldı.

Eda çita gibi koşup kapıyı açtı. Kapıda annesi, Duman ve babası vardı. Eda Duman'da bir değişiklik olduğunu anladı ama boş verdi. Eve geldikleri zaman Eda kedisi ile oyun oynamak istedi ve bahçeye çıktılar. Çıktıkları zaman Duman yerinden bile kalkmıyordu. "Belki ilaçtan dolayı yorgundur." dedi. Kediyi kucağına alıp içeri götürmek istedi ama Duman bir anda tısladı ve kaçtı.

Eda bu duruma çok şaşırıldı. Bu yüzden içeri girdi. Salon kapısının yanına yaklaştığında anne ve babasının konuşmalarını duydu. Babası "Acaba Duman iyileşir mi ?" diyordu. Konuşmayı duyan Eda hem üzüldü, hem de şaşırıldı. Bir anda Duman'ın iyi olup olmadığını öğrenmek için koşarak veterinerine gitmek üzere dışarı çıktı.

Kapı sesini duyan annesi pencereden bakınca Eda'yı koşarken gördü. Onu takip ettiler. Veterinerde bir araya geldiler. Eda, Duman'ı görünce gözyaşlarını tutamadı ve ona sarılarak ağladı. Eda, anne ve babasına:

-Birkaç saatliğine burada durabilir miyiz ?diye sordu.

- Tabii kızım, dediler.

Eda, Duman'ın tüylerini okşadı, onu eğlendirmeye çalıştı ve oyuncaklarıyla onu oynattı. Duman'ın kontrol vakti geliyordu. Eda onu daha iyi görüyordu. Şimdi doktorun görüşünü alma vaktiydi. Doktor geldi ve Duman'ı kontrol etti. Doktor:

-Duman gâyet iyi. Onu bugün taburcu edebiliriz, dedi.

Bunu duyan Eda sevinçten havalara uçtu. Eda'nın annesi ve babası, ailenin yeni üyesi Duman ile birlikte mutlu mesut yaşadılar.

158 Selin OKUDAN 4- B

2021

İŞTE BENİM HAYALLERİM

Bırakın beni dans edeyim,
Özgürce şarkılar söyleyeyim.
Müziğin ritmine kapılmışken
Yeni şarkılar besteleyeyim.

Aynaya baktığımda sahnedeyim,
Şarkı söylerken konserde gibiyim.
Kulağımda alkış sesleri,
Nerede benim seyircilerim?

Dans ederken ateş gibiyim,
Gökyüzünde parlayan yıldız gibiyim.
Tutkularım ve heveslerim,
İşte benim gelecek hayallerim...

506 Azra Çakır

4-B 2021

HUYLU HUYUNDAN VAZGEÇMEZ

Günlerden bir gün, barınakta çalışan adam yaşlanmış ve tüm işlere tek başına yetişememeye başlamış. Adam düşünmüş taşınmış, kendi başına yetişemediği işler için yanına bir yardımcı almaya karar vermiş. Bu iş için iki kişi başvurmuş. Birisi akıllı, çalışkan ve hayvanları seven bir insana benziyormuş.

Öbürü ise iş bulamayan, tembel, hayvanları sevmeyen biriymiş. Yaşlı adam tembel olan kişinin annesini tanırmış, onun için de iyi olanı reddedip tembeli işe almış.

Günler günleri kovalamış, ama tembel adam yeni işine bir türlü ayak uyduramamış, hayvanları beslemeyi unutup, hep telefonuyla ilgileniyormuş. Yaşlı adam durumu fark etmiş ama ayıp olmasın diye işten kovmamış, sadece nazikçe uyarmakla yetinmiş. Tembel adam bu uyarıyı ilk günler biraz dikkate almış, yaşlı adam bunu görünce içine biraz su serpilmiş. Bu yüzden tembel adama daha az dikkat etmeye başlamış. Tembel adam bunu fark edince daha da tembelleşmeye başlamış, bir süre sonra yaşlı adam bunu fark edip onu bu sefer işten kovmuş.

Yaşlı adam ilk başvurunu işe almadığı için çok pişman olmuş, hatasını düzeltmek için hemen adama telefon etmiş ve işe geri gelmesini rica etmiş. Çalışkan adam bu teklifi kabul etmiş ve ertesi gün işe başlamış. Yaşlı adam çalışkan adamdan çok memnun kalmış. Çalışkan adam hayvanlarla ilgilenmiş onlara bakmış ve besleyip iyi ailelere kavuşturmuş.

Tembel adam bir süre sonra barınağa geri dönmüş ve işe geri dönmek istediğini, hatasından ders aldığını söylemiş ama yaşlı adam onu işe almamış çalışkan adamı örnek vermiş; “Onu hiç uyarmadım ama o işini en iyi şekilde yapıyor, sen ise seni uyarmama rağmen tembelliğe devam ettin. Seni işe geri alamam çünkü huylu huyundan vazgeçmez.”

Aytan Berrak SÖKER

4-C

ÖNSÖZ

Bu çalışmanın gerçekleştirilmesinde, değerli bilgilerini benimle paylaşan sevgili annem Ayşe Ellialtı'ya, bu projeye bana bu imkanı veren kitap yazmamı sağlayan sevgili öğretmenim Aytaç Epik'e çok teşekkür ederim.

DANS EDEN AĞAÇLAR

Bir zamanlar ormana çok yakın bir köy varmış. Köyde yaşayan insanlar çok mutlularmış. Bir gün bir köylü ormana gitmiş.

Hem ormandaki ağaçlardan meyveler toplayacakmış, hem de ağaçlardan kesecekmış. Köylü elmalarını toplamış. Daha sonra küçük ağaçlardan birini tam kesecekmış ki ağaçlar dans etmeye başlamış.

Bunu gören köylü o kadar çok korkmuş ki, kaçmaya başlamış. Topladığı elmaları da unutuvermiş. O kadar çok koşmuş ve korkmuş ki köyün yolunu da kaybetmiş. “Şimdi ne yapacağım be” demiş.

Bir bakmış ki yukarıdan helikopter geçiyor. “Hey bakar mısınız” demiş. Ellerini sallamış. Helikopterin pilotu köylüyü görmüş ve aşağı inebilecek yer aramış. Helikopter ormanın içinde bulunan boş alana inivermiş. Pilot hemen köylünün yanına gitmiş. “Yolunuzu mu kaybettiniz?” diye sormuş. Pilot; köylü başından geçenleri bir bir anlatmış. Pilot köylüyü evine götüreceğini, ona yardım edeceğini söylemiş.

“Bu ormandaki ağaçlar oyun oynamayı çok severler. Hem dans ederler, hem de insanlar tarafından kesilmekten kurtulurlar.” demiş pilot.

Köylü yaptığı hatayı anlamış. Pilot ve köylü helikoptere binip köye gitmişler. Köylü başından geçenleri karısına anlatmış. Karısı olanlara çok üzülmüş. Köylü, karısı ve köydeki yaşayan insanlar, ormandaki tüm ağaçları korumaya başlamışlar.

Ağaçlar daha çok meyve vermiş. Köylüler mutlu olmuş. Ağaçlar ve köylüler dans ederek mutlu yaşamışlar.

Tanem Ayşe ELLİALTI

4-C

GHOST

Bir gün bir bilim insanı olan Mike ve arkadaşı bir deney yapıyordu.

Mike:

-Çok güzel oluyor.

Diğer bilim insanı:

-Aynen.

Mike'ın üstüne üzerinde çalıştıkları bir sıvı döküldü. Ve üstüne dökülen bu sıvı onu bir hayalet yaptı... Mike:

-Yok artık bir hayalet oldum!

Diğer bilim insanı:

-Bu inanılmaz! Peki bu nasıl oldu?

Mike:

-Bilmiyorum.

Bu olaydan 3 ay sonra.

Mike artık bir kahraman olmuştu ve adı da GHOST olmuştu.

Bir olay çıkmıştı bir hacker bütün kahramanlar oradayken Explosin Academy'nin bütün kapılarını kitlemişti.

Ortada hiç kahraman kalmamıştı.

Sonra Ghost yani Mike bir hayalet olduğu için duvarlardan geçip çıkabilmişti ama diğerleri orada kalmıştı.

Ghost:

-Bunu kimin yaptığını bulmalıyım!

Sonra Mike bir hayalet olduğu için dünyadaki bütün evleri dolaşması altı buçuk saat sürmüştü ama sonunda onu bulmuştu. Ve onu kitli yerleri açması için zorlamıştı sonunda açmıştı.

Tam onu hapishaneye götürürken kaçmıştı.

Devam edecek...

GHOST (PART 2)

Hacker bir anda kaçmıştı Ghost:
-Of! Nereye gitti ya!

Hacker hızlıca koşarak onun görüş alanından çıkmıştı.
Zaten orası Explosion Academey'den fazla uzak olmadığı için bu sefer topluca yakalamışlardı. Hacker:

-Sanırım bu sefer kaçış yok.
Kahramanlar hep beraber:

-Hı hı, diye başını salladı.

Ve sonunda hacker yakalanmıştı.

Yiğit Kartal DURNA
4-C

TEKNOLOJİ OLMASAYDI

Teknoloji olmasaydı,
Ne zorluklar yaşanırdı kim bilir.

Bir düşünsenize,
Teknoloji olmasaydı...
Tablet, telefon, bilgisayar.

Daha neler neler var.

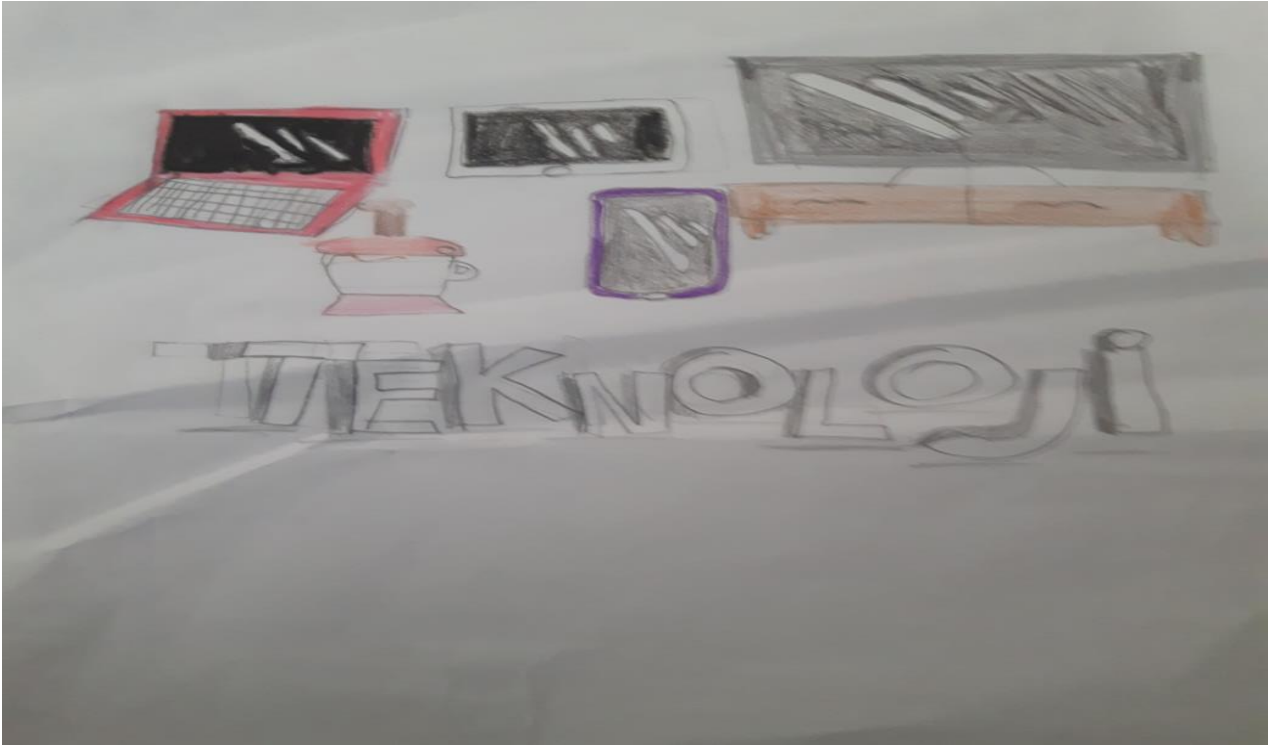
Teknoloji iyi ki var.

Geçmişini düşünün,
Bir de bugünü düşünün.

Arasındaki farklar işte bu kadar.

Teknoloji olmasaydı...

Sümeyye ÇETİN 4/D

TANIMADIKLARINA GÜVENME

Meryem ve Ece okuldan çıkacaklardı. Onları anneleri alacaktı. Bahçeye indiklerinde anneleri henüz bahçeye gelmemişti.

İkisi bahçede beklerlerken tanımadıkları bir kişi yanlarına geldi ve onlara:

Çocuklar, lolipop, çikolata ve şeker ister misiniz? Diye sordu.

Bunlar Meryem ve Ece'nin en sevdikleri atıştırmalıklardı. Bu yüzden hiç düşünmeden kabul ettiler. Tanımadıkları yabancı kişi atıştırmalıkları çocuklara verdi ve yanlarından uzaklaştı. Meryem ve Ece abur cuburları çantalarına koydular ve banka oturup annelerini beklemeye devam ettiler. Beş dakika sonra anneleri yanlarına gelmişti. Meryem annesine çantasındaki abur cuburları gösterdi. Annesi biraz mutsuz olmuştu ve şöyle dedi:

Çocuklar, siz neden tanımadığınız birinden bir şeyler aldınız? Ben sizi uyarmıştım. Bilmiyor musunuz? Belki sizi zehirlemek istiyor, belki sizi kaçırmak veya size zarar vermek istiyor. Bu yüzden tanımadığınız kişilerden asla bir şey almamalısınız.

Meryem ve Ece annelerinin haklı olduğunu anladılar ve atıştırmalıkları çöpe atıp annelerinden özür dileyerek ona sarıldılar. Anneciğim, söz veriyoruz bir daha tanımadığımız kişilerle konuşmayacak ve onlardan asla bir şey almayacağız. Dediler.

Bu olaydan sonra başka bir zaman yine okul çıkışı anneleri geç kalmıştı. Tanımadıkları genç bir kadın onlara:

Merhaba çocuklar. Ben annenizin arkadaşım. O bugün gelemeyecek sizi benim almamı istedi. Sizi ben eve götürüyüm. Hem şurada dondurma dükkanım var oraya da gider istediğiniz kadar dondurma yiyebilirsiniz.

Meryem ve Ece birbirlerine baktılar ve dediler ki:

Olmaz! Sizi tanımıyoruz. Tanımadığımız kişiler bize zarar verebilir.

O sırada anneleri geldi ve hemen annelerinin yanına koşup olanları anlattılar. Anneleri polisi arayıp kadını ihbar etti. Sonra evlerine gittiler.

Meryem ve Ece artık tanımadıkları kişilerin onlara zarar verebileceklerini biliyorlardı. Bu öğrendiklerini okulda arkadaşlarına anlattılar ve herkesi bilgilendirdiler.

Betül GÜZEL
4-D

MİRA'NIN HİKAYESİ

Merhaba, benim adım Mira. 9 yaşındayım. Yaklaşık 2-3 sene önce bir trafik kazasında bir bacağıma kaybettim.

O gün babamla birlikte alışveriş merkezine gidiyorduk. Ben hazırlandım, saçımı taradım ve babamın yanına gittim. Babamda hazırlanmıştı ve hemen yola koyulduk.

Yoldayken yağmur yağmaya başladı, babam çok hızlı gidiyordu. Babama yavaş gidelim dedim ama beni dinlemedi, hızlı gitmeye devam etti. Sonra yolda bir kasis gördük ama babam duramadı ve araba yuvarlandı.

Benim bacağımanın bazı yerleri kesilmiş, babamın kolu çatlamıştı. Ambulans geldi ve bizi hastaneye götürdü. Doktor sol bacağıma artık kullanamayacağımı söyledi, çok üzülümüşüm. Artık koşamayacağım, arkadaşlarımla oyun oynayamayacağım. Aldığım, öğrendiğim en kötü haber buydu.

Bir hafta sonra tekrar hastaneye gittiğimizde doktor hanım sol bacağımanın kesilmesi gerektiğini söyledi. Bir odaya alındım iğne oldum ve kalktığımda sol bacağıma yoktu. Okula gidemiyordum, iki gün sonra tekrar başladım. Ameliyattan yaklaşık Bir hafta sonra protez bacak takılmıştı.

Arkadaşlarım ve öğretmenlerim görünce üzölüp çok geçmiş olsun demişlerdi. En yakın arkadaşım Eylül benimle koşmayı çok severdi ama artık eskisi gibi koşamıyorduk. Koşmak yerine daha sakin oyunlar oynamaya başladık. Bu duruma yavaş yavaş alıştım. Eskiden böyle insanlara çok üzölürdüm.

Aradan 2-3 sene geçti ve ben protez bacağımla yaşamaya alıştım ve mutluyum. Artık daha rahat yürüyorum , koşuyorum. Okuluma da rahatlıkla gidiyorum ve çok mutluyum.

Dila ACAR 4/D
328

KIŞ MEVSİMİ

İlkbahar, yaz, sonbahar, kış

Severim dört mevsimi

Geldi yine en temizi

Bembeyaz kış mevsimi

Her yer karla doldu

Sokaklar ne de güzel oldu

Her taraf çocuklarla coştı

Sokakların misafirleri

Kardan adamlar oldu

Çocukların en sevdiği

Kardan toplar, adamlar.

Ne de güzel de oynadılar.

Sokaklar beyaz, çatılar beyaz.

Her taraf bembeyaz.

İçimiz huzur doldu

En sevdiğim kış mevsimi

Ecrin KESKİN

4-D

YENİ ARKADAŞIM

Benim adım Kübra. 9 yaşımdayım ve 4. sınıfa gidiyorum. Size bir anımı anlatmak istiyorum. O gün okuldaki 1. dönemi bitirmiştım. Karnem çok iyilere bürünmüştü. Karnemi evde anneme gösterince annem “Aferin Kübra” dedi. Babamı beklemeye başladım, ona karnemi göstermek istiyordum. Ancak babamı beklerken uyuya kaldım. Ertesi gün uyandığım da suratım sırlıklamdı, çok kötü kokuyordu. Kapıyı açmamla yere serilmem bir oldu, çünkü üzerime kocaman bir köpek atladı.

O zaman anlamıştım, babam karne hediyesi olarak köpek almıştı. Annem yanıma gelip “Köpeğine ad koysana” dedi. Ad bulmuştum bile “Tüylü” dedim. Tüylü ile çok güzel oyunlar oynadık. Tüylü gelince her şeyi birlikte yaptık. Birlikte uyuduk, birlikte yürüdük, birlikte oynadık. Tüylü ne istersem yaptı. Önce Tüylü benim arkadaşımdı, sonra ise ailemizin bir parçası oldu. O artık benim kardeşimdi.

Ecrin TÜRK

4/D

KAR

Her yer beyaz karlar içinde,
Lapa lapa kar yağıyor.
Çocuklar sokaklarda,
Kardan adam yapıyor.

İçimizi ısıtan bir sevinç.
Ne güzel bir hava.
Çocuklar eğleniyor.
Beyazlar içinde huzurla...

Emir Çınar TEMÜRLenk

4/D

CANIM AILEM

Aile sevgi demektir
Anne ve babamızı sevmeliyiz.
Onlar bizim can kaynağımızdır.
Onları çok seviyorum.

Evimizin göz bebekleri
Canım annem, canım babam
En çok sevdiğimiz kişiler
Canım ailem

Muhammet Şerif KELEŞ
4/D

ALİ'NİN GEZİSİ

Ali o gün çok heyecanlıydı. Çünkü Ali ailesiyle beraber İzmir' e gidecekti. Ali ve ailesi havalimanına doğru yola koyuldular.

Havalimanına geldiklerinde check- in yaptırıp biletlerini aldılar. Uçak Türk Hava Yolları'na ait Boeing 787-9 modeli idi. Sonunda uçağın kalkış saati geldi. Ali ve ailesi uçağa bindiler. Ali cam kenarına oturdu. Ardından uçak kalktı ve yaklaşık kırk beş dakika sonra İzmir Havalimanı'na iniş yaptı. Ali ve ailesi uçaktan inip şehir merkezine gitmek için İZBAN'a bindiler ve Alsancak Gar İstasyonu'nda indiler. Sonra oradan Fahrettin Altay yönüne giden tramvaya binip Konak İskele İstasyonun'da indiler. İzmir'in simgelerinden olan Saat Kulesi'ni gezdiler. Ali ve ailesi gezdikleri sırada mola verip güzel bir yemek yediler. Ve Konak İskelesi'nden Karşıyaka vapuruna binip Karşıyaka'yı da gezdiler.

Aynı rota ile havalimanına geri döndüler. Uçağa binmek üzere 242 numaralı kapıya gittiler. Bu seferki uçağın modeli Boeing 777-300 idi. Ali bu model uçağa binmenin mutluluğunu yaşıyordu. Dönüş yolunda hava yağışlıydı. Biraz sonra uçak, İzmir'den İstanbul'a doğru hareket etti. İndiklerinde saat 23: 18'i gösteriyordu. Ali ve ailesi evlerine dönerken H2 hat numaralı otobüsü kullandılar.

Gün sonunda evlerine ulaştılar. Mutlu bir gün geçiren Ali ve ailesi İzmir'in tadını çıkarttılar, güzel bir anılar biriktirdiler. Hepsini yorulmuştu ama bu yorgunluğa değmişti.

Semih BULDUK 4-E 329

HOŞÇA KAL ÖĞRETMENİM

Öğretmenim,
Rakamları öğrettin,
Harfleri sevdirdin.
Hiç yorulmadan bizimle,
Dört seneni geçirdin.

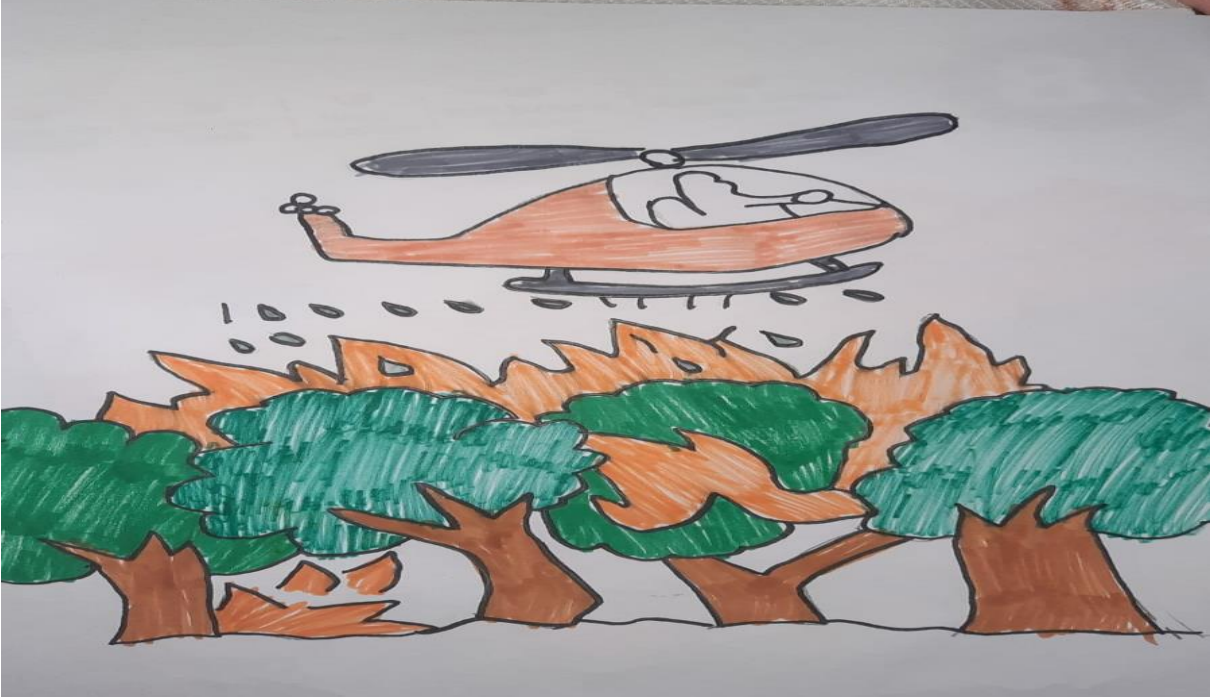
Öğretmenim,
Anne kadar şefkatli,
Oldun her birimize.
Bize okulu sevdiren,
Bilgi aktardın bize.

Hazırız ortaokula,
Çok güzel anılarla,
Bitiriyoruz ilkokulu.
Hoşça kal öğretmenim,
Hoşça kal okulum.

Nushaba MURSALİYEVA
4-E 185

PİKNİK FACİASI

Günlerden pazardı ve güneşli bir gündü. Günün güzelliğinden yararlanıp ailece pikniğe gitmeye karar verdik. Her şey çok normaldi, piknik güzel gidiyordu. Pikniğin sonuna doğru eşyalarımızı toplamaya başladık. Eşyalarımızı toplarken çöplerimizi de topladık ama çöp kutusu yerine bir ağacın kenarına bıraktık. Ama bir şeyi unutmuştuk. Çöpteki cam şişeleri...

Arabaya bindik ve eve doğru yol aldık. Akşam ailemle televizyon izlerken haberde çıkan orman yangını dikkatimizi çekmişti. Bu orman bizim gittiğimiz ormandı. Haberin başlığında şöyle yazıyordu. “ Sorumsuz ailenin çöpleri yüzünden çıkan orman yangını ”

Yangının başladığı yer bizim çöpleri bıraktığımız yerdı. Pikniğimiz bir doğa faciasına sebep olmuştu. Çok üzülmüştük ve bundan bir ders almıştık. O gün, piknik faciası olarak hep aklımızda kaldı. Artık çöp kutusu dışında hiçbir yere çöp bırakmıyorduk ve bırakanları uyarıyorduk.

Siz siz olun çöplerinizi çöp kutusuna atın.

Nurdan SİLGU

4/E 434

COVID 19

Dünyaya yayılmış bir salgın,
Bu hastalığa yakalanmayın.
Eğer kurallara uymazsanız,
Çok tehlikeli olur unutmayın.

Eve her geldiğimizde,
Ellerimizi yıkamalıyız.
Evden çok çıkmamalı,
Maskemizi hep takmalıyız.

Umudumuzu kaybetmeyip,
Bu kurallara uymalıyız.
Dünyayla el ele verip,
Bu virüsü yenmeliyiz.

Miraç Demir KÖSE
4-E 273

ÜZÜCÜ BİR DERS

Mehmet adında bir çocuk varmış. Hep kardeşi Ahmet ile okuldan kaçmak istermiş. Ama her defasında güvenliğe yakalanırlarmış. Bir gün Mehmet bir plan yapmış. Mehmet, Ahmet'e planını anlatmış:

“ Öğretmene tuvaletimiz geldi diyelim ama tuvalete gitmek yerine bahçeye gidelim. Nöbetçi ağabey de içeride, kaçabiliriz.” demiş. Ahmet bu fikri çok sevmiş. Hemen planı uygulamaya başlamışlar. Öğretmenleri tuvalete gitmelerine izin vermiş.

Güvenlik kapıda yokmuş. Okuldan çıkmışlar. Karınları acıkınca, yanlarındaki paraları birleştirip tost almışlar ve karınlarını doyurmuşlar. Üstüne iki tane de dondurma yemişler. Eve gidene kadar bunlarla yetinmişler. Onlar eve dönene kadar okulun son zili çoktan çalmış. Anneleri telaşla onları bekliyormuş. Çocuklar kapı zilini çalmış. Anneleri kapıyı açmış. Anneleri çocuklarına sarılmış. Çocuklar da annelerine sarılmış.

Aradan iki saat geçmiş. Kapı çalmış. Gelen öğretmenleri imiş. Çocuklar çekinmişler. Öğretmenleri çocukların yanına gelmiş. ” Çocuklar, okuldan niçin kaçtınız? Ben, servis şoförü, bekçi, müdür, arkadaşlarınız sizi çok merak ettik. Çok üzüldük. Hep sizi aradık. Başınıza kötü bir şey geldi sandık. Bir daha kaçmayın, olur mu? ” demiş. Çocuklar ; ”Tamam” demişler. Öğretmenleri gittikten sonra anne ve babaları da Ahmet ile Mehmet ile bu olayı konuşmuşlar.

Ama ertesi gün yine kaçmışlar. Bu sefer müdürü, öğretmenlerini ve bekçiyi atlatmak zor olmuş. Ama yine de kaçmışlar. Üstelik yanlarında da çok para yokmuş. Acıkmışlar. Sadece bisküvi ile karınlarını doyurmaya çalışmışlar. Gezerken kaybolmuşlar. Çok korkmuşlar. Birilerine yol sormuşlar ama evlerinin yolunu bir türlü bulamamışlar.

Aradan bir gün geçmiş, hala yürüyüp evlerini bulmaya çalışıyorlarmış. Bisküvileri çoktan bitmiş, birkaç damla suları kalmış.

Anneleri ve babaları bu sürede çocuklarını çok merak etmiş. Karakola, tüm komşulara haber vermişler. Anneleri ağlamaktan bayılmış. Anneyi hastaneye kaldırmışlar. Çocukların aklına bir fikir gelmiş. Taksi şoförü ile konuşmak...

Hemen bir taksiye işaret etmişler. Taksi durmuş. Taksi şoförüne "Bizi eve bırakır bırakmaz ailemiz size paranızı verecek." diyerek onu ikna etmişler. Şoföre adresi söylemişler. Nihayetinde eve dönmüşler.

Babaları sevinçle onları karşılamış. Şoföre parasını vermiş. Ama çocuklar annelerini evde görememişler. Babalarına sormuşlar. Babaları, "Anneniz hastanede, sizin kaybolmanız onu çok üzdü ve hastalandı." demiş. Çocuklar çok üzölmüş. Bu onlar için çok üzöcü bir ders olmuş. Bir daha okuldan kaçmayacaklarına söz vermişler.

Lina Nehir BÜTÖNER
4-E 54

GÖKKUŞAĞINI ARAYAN ÇOCUK

Aras 27 yaşında, ilkokul 4. sınıftaki sarışın bir öğrenciydi. Aras'ın 27 yaşında olmasının sebebi Heriton'da bir günün 16 saat olmasıydı.

Aras doğduğundan beri hiç gökkuşağı görememişti ama arkadaşlarının hepsi gökkuşağını görmüştü. Aras bir türlü gökkuşağını göremediği için Heriton'un okulunda "Gökkuşağını Arayan Çocuk" olarak bilinirdi. Heriton gezegeni Dünya'dan 65 kat daha küçük olduğu için orada tek bir ilkokul vardı. Bu da "Heriton Özel İlkokulu'ydu".

Aras bir gün babaannesi Rukiye'yi ziyarete gitmişti. Anne ve babası ise alışverişteydi. Aras anne ve babasına onlarla birlikte alışverişe gitmek için ısrar etmişti. Ancak anne ve babası onun babaannesine yardımcı olması için evde kalmasını istediler. Aras evde babaannesi için Heriton gezegeninin en sevilen yemeği olan "papatyalı makarna" pişiriyordu. Yağmur yağdığını fark etmedi. Aras'ın anne babası yağmur yağarken bir gökkuşağının yanından geçmişlerdi ve bu sırada HRT'nin yani Heriton Radyo Televizyonu'nun haber kanalına yansydıklarını fark etmemişlerdi.

Aras, anne ve babası eve geldiğinde çok mutsuzdu. Çünkü babaannesi o sırada HRT'yi izlediğinden onları görmüştü. Onlarla birlikte alışverişe gitmesine izin vermedikleri için gökkuşağını yine görememişti ve anne babasına biraz kızmıştı. Aras'ın anne ve babası bundan sonra hava durumuna bakıp yağmur uyarısı varsa onu da yanlarında dışarı götürceklerine söz verdiler ve evlerine geri döndüler.

Yine başka bir yaz günü ailecek pikniğe gitmeye karar verdiler. Bunun için en uygun yeri "Heriton Milli Ormanı" olarak seçtiler. Bu ormanda pembe huş ağaçları, hiç ses çıkarmayan papağanlar ve gıdaklayan ayılar yaşıyordu. Ancak o günün hava durumuna bakmayı unutmuşlardı.

Oraya gittiklerinde Aras hamağında uzanırken yağmur yağmaya başladı. Aras ıslanmamak için etrafta koşuşturuyorken birden gıdaklayan bir ayı karşısına çıktı ve Aras korkup yerdeki çamura düştü. Üzerini temizlemeye çalışırken gökyüzünde bir renklenme fark etti.

Bu bir gökkuşağıydı, Aras çok sevindi. Gıdaklayan ayıya sarılıp keyifle gökkuşağını izlemeye başladı. Eve giderken yüzünde çiçekler açmıştı. Çünkü o artık gökkuşağını bulabilmişti.

Halis Bora HASEKİOĞLU

4-E 320

MEVSİMLERİN SESİ

Ben güzel bir çiçeğim,
Yakında kıpkırmızı bir kiraz olacağım.
Aman bana uzanırken dikkat edin,
Yuvarlanıp düşmeyin.

Ben denizde bir dalgayım,
Sizi içime alırım.
Güneş çıkar yakar bizi,
Ben beklerim hepinizi.

Ben kurumuş bir yaprağım,
Üzerime basınca güzel bir ses çıkarırım.
Sakin şemsiyeni unutma,
Yağmur yağacak az sonra.

Ben bir kardan adamım,
Bembeyazdır her yanımda.
Bana dokunurken dikkat edin,
Dondururum hepinizi.

Eylül ŞEYHOĞLU
4/E 2

UNİCORN VE BUNNYCORN'UN ARKADAŞLIĞI

Dünya'daki ülkelerin birinde bir Bunnychorn yaşarmış. Yer altında ise Şeker Dünyası olarak bilinen bambaşka bir dünya varmış. Şeker Dünyası'nda ise bir Unicorn yaşarmış.

Bunnychorn özgür ruhluymuş. Unicorn da çok tatlıymış. Bir gün Bunnychorn yürüyüşe çıkmış. Unicorn'un sesini duymuş. Bu daha önce hiç duymadığı bir sesmiş. Bunnychorn telaşlanıp koşa koşa Bilge Baykuş'un yanına gitmiş. Bilge Baykuş'un yanına geldiğinde olanları bir bir anlatmış. Duyduğu sesi ona tarif etmiş.

Bilge Baykuş ona bir hikaye anlatmış. "Evvel zaman içinde Şeker Dünyası olarak bilinen başka bir dünya varmış. Orada Unicornlar yaşarmış." demiş ve devam etmiş. Birkaç dakika sonra anlattığı hikaye bitmiş. Bilge Baykuş hikayesinde bir çukurdan bahsetmiş ve nerede olduğunu da tarif etmiş. Bunnychorn'a "Bu çukura atlarsan Şeker Dünyası'na gidebilirsin." demiş.

Bunnychorn gezmiş, dolaşmış ve çukuru bulmuş Çukura atlamış ve Şeker Dünyası'na gitmiş. Orada sesini duyduğu Unicorn'u kolayca bulmuş ve onunla tanışmış. Nereden ve neden geldiğini anlatmış. Şarkılar söyleyip oyunlar oynamışlar.

Akşam hava kararınca Bunnychorn eve gitmek için çukuru tırmanmış. Eve vardığında olanların hepsini ailesine anlatmış. Bütün aile gülüp kahkaha atmış. Çünkü Bunnychorn'a hiçbiri inanmamış. Ama Bunnychorn yeni bir arkadaş edindiği için yine de mutluymuş.

Ecrin KAŞIKCI

4/E 195

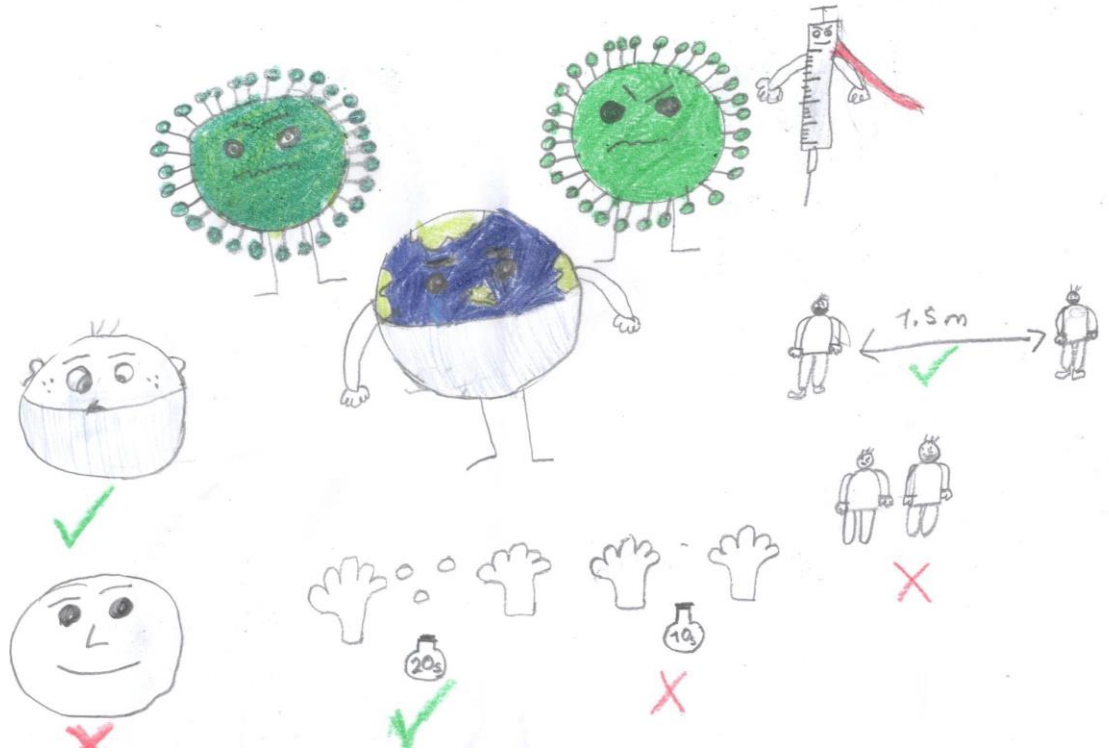
KORONA DÖNEMİ

Okullar kapandı bu yıl maalesef,
Yaptık evlerden dersleri.
Uzaktan olunca tabi,
Özledik birbirimizi.

Her gün görüşürdük,
Yüzyüze...
Değişiklik olunca bizlere,
Sarsıldı düzenimiz elbette.

Tüm dünya etkilendi,
Korona denen salgından.
Korunmak için ondan,
Uzak dur insanlardan.

Esila DEMİRCİ
4-E 504

KORONA

Bıktık senden Korona.
Sevmiyoruz seni.
Yaşlıların ve çocukların,
Kabusudur Korona.

Dünyaya bulaştın,
Bir de yetmedi,
Okulları açmadın.
Gidemedi çocuklar.

Korana, aşı geliyor!
Gidiyorsun hayatımızdan.
Kurtulacağız senden,
Bit git artık Korona!..

Doruk DÖKÜMCÜ
4E 327

MUHABBET KUŞUM

Geldiğinde miniciktin,
Ötmeyi bile bilmezdin.
Ne çabuk da büyüdün,
Benim güzel kuşum.

Adı fıstıktır.
Çok çılgındır.
Cici kuş cici kuş der,
Aynı şeyi tekrar eder.

Ona fıstık dememin sebebi,
Fıstık yeşilidir rengi.

Celal Tarık KARAÇELİK
4-E 107

CORONA

Merhaba, ben Ada. Şimdi size bir olaydan bahsedeceğim.

Gitar çalmaktan hoşlanıyorum ve kursuna gidiyordum. Ama coronavirüs çıkana kadar... Çünkü virüs çıktıktan sonra bizi eve tıkadı. Ben de gitar kursuma gidemez oldum.

Sağlığımız için dışarı çıkmamalıyız. Eğer çok gerekliyse önlemimizi alıp çıkmalıyız. Şimdi sizlere biraz önlemlerden bahsetmek istiyorum.

Yanımıza kolonya, dezenfektan, maske, almalıyız. Ama eğer gittiğimiz yerde ellerimizi yıkama yeri varsa sık sık ellerimizi bol sabunla yıkamamız gerekir. Maskemizi de sık sık değiştirmeliyiz. Şimdi vakalar çok arttı. Haberlerdeki doktorlar evde kalmamızı tavsiye ediyorlar. Ama bazı insanlar bunu anlamamazlıktan geliyorlar. Bu yüzden de polisler yasak gün ve saatlerinde dışarı çıkan insanlara para cezası veriyorlar.

Bilim insanları coronavirüse karşı etkili aşı geliştirdi. Bu aşular sayesinde bu virüsten kurtulacağımıza inanıyorum. Tabi bizlere de görev düşüyor. Aşı yaygınlaşınca kadar tedbirlere uymalıyız. Sevgilerimle...

Ada ULAĞ 4-E 116

ÖĞRETMENİM

Güneşim, ışık kaynağım.
Sen aydınlattın geleceğimi.
Düşüncelerimi sen harekete geçirdin.
Senden öğrendim pek çok şeyi,
Çok teşekkür ederim.

Sayende her şey daha anlamlı,
Hayat daha güzel,
Değerini bildiğin için ilmin ve erdemin.
Öğretmenim ben senin eserim
Bana iyi bak, mutlu ol, gururlu ol.

Kendi ışığını görünce,
Öğrenme aşkıyla yanan gönlümde,
Endişen olmasın yarında,
Ülke emin ellerde.

Bade Sevinç
4/F

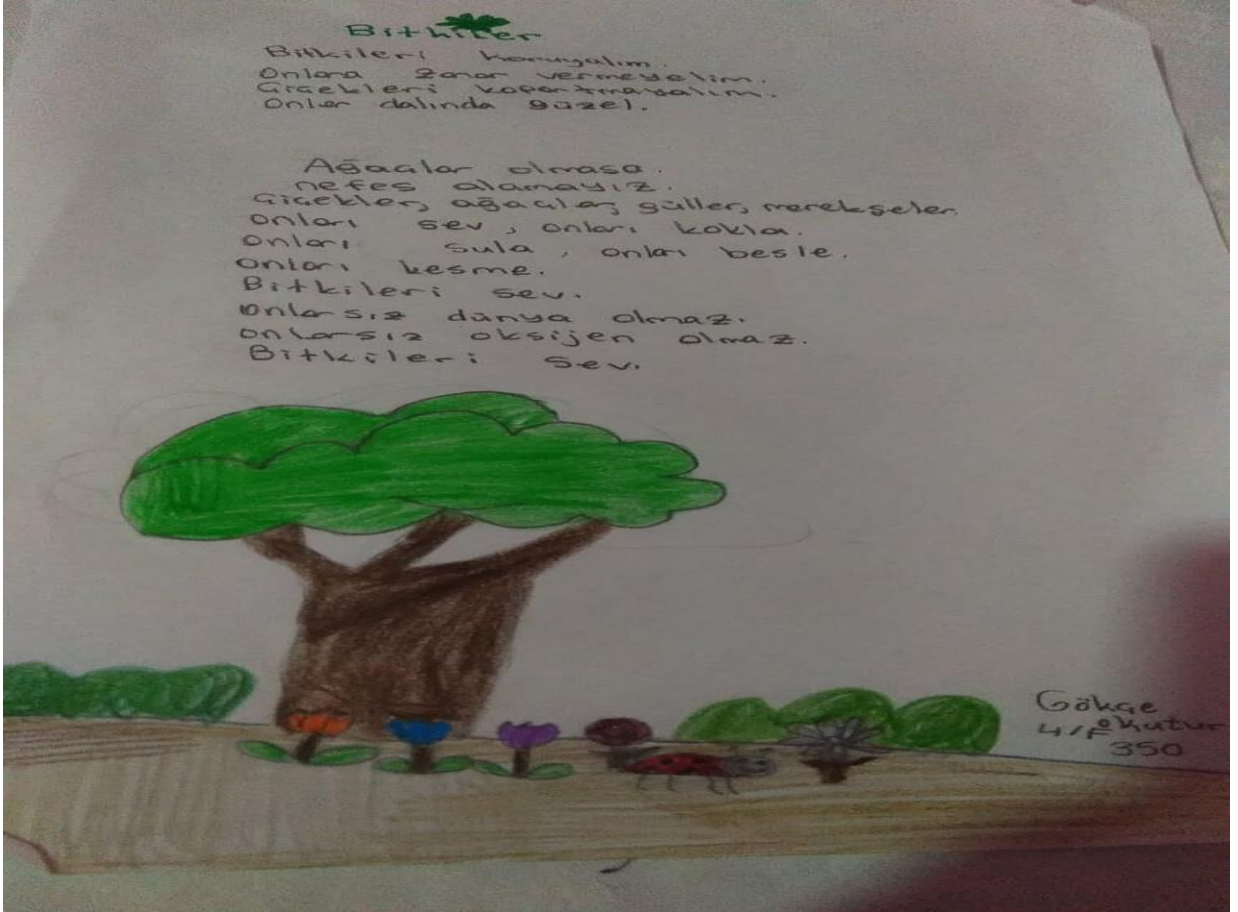

BİTKİLER

Bitkileri koruyalım,
Onlara zarar vermeyelim.
Çiçekleri kopartmayalım,
Onlar dalında güzel.

Ağaçlar, güller, menekşeler.
Onları sev, onları koro.
Onları sula, sevginle onları besle.
Bitkileri sev.
Onlarsız dünya olmaz.
Onlarsız oksijen olmaz.

Gökçe OKUTUR
4/F

PARKTA BİR GÜN

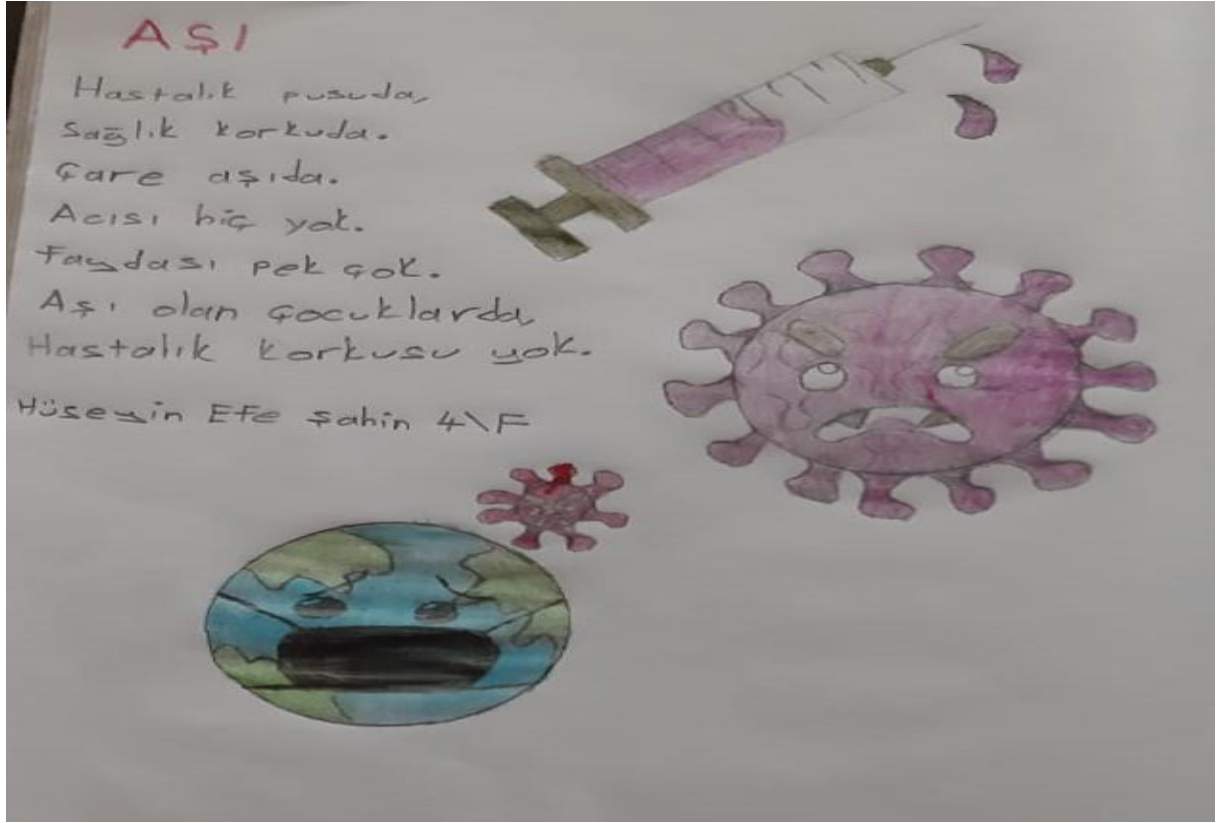
Ecrin ve kuzeni Miraç, evde oyun oynuyorlardı. Dışarda hava çok güzeldi. Ecrin' in annesinden izin alıp, Ecrin Miraç mahallelerindeki çocuk parkına gittiler. Parkta çok güzel vakit geçiriyorlardı.

Çocuk parkının yanında evcil hayvanlar için de park vardı. Ecrinlerin komşusu Ahmet Amcanın köpeği de oradaydı. Ahmet Amcanın köpeği hızla farklı yönlerde koşuyordu. Ahmet Amca arkasından "Karlos, dur! Yanıma gel" çabuk diye bağırdı. Ama Karlos çocuk parkına havlayarak girdi. Miraç'a doğru yaklaştı. Miraç çok korkmuştu. Yola doğru koştu. O sırada yoldan bir araba geçmemesi kazayı önledi. Ahmet Amca Karlos'u yakalayıp onun sakince durmasını sağladı. Ecrin ve Miraç'ın yanına gelip onlardan özür diledi. Karlos'tan korkmamalarını, Karlos'un çocukları çok sevdiğini söyledi.

Ecrin ve Miraç parkta biraz daha oynayıp evlerine gittiler.

Ecrin Fatma ÇEHRE

4/F

AŞI

Hastalık pusuda,
Sağlık korkuda,
Çare aşıda.
Acısı hiç yok.
Faydası pek çok.
Aşı olan çocuklarda,
Hastalık korkusu yok.

Hüseyin Efe Şahin

4/F

BEN BİR RÜYA GÖRDÜM

Ben bir rüya gördüm,
Rüyada okuldaydım.
Bahçede toplanmıştık,
Törende bulunuyorduk.

Arkadaşlarımda vardı.
Hepsi de yanımdaydı.
Onlara sarıldım ben.
Meğerse rüyamdaymış.

Okulumu özledim.
Yolunu da gözledim.
Geçecek bu kötü gün,
Rüyamda da gördüm.

Bitsin artık korona,
Başlayalım okula.
Olmasın düş, bir rüya
Geçecek bir gün bu da.

Emirhan ÜZÜM
4/F

ATAM

Atam bu ülkenin gururusn.
Tek bayrak, tek vatan ,tek millet olduk.
Atam yok dünyada senin gibi,
Milli mücadele kahramanı.

İyi ki bizim Ata'mızsın.
Zincir vuramaz kimse bu millete.
İyilikte hep sen varsın.
Nutuklarınla bizi aydınlatırsın.
Dünyada yoktur eşin.
En değerlimizsin.
Yurtta sulh cihanda sulh.
İyi ki bizim Ata'mızsın.
Zordur seni unutmak Atam.

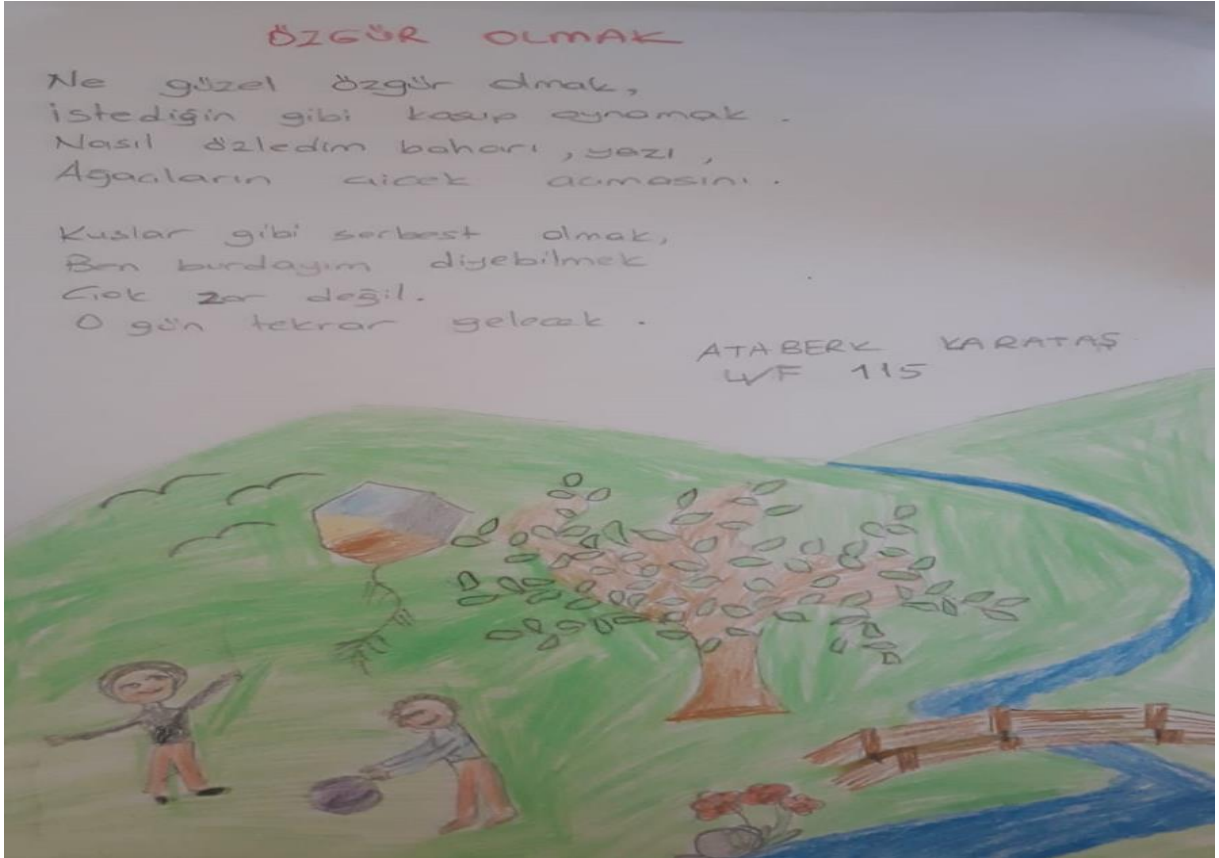
Muhammet Tuğra YÜCEL

ÖZGÜR OLMAK

Ne güzel özgür olmak,
İstediğin gibi koşup oynamak.
Nasıl özledim baharı, yazı.
Ağaçların çiçek açmasını.

Kuşlar gibi serbest uçmak,
Ben buradayım diyebilmek.
Çok zor değil,
O gün tekrar gelecek.

Ataberk KARATAŞ 4/F

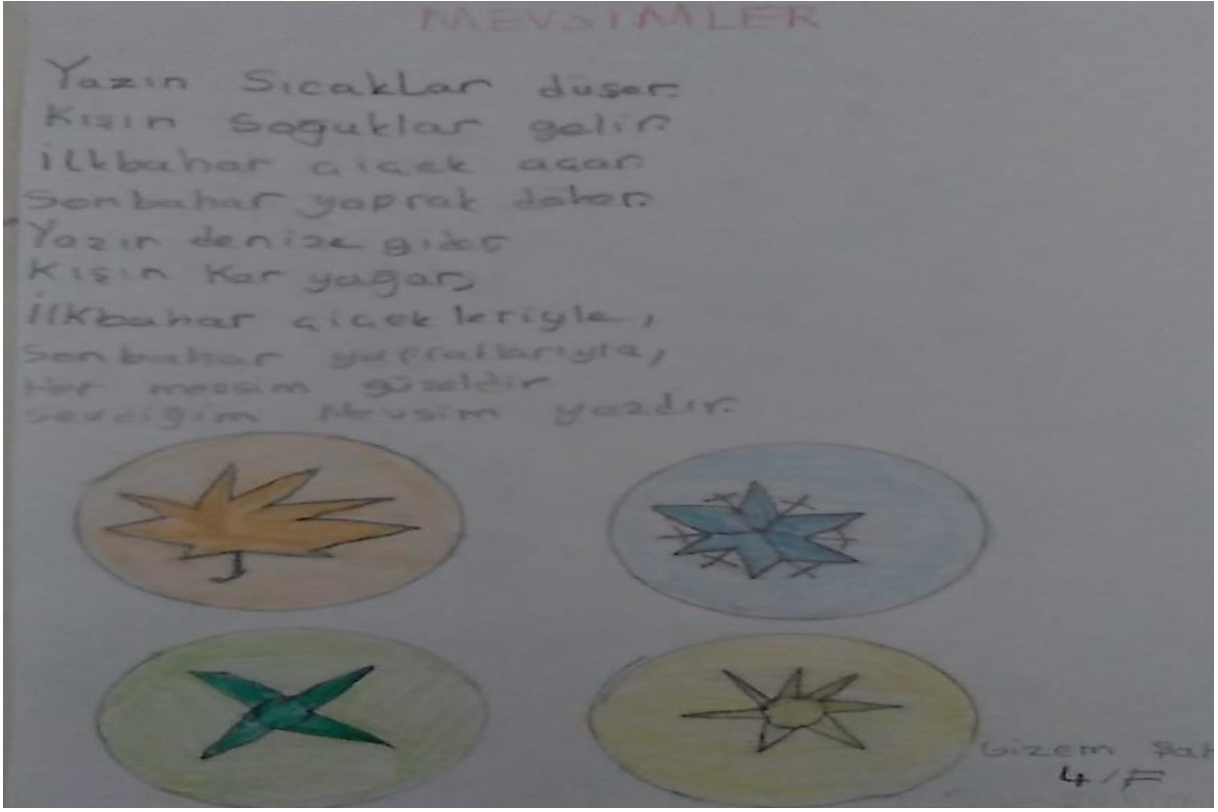

KAR YAĞIYOR

Bir kış günüydü. Lapa lapa kar yağıyordu. Berke ve arkadaşı Mehmet kartopu oynuyordu. Berke kartopunu çok sert yapmıştı. Yaptığı kartopunu Mehmet'e doğru attı. Kartopu Mehmet'in karnına gelmişti. Mehmet'in canı çok acıyordu, ağlamaya başladı. Berke arkadaşının canını acıttığı için çok üzgündü. Mehmet'ten özür diledi. Bir daha kartopunu sert yapmayacağını, çok dikkatli olacağını söyledi. Mehmet'in karnının ağrısı geçince , Berke annesinden havuç ve zeytin istedi. Berke'nin babası da geldi. Hep beraber çok güzel bir kardan adam yaptılar.

Kivanç ÇITLAK

4 /F

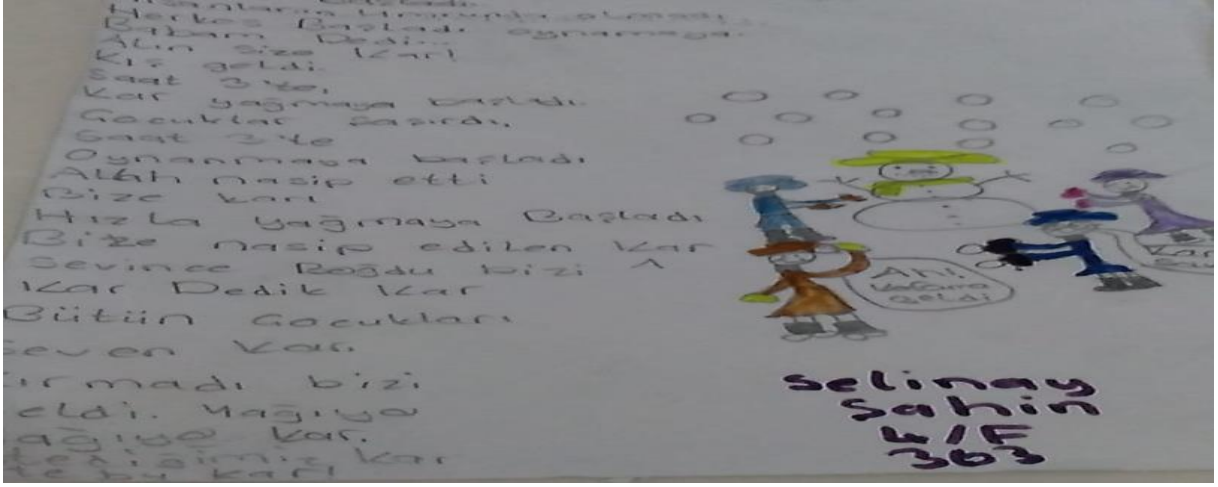

MEVSİMLER

Yazın sıcaklar düşer.
Kışın soğuklar gelir.
İlkbahar çiçek açar.
Sonbahar yaprak döker.
Yazın denize gider,
Kışın kar yağar.
İlkbahar çiçekleriyle,
Sonbahar yapraklarıyla,
Her mevsim güzeldir.
Sevdiğim mevsim yazdır.

Gizem ŞAHİN

4/F

KIŞ

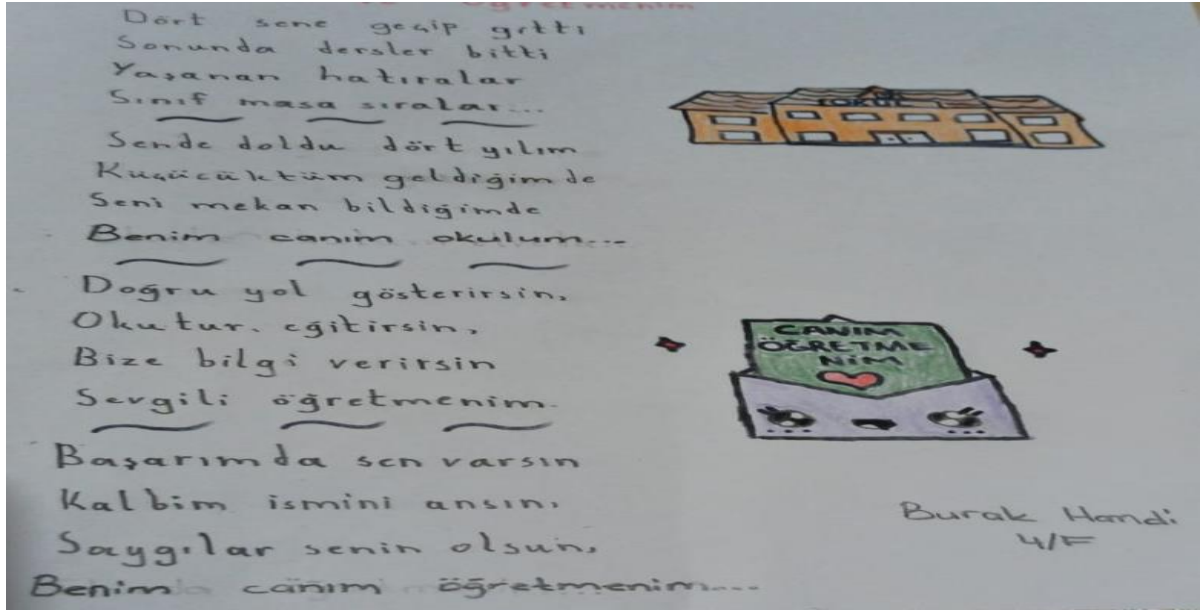
Kış geldi.
Çocuklar, gençler, yaşlılar.
Kar sevinci yaşadı.
Dünyamızda salgın vardı.
Yasaklar vardı.

Kar yağınca yasaklara uyulmamaya başlandı.
Herkes başladı oynamaya.
Babam dedi:
"Alın, size kar!"
Kış geldi.
Kar yağmaya başladı,
Saat 3'te.

Çocuklar şaşırıldı.
Oynamaya başladılar.
Kar sevince boğdu bizi.
Bütün çocukları,
Seven kar,

Kırmadı bizi, geldi.
Yağıyor, yağıyor kar,
İstedüğümüz kar.

Selinay ŞAHİN
4/F

OKULUM VE ÖĞRETMENİM

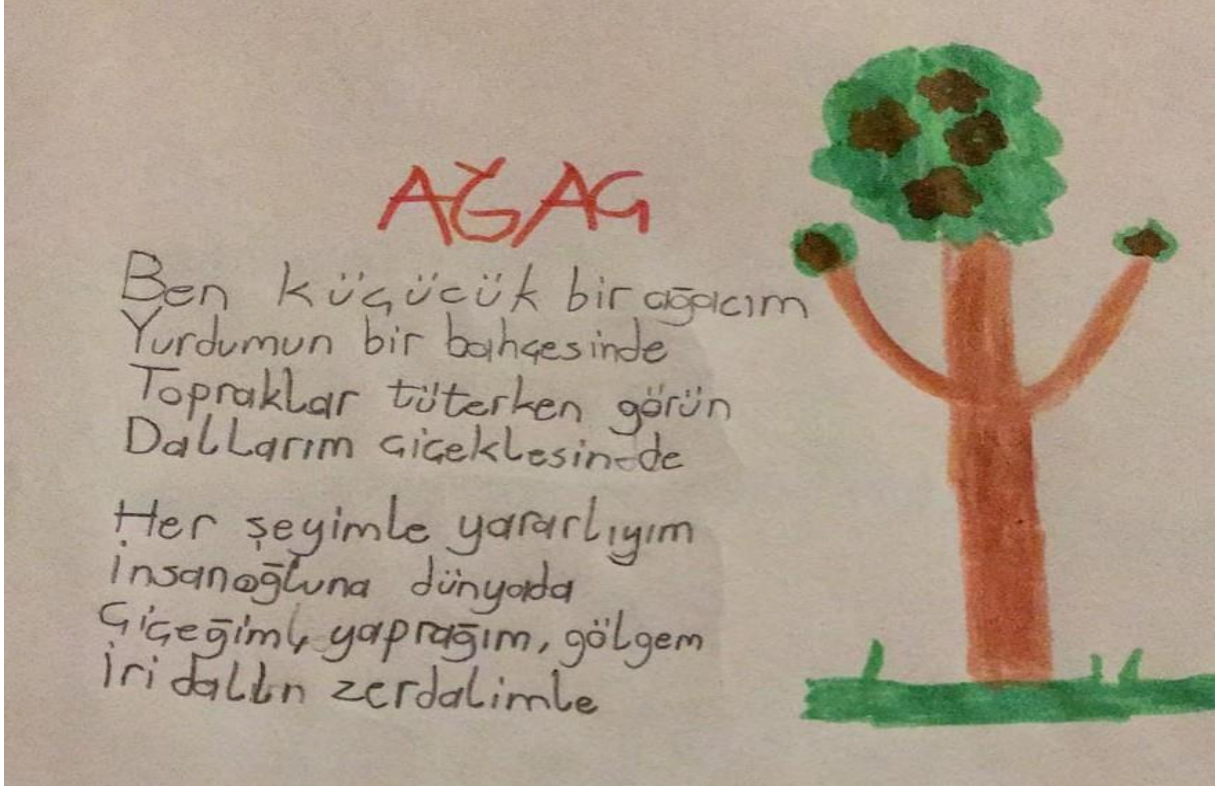
Dört sene geçip gitti,
Sonunda dersler bitti.
Yaşanan hatıralar,
Sınıf, masa sıralar...

Sende doldu dört yılım.
Küçüktüm geldiğim de
Seni mekan bildiğim de ,
Benim canım okulum.

Doğru yolu gösterirsin,
Okutur , eğitirsin,
Bize bilgi verirsin,
Benim canım öğretmenim.

Başarımda sen varsın.
Kalbim ismini ansın.
Saygılar senin olsun ,
Benim canım öğretmenim.

Burak Hamdi ARSKAYA
4/F

AĞAÇ

Ben küçük bir ağacım,
Yurdumun bir bahçesinde.
Topraklar tüterken görün,
Dallarım çiçeklensin de.

Her şeyimle yararlıyım,
İnsanoğluna dünyada.
Çiçeğim, yaprağım, gölgem,
İri dallı zerdalimle.

Ege Ayaz BABÜR
4/F

DOĞAYLA İÇ İÇE

Bugün günlerden cumartesi koyunlarımla beraber çayırlarda onlar otlarken, ben de kitap başında derslerimi çalışıyorum. Doğayla iç içe koyunlarımla beraber çalıştığım derslerden her zaman ayrı bir tat alıyorum.

Hafta içi okula gidiyorum hafta sonu ise koyunları otlatmak bana düşüyor. Bu durumda çokça memnun olmamın dışında bana çok ilham verdiğini düşünüyorum. Okulumda çok kez derece aldım ve bunun dışında çok kez il birincisi oldum. Her koşulda ne olursa olsun derslerimi aksatmamaya dikkat ediyorum. Bu dönem karnemin hepsi çok iyi geldiğinden ailemle hafta sonu pikniğe gideceğiz, bundan dolayı çok mutluyum.

Ailemle zaman geçirmek benim için çok değerli. İleride çok iyi bir üniversite belki de farklı bir ülkede hayallerimizin peşinden giderken ailemden uzak kalacağım. Bundan dolayı onlarla geçirdiğim her anın hakkını vermeye çalışıyorum.

Bu benim hikayemin başlangıcı ve hikayemin başrolünde olmak beni mutlu ediyor. Çünkü yaşadığım hayattan memnunum.

NURULLAH SİLGU

4/F

SEVCAN'IN HATASI

Leyla bir gün arkadaşı Sevcan'la parka gitmek için annesinden izin istedi..Annesine dedi ki: “Anne arkadaşım Sevcan'la parka gidebilir miyiz?” Annesi de: “Tabi gidebilirsin ama erken gel.” Leyla da “Tamam anne.” dedi. Leyla apartmandan çıktığında her yer çöptü. Çöpleri çöp kutusuna attı ve parka gitti.

Parka gittiğinde arkadaşı Sevcan da oradaydı bankta oturuyordu. Yanına gidip oturdu ve dedi ki: “Apartmanın önündeki çöpleri gördün mü?” Arkadaşı Sevcan da “Evet gördüm.” dedi. Leyla da: “Peki neden çöp kutusuna atmadın?” Arkadaşı Sevcan : “Neden atayım ki onlar benim çöplerim değil hem sen neden attın onlar senin çöplerin değil ki?” dedi. Leyla da “Onlar benim çöplerim değil ama bu benim bir görevim doğayı temiz tutmalıyız.” Arkadaşı Sevcan ise “Of, tamam hadi oyun oynayalım.”dedi.

Oyun oynamaya başladılar.Birlikte güzel vakit geçiriyorlardı. Sonra Leyla eve gitmesi gerektiğini söyledi.Sevcan biraz daha oynamalarını ve annesinin sözünü dinlemesine gerek olmadığını söyleyerek parkta oynamaya devam etti..Leyla annesinin sözünü dinleyerek evine erken gitti.Yemeğini yiyip,okul çantasını hazırladı.

Ertesi gün okula geldiğinde sırasına oturup,öğretmenini dinledi. Öğretmeni: “Çocuklar yarın bir etkinlik yapacağız, etkinlikte bir fidan dikeceğiz, yıl sonun da en çok kimin ki büyürse ona bir ödül verilecek.” dedi. Herkes fidanını her gün düzenli şekilde suluyordu. Sevcan ise sulamıyordu.Leyla Sevcan'a fidanını sulaması gerektiğini hatırlattı.Ama Sevcan Leyla'nın söylediklerini dikkate almadı. Leyla bunun üzerine Sevcan'ın fidanını sulamadığını öğretmenine anlattı. Öğretmen tenüffüste Sevcan'ı odasına çağırıp yaptığının doğru olmadığını söyledi. Sevcan da hatasını anlayıp öğretmeninden özür diledi ve fidanını her gün düzenli şekilde sulamaya başladı. Çevresinde gördüğü çöpleri de çöp kutusuna attı.

Emine KARAÇAM

4/F

ECE'NİN KÖY MACERASI

Ece yaz tatilinde köye gitmek için çok heyecanlanıyordu. Karnesini almış okullar kapanmış ve yolculuk başlamış. Sonunda köye ulaşmışlar. Ece çok heyecanlıymış nelerle karşılaşacağını ve neler yaşayacağını çok merak ediyordu.

Büyükbabasını ve büyükannesini görünce çok sevinmiş ve koşarak onlara sarılmış. Bulunduğu ortama alışmaya çalışıyordu. Meraklı gözlerle her yeri süzüyordu. Büyükbabası Ece hadi gel sana etrafı gezdireyim demiş. Ece hemen geliyorum büyük babacığım demiş ve gezmeye başlamışlar.

Ece gördüklerine inanmamış. Etrafta bir sürü hayvan varmış. Tavuklar, inekler, koyunlar, ördek yavruları ve kazlar. Ece çok yorulmuş ve eve dönmüşler. Büyükannesine gördüklerini ve yaşadıklarını büyük bir sevinçle anlatmış. Sonra güzel bir akşam yemeği yiyip uyumuşlar.

Sabah Ece horoz sesleriyle uyanmış. Elini, yüzünü yıkamış ve büyükannesinin kahvaltı hazırladığını görmüş. "Yardım edeyim mi? büyük anneciğim." demiş.

Büyükbabası ile birlikte arka bahçeye gitmişler. Domates ve salatalık toplamışlar. Bu durum Ece'nin hem çok hoşuna gitmiş hem de tuhafına gitmiş. Günler Ece için çok eğlenceli ve güzel geçmiş. Köy hayatını çok sevmiş ve çok güzel anılar biriktirmiş.

Elif Cemre KARAGÖZ

4/F

KÖPEĞİM

Tatlı mı tatlı,
Yumuşacık tüyleri.
Sevimli mi sevimli,
Yanımda uyur her kış.

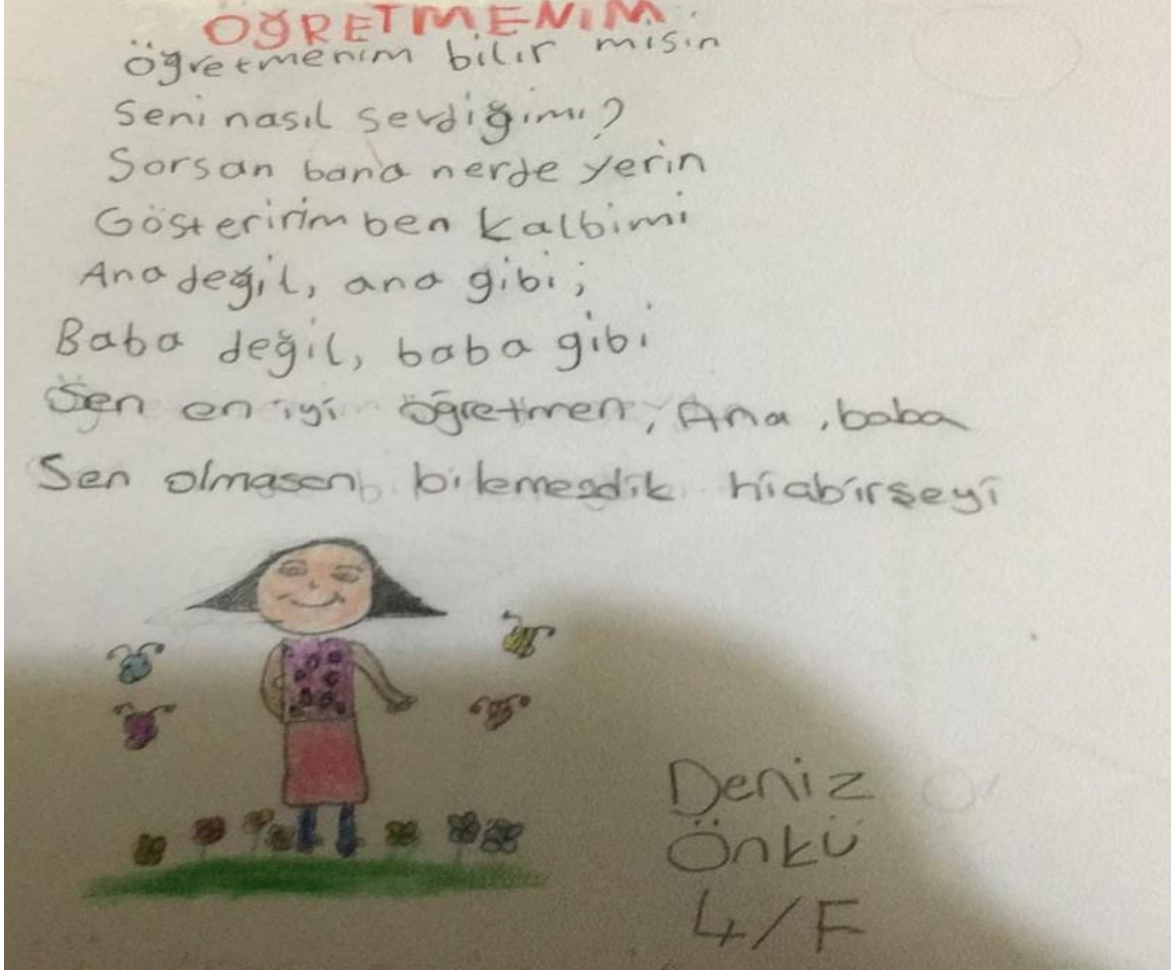
Yaramaz mı yaramaz,
Hareketli mi hareketli.
Benden başkası aramaz,
Sizce nedir bu hayvan?

Her yerde dolaşan,
İşte o benim için tek.
İşte bu bir köpek.

Emir AKÇA

4/F

ÖĞRETMENİM

Öğretmenim bilir misin?

Seni nasıl sevdiğimi.

Sorsan bana nerde yerin?

Gösteririm ben kalbimi.

Ana değil , ana gibi.

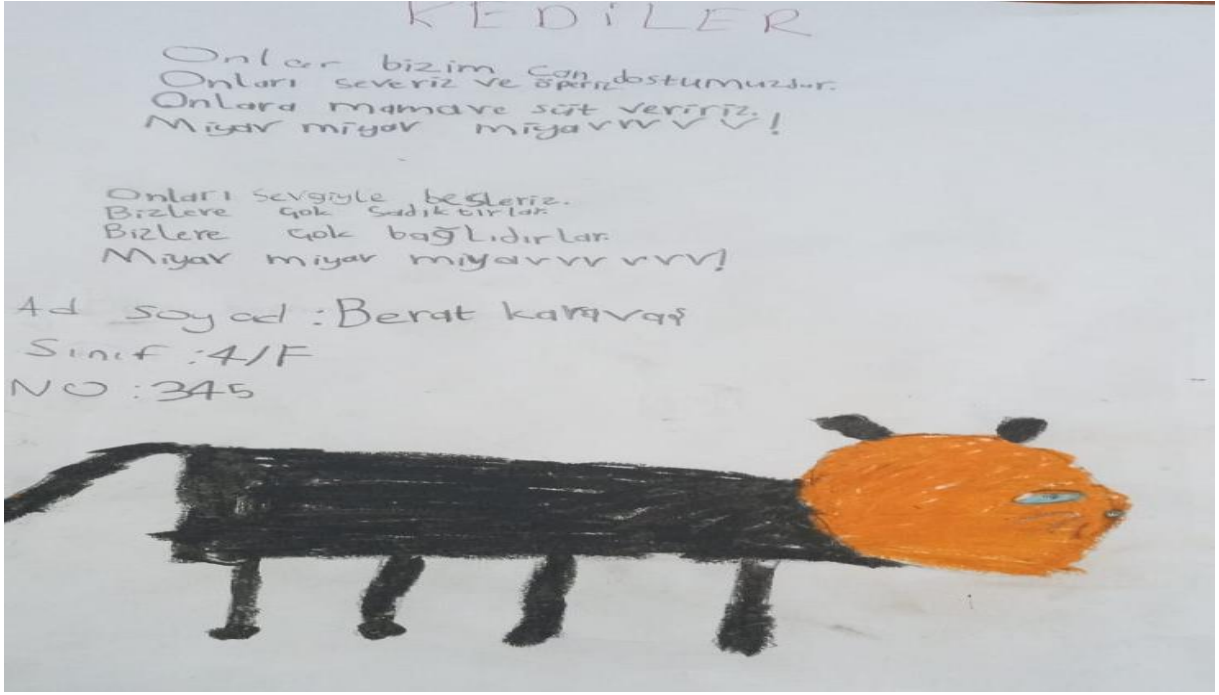
Baba değil ,baba gibi.

Sen olmasan bilemezdik hiçbir şeyi,

Benim canım öğretmenim.

Deniz ÖNKÜ

4/F

KEDİLER

Onlar bizim can dostumuzdur.

Onları severiz, öperiz.

Onlara mama ve süt veririz

Ben kedileri çok severim.

Onları sevgiyle besleriz,

Bizler çok sadıktırlar,

Bizlere çok bağlıdırlar.

Kedileri hep çok sevelim.

Berat KARAVAŞ

4/F

ORMAN

Ağaçlar çiçekler,

Hepsi canlıdır.

Çiçekleri koparmayalım,

Ağaçları kesmeyelim.

Ormanları koruyalım.

Ormandaki hayvanlar,

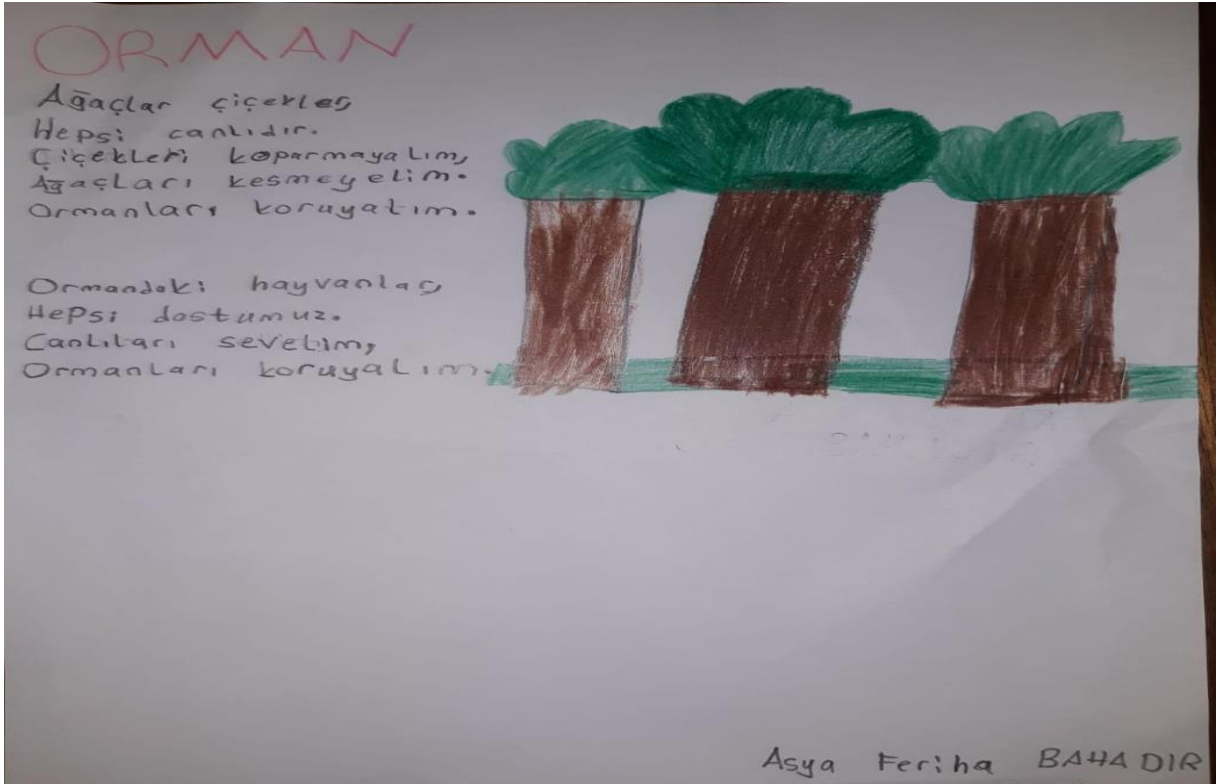
Hepsi dostumuz.

Canlıları sevelim,

Ormanları koruyalım.

Asya Feriha BAHADIR

4/F

"Haydi katılın bize!
Seferimiz var yeni ufuklara, yeni dünyalara..."

GÜLSEN MUSTAFA MUZURI İLKOKULU